

DOUA REVISTE COMPLETE IN ACELAS PRET

ANUL XVI No. 778
IANUARIE 1942
32 PAGINI 20 LEI

La multi ani!

pele 7149

23 FEB. 1944

CE NU INTELEGE INCĂ ȘI CE VISEAZĂ OMUL IN 1942

OBSERVAȚIILE asupra naturii au dus la concluzii interesante. Așa de pildă ar fi cazul să se revizuiască vechea concepție că omul este „regele naturii”.

Se știe că în ceea ce privește forța fizică, omul este depășit de aceea a numeroaselor animale care populează fauna terestră și acvatică.

Este un fapt arhicunoscut acela care stabilește puterea fizică uriașă a unor animale ca leul, tigru, rinocerul, mistrețul, lupul, leul etc.

De asemeni față de animale acvatice ca rechinul, omul are foarte puține posibilități de apărare. Dacă totuși omul mai deține titlul de rege al naturii, aceasta i se cuvine pentru felul în care el a știut să înlocuiască forța fizică ce-i creia inferioritatea cu arme de foc care-l fac de temut.

Din punct de vedere al forței pur-musculare omul este inferior chiar și anumitor insecte. Faptul acesta nu poate constitui un titlu de mândrie.

Cei mai mari șampioni, cei mai încercați sportivi, care au absolvit toate probele atletice de decatlon nu posedă musculatura puricelului sau a furnicei, — fenomen pe care nimeni nu-l poate înțelege nici azi.

Comparația nu poate fi înșositoare decât pentru spiritele neprevenite care ignoră cercetările făcute asupra puterii musculare a acestor insecte. Cu toată antipatia pe care o avem pentru purece, datorită vicleniei cu care ne atacă pentruca apoi să se „camufleze”, trebuie să recunoaștem că rapiditatea cu

care dispare din locul în care a dat atacul este uluitoare, dacă raportăm viteza deplasării la proporțiile minuscule ale acestei insecte.

Vom da câteva exemple lămuritoare:

Cel mai mare record athletic la săriturile de înălțime n'a depășit înălțimea de 2,06 m. Această înălțime nu depășește prea mult statura unui bărbat de alură athletică.

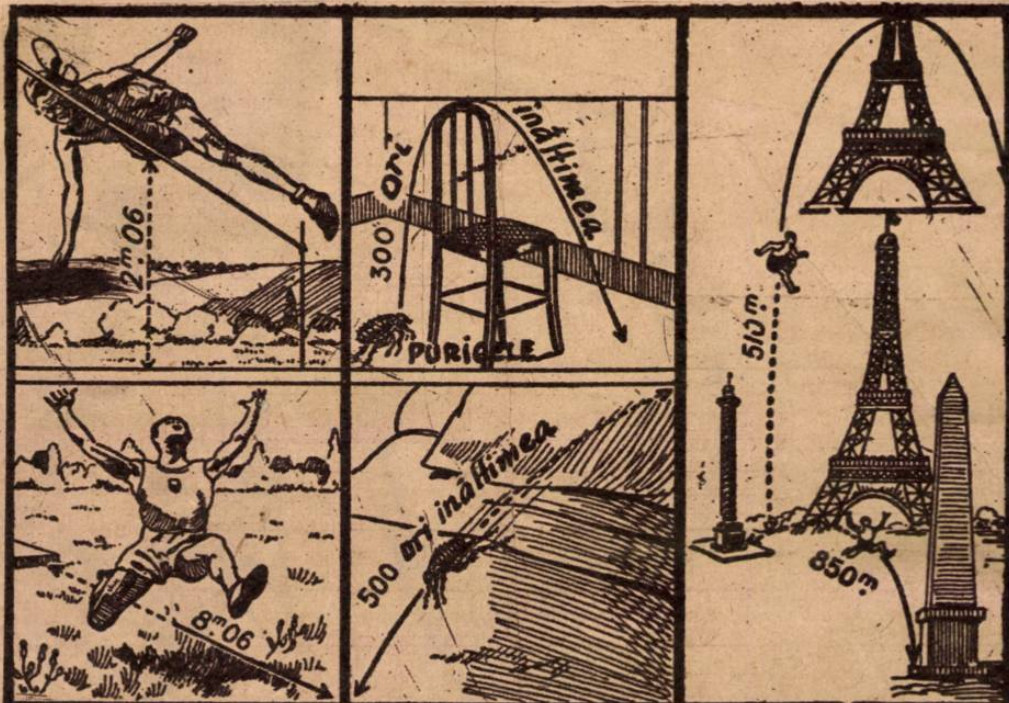
Puricele însă poate sări peste un scaun de înălțime normală, realizând în acest fel o deplasare în înălțime care depășește de trei sute de ori talia lui. Dacă omul ar deține forța musculară a puricelului, el ar putea executa în înălțime care ar echivala cu odată și jumătate înălțimea faimosului Turn Eiffel din Paris, care după cum se știe este înalt de 300 de metri.

Pe de altă parte cel mai mare record în săriturile în lungime, a fost stabilit la ultima olimpiadă la 8,06 m. Puricele însă poate sări în lungime o distanță care corespunde cu de 500 de ori talia lui.

Dacă omul ar avea forța musculară a puricelului el ar putea realiza sărituri de 850 de metri.

În ceea ce privește puterea omului de a ridica greutăți, ea a fost cu mult depășită de forța furnicei.

Puțini oameni bănuiau la furnică, ale cărei virtuți active au fost date ca exemplu prin fabula cunoscută, existența unei forțe fizice atât de mari.

De asemenea, dacă omul ar avea forța furnicii ar putea ridica nu 410 kg. record athletic — ci 1750 kg. în mâini.

În timp ce cel mai mare record athletic la ridicarea greutăților a fost stabilit la 410 kg., furnica poate ridica o greutate care depășește de 25 de ori greutatea proprie. Dacă omul ar fi capabil de un efort fizic similar, el ar putea deplasa cu amândouă mâinile un automobil cu o greutate de 1750 de kg. Ceea ce trebuie să mărturisim, aparține domeniului fanteziei.

Omul a reușit însă să depășească prin propria sa forță musculară una din cele mai puternice forțe ale naturii: vântul.

Astfel, în timp ce vântul suflă când e furtună cu o viteză de 129 de km. pe oră, ciclistul Faillard atașat la o motocicletă a realizat viteză de 137 km. pe oră. Știința este neputincioasă să recomandă omului mijloacele prin care el ar putea egala o mare parte din forțele animate sau naturale din univers.

Întreaga putere a omului, constă însă în inteligența lui care l'a dus la conceperea și la realizarea celor mai fantastice planuri ce au fost spre uimirea

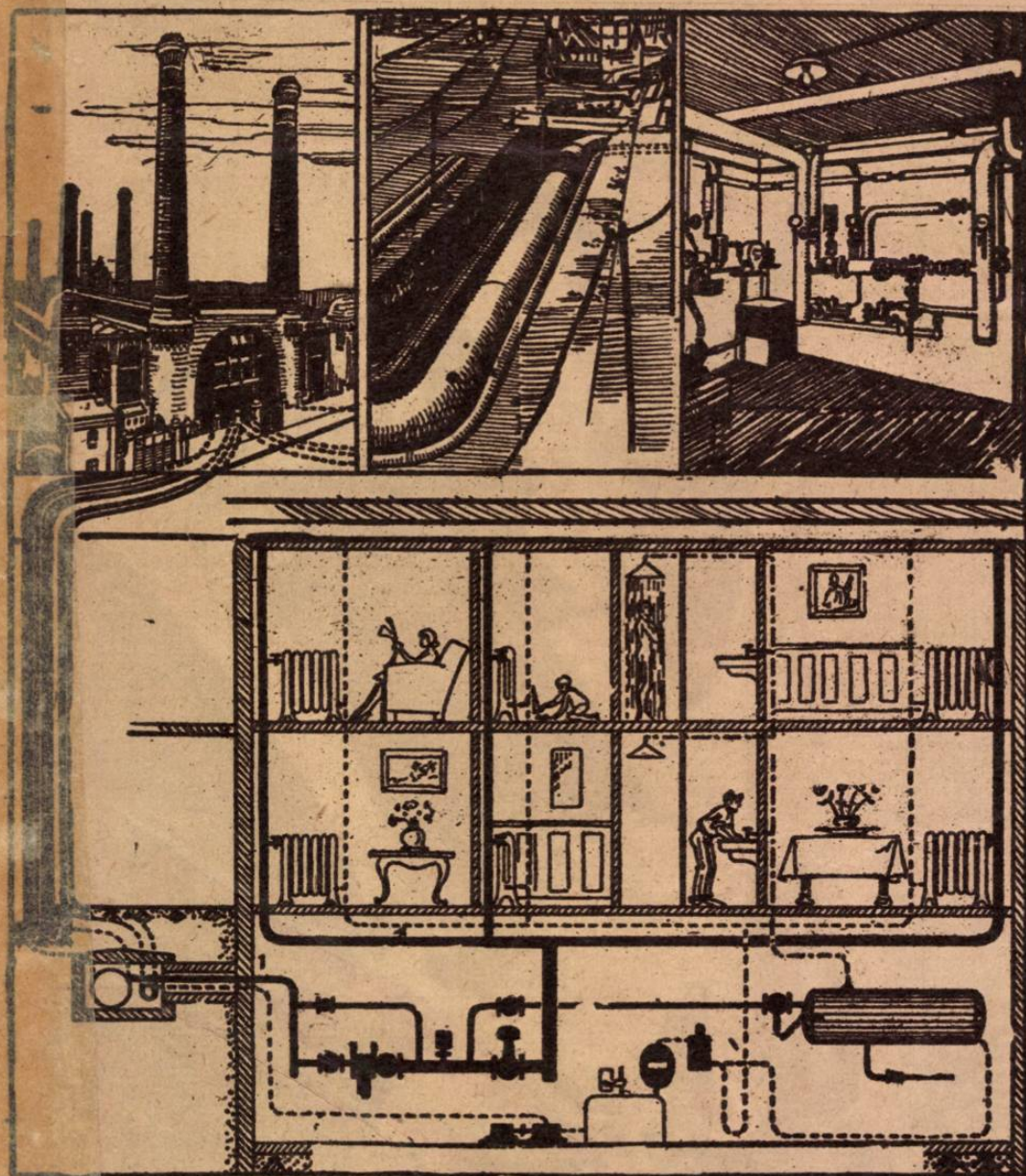
noastră realizate. Din încercările de a se ridica deasupra solului, încercări care datează din epoca mitologică, s'a ajuns la descoperirea avionului.

Una din cele mai interesante realizări ale inteligenței omenești, care a dus la importante economii de materii prime și la un confort incontestabil, este încălzirea urbană centralizată.

Astfel în Statele Unite ale Americii există 160 de orașe încălzite prin sistemul central al caloriferului. Toate imobilele sunt legate între ele ca diferitele etaje și apartamente ale aceluiaș imobil. Un singur captor, în formă de uzină uriașă asigură repartiția căldurii pe o mare suprafață.

Acest sistem a fost adoptat în trei zeci de orașe europene și în Germania este pe cale de a fi generalizat.

În momentul actual, când întreaga Europă simte consecințele lipsei de combustibil ideea caloriferului urban este surzătoare. Este, am putea spune visul cel mai apropiat al actualității.

Visul omului este astăzi mai puternic decât oricând, să se poată bucura de avantajele unui „calorifer urban”, adică de un calorifer care — cum arată schița noastră — să încălzească tot orașul. Asemenea sisteme au fost experimentate și au dat rezultate în unele orașe străine.

Pansarea, imediat după aterizare a unui aviator rănit.

Patrula NENOROC

FRAGMENT DIN JURNALUL DE RĂZBOI
AL UNEI FLOTILE DE VÂNĂTOARE

Un vânător din escadrila „Săgetătorilor” cercetează norii...

„Infrânt, inamicul se retrage. Grupurile Flotilei vor continua să sprijine ofensiva unei armate și 'n deosebi a diviziei blindate, care se îndreaptă spre Sud-Est. Timpul nefavorabil reduce simțitor misiunile noastre. În zorii zilei, comandantul Flotilei, în fruntea unei patrule din escadrila Săgetătorilor, s'a avântat într'o recunoaștere dincolo de Nistru. Vremea cu totul vitregă și apoi reacțiunea neobicinuită a antiaerienei, pe care o întâmpină patrula de recunoaștere, lasă să se întrevadă zile întregi de chinuitoare inactivitate...”

Chibzuințele cerești însă, uneori sunt amarnic de potrivnice autorității și prevederii meteorului...

Zorii zilei trag grăbite perdelele norilor și 'n tinda cerului apare imbiator, soarele...

Dela posturile de comandă se trimit cele dintâi ordine. Curierii motocicliști își încrucișează drumurile către escadrile.

Pe un verodrom se așteaptă „recunoașterea — sondă”, pe care o execută sublocotenentul Istrăteanu, dincolo de Nistru, între Razdiolnaja-Vigoda-Katarzi. „Sonda”, altcum vorbind, nu-i departe de spionaj. Istrăteanu a fost cândva procuror. Și e cel mai versat „spion de dimineață”.

După un ceas avem vești. „Inamicul își continuă retragerea. Sub un puternic foc antiaerian el caută să-și înfiripe linii de rezistență. Intre Razdiolnaja și Vigoda circulația pe calea ferată a fost restabilită. Trupe inamice în marș dela Bielka prin Baranova, înspre Katarzi”.

Programul misiunilor e alcătuit în grabă și difuzat prin grupuri, escadrilelor.

Curând, la orizont apar siluete negre ale celor dintâi bombardiere. Le vor însoți patrula dintr'un grup de vânătoare.

Bombardierele însoțite de patrurile grupului 5, prin nouă misiuni, reușesc să atingă în plin depozitele de munițiuni din Kol-Manheim, să transforme într'un peisaj de apocalips gara și trenurile din Kucurgan, ca mai apoi să dezlănțue crud prăpăd în aglomerările de trupe dela Katarzi. Vânătoarea inamică a încercat un singur atac, fără rezultat. Pustiitorul foc al antiaerienei a oscilat între primejdie și ridicul.

Încercatele patrule ale grupului 8 vânătoare însoțesc prin zece esiri bombardierele cari au distrus drumurile de retragere ale inamicului.

Grupului 7 vânătoare i se ordonă să susțină înaintarea diviziei blindate dela Mihailovka înspre Katarzi. Patrurile acestui grup încep din zori încă, atente cercetări în sectorul dat. Vânătorii inamici caută dintr'un început să deschidă și să asigure drum bombardierelor. Ei evită lupta și nu reușesc să degajeze sectorul. Divizia blindată înaintează nestinșă, astfel, din aer.

Către orele 9 se pregătește pentru schimb, în sector și cu misiunea de vânătoare liberă, patrula „Nenoroc”. Își trage renumele dintr'un trist destin. Acela dea nu se fi întâlnit

Camerasii de luptă și de idealuri: aviatorul român și cel german, iar lângă ei „Willy”, sentinela Nr. 1 a Escadrilei.

Comandantul Flotilei 1 Vânătoare, la întoarcerea din misiune.

niază sublt. Di Cezare, apoi adjutanții Firu și Călin. Și astfel „Nenoroc”, petrecută de ușoare zămbete, se îndreaptă spre Katarzi, prin gara Vieselii-Kut.

Acelaș necruțător destin. Nimic.

Timpul trece! În inimi sfâșietoare tristețe și viziunea sinistă a reîntoarcerii. Norocul vine peste noapte însă.

Unul din coechipieri sbucni firav și silabisit oarecum: „Vânătoare inamică înainte și deasupra noastră”. Infiorare și bucurie reținută.

— Sunt mulți, Doamne!...

— Cinsprezece!

— Mai în dreapta, alți șase.

— Ceva mai sus de ăștia, încă șapte.

— !....

— Fac douăzeci și opt. Al dracului loz!... Și când a ieșit câștigător!...

Inamicul este surprins. Din primele rafale, două avioane se înfășură în limbi de flăcări albastre-roșietice și se prăbușesc în rotiri repezi și strânse. E atacul din margine al locotenentului Bocșan și al sublocotenentului Di Cezare.

Sovieticii se dezorientează. Încearcă o dispersiune. În mijlocul lor, sar ca panterele, cei doi adjutanți. O învălmășeală, într'o furtună de foc și încrucișări. Patrula locotenentului Bocșan se regroupează pe nesimțite, la 2000 m. Inamicul crede într'un atac și o fugă. Se îndreaptă la Sud de gara Vieselii-Kut și dezlănțuie un viguros atac al trupelor noastre aglomerate aci. Rândunelele înving uliul, ciupindu-l. Urmăriți fără să bănuie, sovieticii sunt pentru a doua oară atacați.

Lupta începe aci, strâns, pe viață și moarte. Cu o neasemuită vitejie tânărul adjutant Călin se angajează cu trei adversari și doboară unul. Firu, căutând să resfire formația inamică, trimite la pământ un al doilea. Superioritatea inamicului începe să îngrijoreze. Cea mai spectaculoasă luptă aeriană se desfășoară în faze de groază, semetie și eroism. Cei patru sunt hotărâți. Vor lupta până la sfârșit.

Dar adversarii se retrag. Nu li se poate tăgădui dârzenia, și apoi gloata nu număra mai puțin de două duzini. Singură, limita de benzină le poate explica, oricum, trista retragere...

Pe cerul dela Vieselii-Kut au rămas doar trei de ai noștri. În ocoliri largi, deasupra miriștilor, e căutat cel de al patrula, adjutantul Firu. Cea dintâi victorie, — cea dintâi durere.

În fața comandantului de grup, locot. Bocșan raportează calm și cu stăpânit sentiment penultimele faze ale luptei.

Un vuet năpraznic... și cel de al patrula avion trece săgeată pe deasupra aerodromului.

Câteva minute mai târziu, adjutantul Firu întregi raportul cu mult humor:

— Rămăsese mai la urmă, unul mic, și eu m'am luat după el și acum așteaptă cu coada în sus, aproape de gară, d-le comandor, să trăiți!

După vitejețiile lor isprăvi din spațiul Basarabiei și al Transnistriei, aviatorii se întorc, în aplauzele delirante ale poporului.

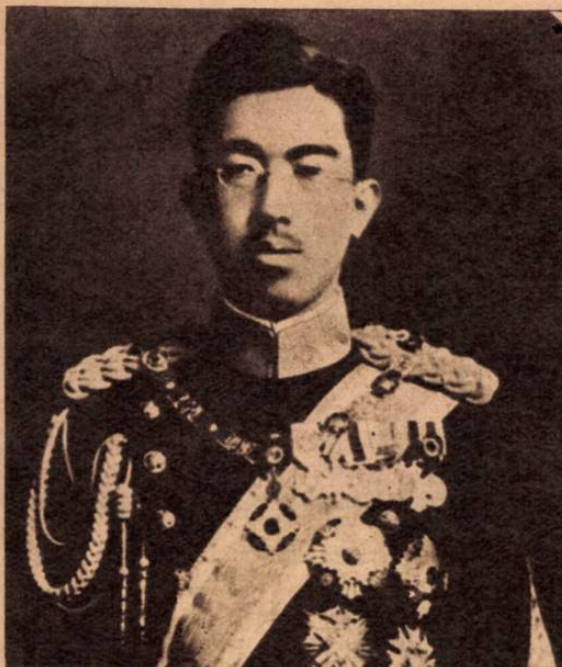

Șeful unei celule de vânătoare explică fazele unei lupte.

niciodată până acum cu vreo formație inamică. Și numără peste treizeci de esiri în spatele liniilor bolșevice. Pasionată pentru jocul cu vitejie și moarte, nu a tras în atâtea încercări nici un singur loz câștigător. Cât de mic...

Curând, la dreapta locotenentului Bocșan Ioan se ali-

Hirohito, împăratul Japoniei

Împăratul Manciuko-ului

Pacific constă în aceea că va fi un războiu aero-naval, întrucât teritoriile națiunilor beligerante se află înconjurată de apele Oceanului Pacific.

Statele Unite, în scopuri defensiv-ofensive, au căutat să-și asigure de câțiva ani baze strategice înaintate în Pacific.

Pe de altă parte, dispozitivul strategic al Japoniei, pe care această putere îl poate folosi în ofensivă și în defensivă se compune din trei baraje.

Primul baraj care apără insulele centrale ale Japoniei și coastele Asiei orientale și extrem-orientale se sprijină la nord pe insulele Kasile și pe coastele insulei Sakalin a cărei parte septentrională este sub stăpânirea Rusiei.

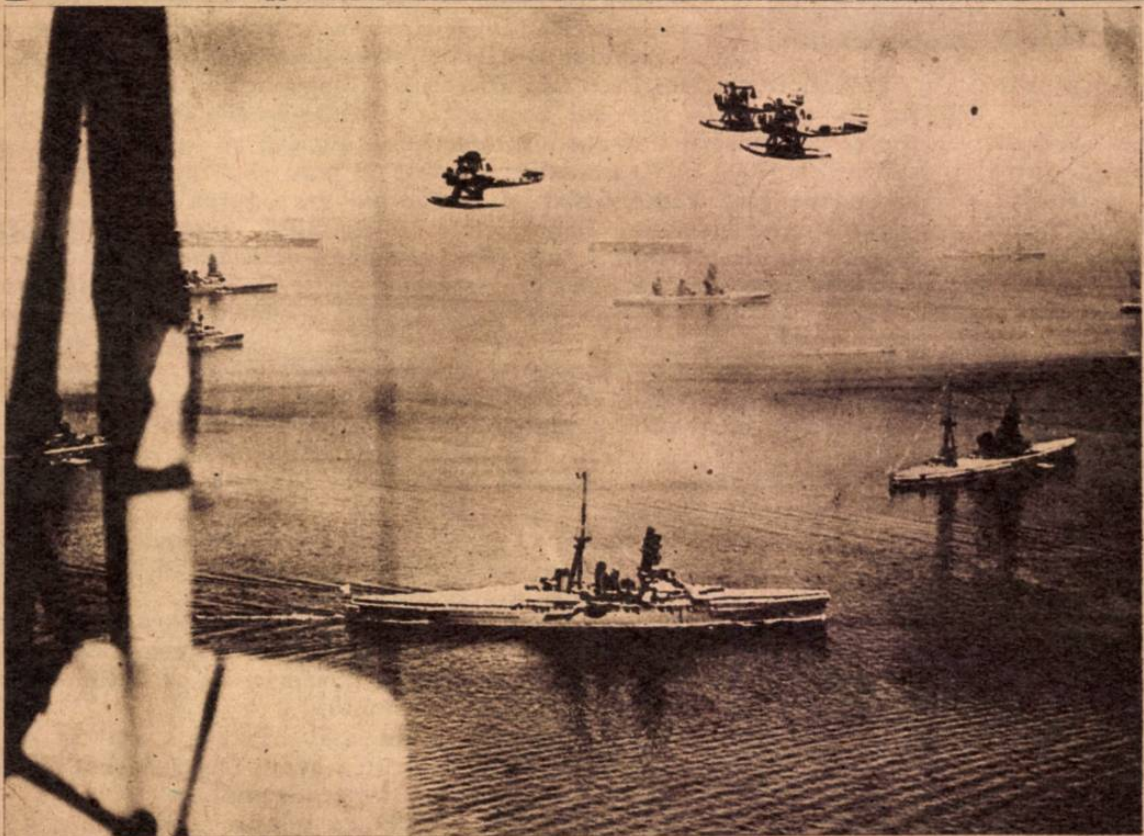
La centru barajul Nr. 1 se bazează pe insulele Yeso, Urup, Matua și Paramushik iar la sud pe arhipelagurile Lu-Ceu, Cecilli, Soto, Formosa și Pescadores.

Datorită apropierii ce există dintre aceste baze aéro-navale japoneze și baza britanică Hongkong, aceasta din urmă a fost blocată pe mare din primul moment, în timp ce trupele japoneze au început acțiuni terestre asupra regiunii strategice engleze.

Linia de baraj de mai sus închide cercul în jurul mării de Okhotsk, în jurul mării Chinei și Japoniei.

De pe aceste baze aéro-navale japoneze, au pornit primele atacuri combinate împotriva insulelor Filipine și a bazelor americane avansate ca Wake și Guam.

Războiul din

Al doilea baraj japonez pornește dela Nord, dela extremitatea peninsulei Kamciatka cu direcția Sud, trece spre Est prin apropierea insulelor americane Wake și Markus și apoi se îndreaptă spre Vest până la insula Paracal din Marea Chinei de sud. Această insulă este apropiată de bazele americane din Filipine.

A treia linie de baraj japoneză pornește din apropierea insulelor Markus ocolește arhipelagul Filipinelor și se sprijină pe coasta de sud a Thailandei.

Statele Unite dispun și ele de trei linii de baraje care încep dela canalul Panama și se prelungesc până la insulele Aleutine. A doua linie începe dela insulele Aleutine și merge până la insulele Hawaii care se află în centrul sistemului defensiv-ofensiv american.

Dispozitivul strategic cel mai avansat în apele Pacificului este format din bazele americane Midway, Markus, Guam, Wake și Filipine. Dar unele din aceste baze au și fost ocupate de japonezi din primele zile ale războiului.

Concomitent forțele japoneze au ocupat baza strategică și comercială Shanghai unde și americanii au o concesiune

← O parte din flota japoneză în portul Yokohama.
(Fotografie luată dintr'un hidroavion)

O stradă din Manilla, Capitala Arhipelagului Filipinelor

IMPERIUL nipon a declarat războiu Statelor Unite și Angliei. Isbucnirea ostilităților era așteptată din ceas în ceas, căci discuțiile purtate la Washington de ambasadorii Japoniei nu au avut nici un efect practic din cauza atitudinii dârze a guvernului american.

A treia mare putere politică și militară din sistemul Axei, a intrat deci în războiu împotriva Statelor Unite și a Imperiului Britanic care executau de mult timp încercuirea strategică și economică a Japoniei.

Caracteristica războiului din

O vedere a portului Canton înainte de a fi isbucnit războiul din Pacific

Importanta bază aero-navală dela Singapor, fost și ea atacată de impozante forțe japoneze.

Datorită relațiilor ce existau între Anglia și dominioane, Australia a declarat războiu Japoniei, iar Indiile Olandeze al căror guvern a colaborat la politica de constrângere economică exercitată împotriva imperiului japonez s'a raliat forțelor anglo-americane.

Cum era de așteptat imperiul Manciukoului și-a exprimat solidaritatea față de Japonia și a remis o declarație de războiu puterilor care se află în luptă cu Japonia. A urmat firește, intrarea în vigoare a pactului tripartit, Germania și Italia declarând, la rândul lor, război Statelor Unite.

Marile puteri din Pacific au ajuns la starea de războiu datorită presiunilor pe care Statele Unite le-au făcut împotriva Japoniei pentru a obliga pe acest partener al pactului tripartit să renunțe la roadele unei campanii victorioase de patru ani, în China.

În același timp pentru a obliga Japonia să depună armele, Statele Unite în colaborare cu Marea Britanie și cu Indiile Olandeze au rupt legăturile economice cu imperiul nipon realizând blocada economică, încă înainte ca o stare de ostilitate efectivă să existe între aceste puteri.

În fața acestor stări de lucruri Japonia, s'a văzut silită să recurgă la calea armelor pentru a obține prin forță militară ceea ce i s'a refuzat pe cale de discuții diplomatice.

Orașul-port Hongkong, care a fost blocat, din primul moment de japonezi

Pacific

**CE FORȚE NAVALE
ALINIAZĂ JAPONIA**

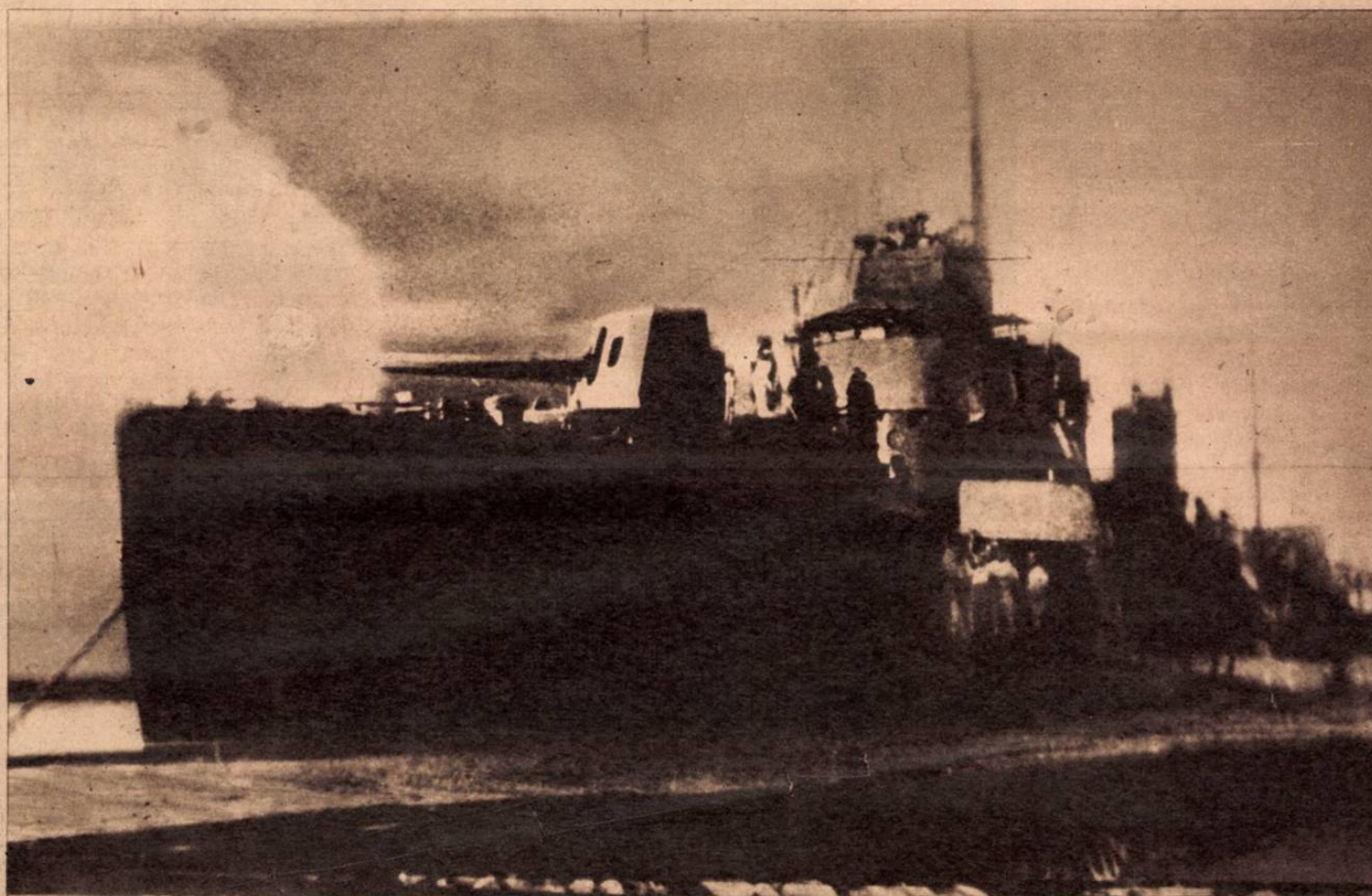
Ce aspect va lua războiul din Pacific?

Din cauza depărțării imense ce există între teritoriile puterilor aflate în luptă, punctele unde se vor duce bătălii importante vor fi bazele cele mai avansate ale partenerilor.

Statele Unite nu au altă posibilitate de a purta acest războiu decât sub forma unui războiu de blocadă. Datorită puternicei flote și aviații de care dispune, Japonia a dovedit din primele momente ale ostilităților că stăpânește spațiul maritim și aerian din jurul punctelor sale vitale.

Trebue să spunem, că nici o țară din lume nu și-a păstrat cu atâta

Soldați japonezi camuflați pregătindu-se să atace o întăritură a inamicului

scrupulozitate secretele militare ca Japonia. Din informațiile obținute pe diferite căi se pare că Japonia deține recordul în privința vaselor de linie de mare tonaj, și a vaselor purtătoare de avioane. Incepând din anul 1933, imperiul japonez și-a mărit în mod considerabil flota sa de războiu și de transport.

După anumite aprecieri ale criticilor navali, Japonia ar trebui să aibă minimum 13 vase de linie dintre care trei sunt absolut moderne cu un tonaj de 40-45.000 de tone, 10-15 cruciștoare grele cu un tonaj mijlociu de 10.000 de tone, 30 de cruciștoare ușoare, 10 port-avioane, 140 de distrugătoare și torpiloare mari, cel puțin o sută de submarine și numeroase vase puitoare de mine.

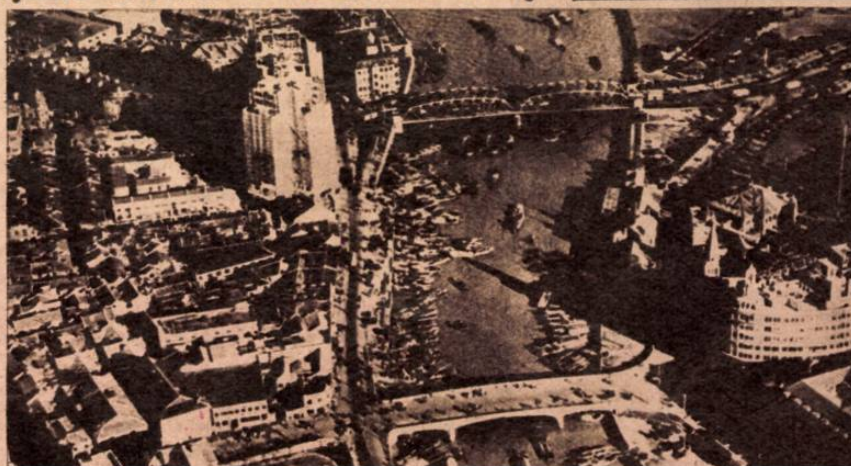
Vasele de luptă japoneze sunt înarmate cu tunuri de calibru mare și înzestrate cu viteză și cu apreciabilă putere de foc.

În privința flotei comerciale Japonia posedă una din cele mai mari din lume.

Deoarece războiul din Pacific va fi un războiu combinat aero-naval, faptul că Japonia deține un număr atât de mare de vase port-avioane va atârna în mod decisiv în balanța rezultatelor.

Sus: Vas ușor de război japonez în plină acțiune

Jos: O vedere a orașului Schanghai

Această căsuță de munte, care pare o cabană, nu este altceva decât o mică „Sauna”. În care excursioniștii pot face oricând o baie de aburi.

FINLANDA este, pentru orice european, țara celor o mie de lacuri, regiunea cu o climă aproape populară, populată cu oameni curajoși și cu femei extraordinare care și-au arătat înaltele virtuți patriotice cu prilejul ultimelor războaie.

În cele din urmă, ce știm despre finlandezi?

Din lectura cărților de călătorie am putut afla că finlandezii sunt oameni extrem de ospitalieri, foarte taciturni, curajoși și muncitori. Veacuri de-arândul finlandezii au luptat cu asprimea climei și au făcut față atacurilor unui vecin puternic și agresiv, pentru a-și duce o existență liberă și independentă.

Mai știm că, fiind foarte puțin

Dar băile de abur pe care le practică finlandezii nu se aseamănă cu acelea care există în toate țările lumii. Ele sunt mai mult decât par să fie, cu alte cuvinte, băile de aburi constituie pentru finlandezi o instituție tradițională.

În fiecare sătuleț finlandez există câte-o baie de aburi, care poartă numele de „Sauna”. Bărbații finlandezi, a căror putere fizică a uimit pe soldații germani de pe frontul de Est, pretind că cineva care asudă intens dă dovadă de forță.

Fiecare „sauna” este prevăzută cu cazane imense, în care se încălzește apa la temperaturi mari. În același timp, focuri uriașe ard neîncetat pentru a încălzi la maximum, uriașe pietroaie care atunci când sunt bine încinse sunt stropite cu apă rece.

În timpul acestei operații care se face dedesubtul camerei de baie, se produc aburii care în mod obișnuit au o putere de radieră a căldurii ce poate urca până la 65 de grade.

SAUNA

După o intensă asudație urmează dușul cald, care de multe ori este fierbinte. La terminarea acestor faze ale băii de aburi fiecare finlandez care respectă tradiția și obiceiurile strămoșilor, își bate trupul cu un buchet de frunze de mesteacăn, făcându-și, în acest fel un masaj ce înviorază și activează circulația.

Cea mai mare voluptate pe care o poate resimți un finlandez este ca la terminarea băii de abur să pornească, în costumul lui Adam, spre cel mai apropiat râu sau lac în care să facă o baie.

Medicii sunt împotriva acestei metode tradiționale de a face baie de aburi, dar cu toate restricțiile de ordin medical tradiția s'a perpetuat de-alungul anilor, până în zilele noastre.

Când apele lacurilor și ale râurilor sunt înghețate și când operația spargerii gheței este greu de făcut, scăldătorii își cufundă trupurile încinse de baie de aburi în zăpadă.

Pentru un finlandez care a frecventat o „sauna”, nu poate exista o plăcere mai mare decât aceea de a te îngropa gol în zăpadă.

Este interesant că și femeile finlandeze sunt de aceeași părere ca și bărbații și că practică și ele cu freneză sistemul descris mai sus.

Întâlniți pe celebrul campion sportiv Assi Teileri, măsându-și corpul cu frunze de mesteacăn, după o baie de 65 grade.

Sus: Exteriorul unei „sauna” moderne, din acelea care se găsesc în toate orașele finlandeze. Interiorul unei astfel de băi, care e la fel de simplu și de rudimentar, indiferent de înfățișarea exterioară a clădirii.

numeroși, finlandezii au primit, în ultimele lor războaie, sprijinul neprecupețit al copiilor și al femeilor, care au devenit celebre în toată lumea prin curajul și energia lor.

Prima femeie-soldat finlandeză a fost legendara Lotta Svärd, eroina celui mai popular poet național finlandez, J. Runeberg. Numele acestei femei eroice a fost revendicat de toate femeile finlandeze, care s'au organizat în asociații militare și sanitare ce activează intens, colaborând cu forțele combatante.

Acestea ar fi elementele cu caracter general pe care le deținem și după care putem judeca jertfa impresionantă a acestui popor mic dar curajos.

Ni s'a părut interesant să prezentăm cetitorilor noștri unul dintre cele mai curioase aspecte din viața de toate zilele a finlandezilor.

În micile sate și orașe cu care este presărată țara celor o mie de lacuri, locuiesc oameni care țin cu sfințenie la obiceiurile și tradițiile moștenite de la strămoși. Una din aceste tradiții recomandă băile de aburi drept mijlocul cel mai eficient pentru a asigura o rezistență cât mai mare a trupului la temperaturile joase înregistrate de termometru.

Inscripții speciale sunt fixate pe copaci, indicând skiorilor străini de regiune, locul unde se găsește cea mai apropiată „Sauna”. În timpul competițiilor sportive aceste „saune” sunt rezervate exclusiv participanților.

O tradiție îndepărtată a stabilit ziua de Sâmbătă drept zi a igienei populare. Intregul popor finlandez din orașe și sate, se îndreaptă spre faimoasele „sauna” pentru a se delacta cu o baie de abur în „stil nordic”.

Când o familie de finlandezi primește Sâmbătă, o vizită neașteptată, este dela sine înțeles că mosafirii sunt și ei poftiți la o baie de abur.

Pe munții și dealurile Finlandei, pe unde tinerii și tinerele finlandeze fac sporturi de iarnă, mari indicatoare arată drumul care conduce spre „sauna” adică spre o baie de aburi publică.

Atleții finlandezi, care și-au ătat forța în mai toate compe-

Reîntoarcerea la „Sauna”, după „baia de zăpadă”.

această țară cu climă aspră și cuobiceiuri date, numărul bolnavilor este extrem de mic față de acela al celorlalte țări.

Datorită rezistenței lui fizice extraordinare, micul dar viteazul popor finlandez a putut lupta cu succes împotriva rușilor care-i depășeau și ca număr și ca pregătire ofensivă.

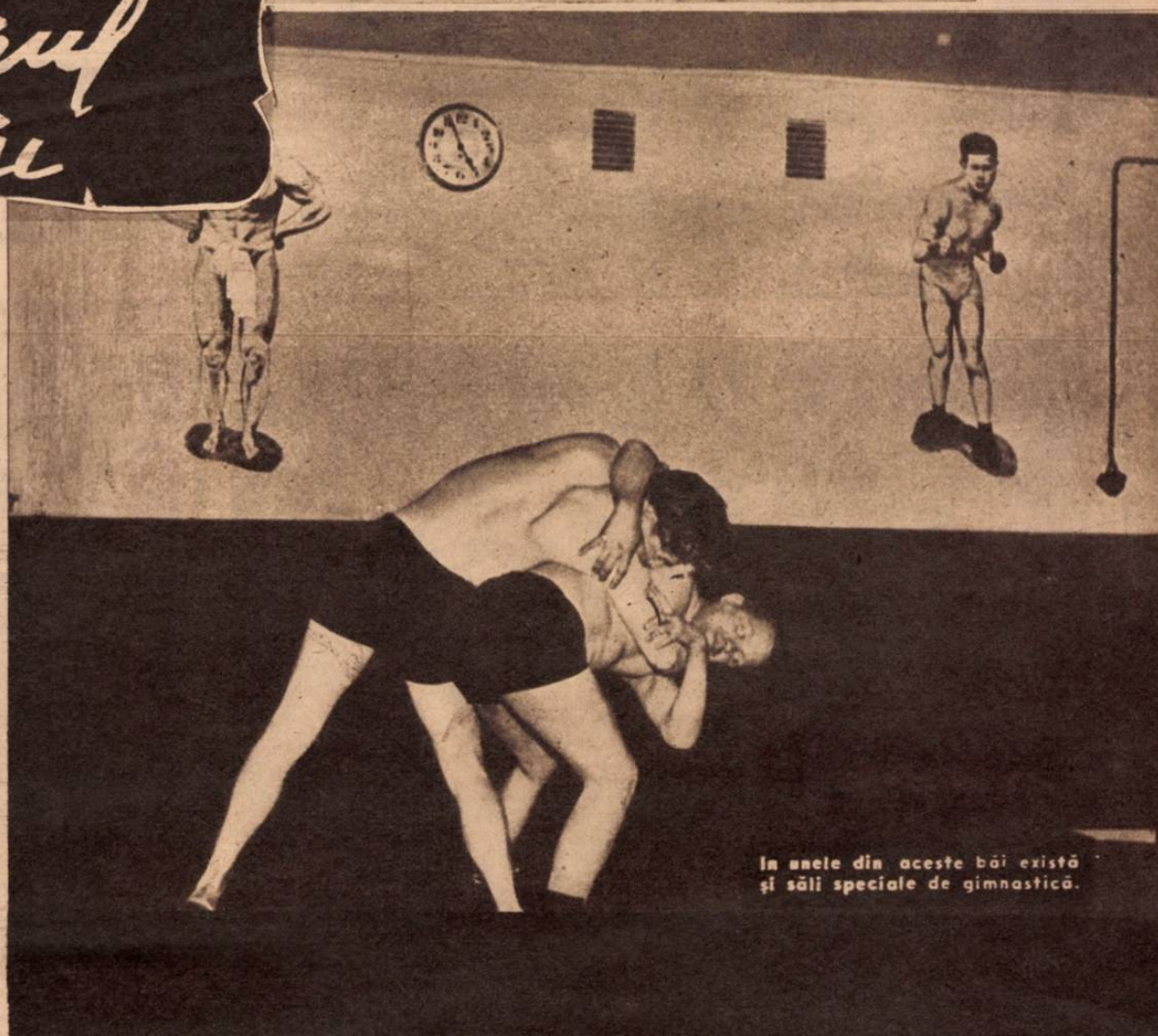
Sau cum își fortifica corpul finlandezul

Cinci finlandezi, fotografiați cu mare greutate — pentru fotograf — în interiorul unei băi de abur.

tițiile internaționale, susțin că antrenamentul cel mai bun și cel mai eficace este acela făcut după o baie de aburi într-o „sauna” bineînțeles, după tradiționala scufundare a trupului încălzit în apa înghețată a unui lac sau râu.

Spre surpriza lumii medicale, băile de aburi pe care le practică poporul finlandez au avut tocmai efectul contra celui așteptat: în loc să apară bolile caracteristice care încep dela gripa banală și sfârșesc cu afecțiunile grave pulmonare, în

În unele din aceste băi există și săli speciale de gimnastică.

Femeile sunt la rândul lor, vizitatoare frecvente ale băilor de abur.

Stanga: O plimbare prin zăpadă după o baie de abur.

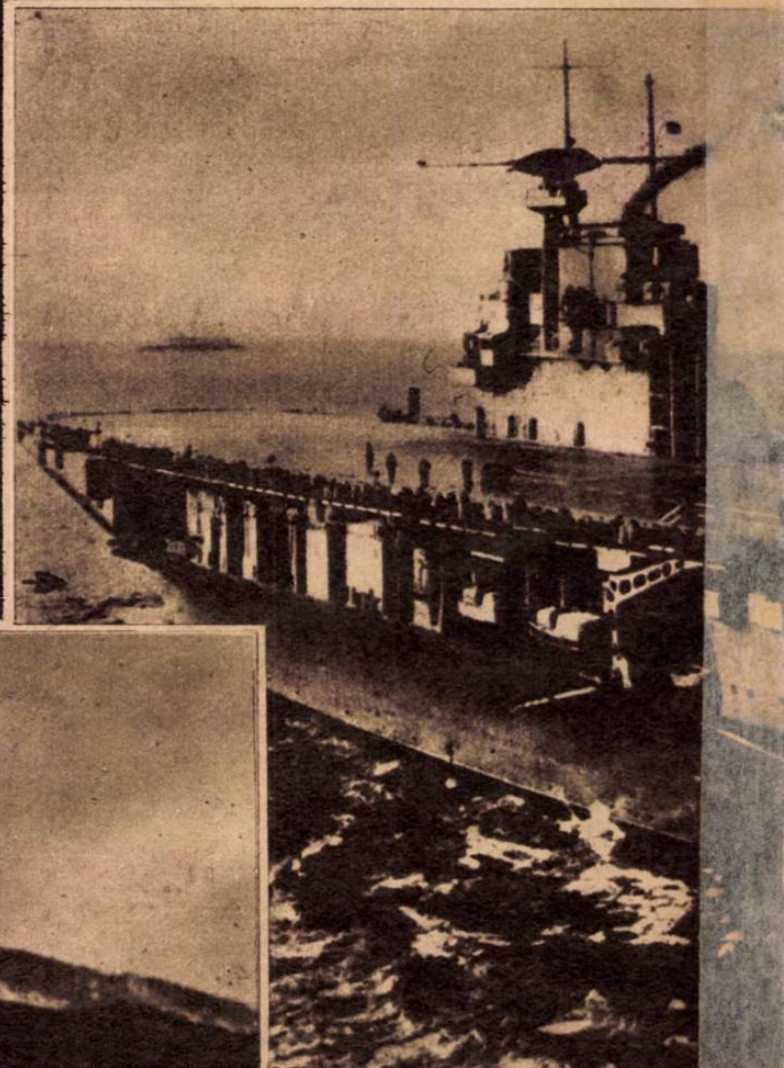
← Sovieticii din
întăriturile Ca-
reliei nu se pot
văita de frig,
fiindcă — după
cum vedem —
au grijă finan-
deziisă-i „încăl-
zească”, destul
de des și de
aproape, cu a-
runcătoarele de
flăcări

→ Cunoscutul
comic parizian,
Fernandel, a
făcut un turneu
în Elveția, în
folosul „Ajuto-
rului de iarnă”.
Il vedem aici,
în mijlocul ad-
miratoarelor
elvețiene, cu
prilejul unei ser-
bări organizată
în onoarea lui,
la Geneva

Un nou sport face
furori în Occident:
Ciclo-ballul, adică un
fel de... fotbal pe
bicicletă. Ultimul
match internațional
de ciclo-ball a avut
loc recent, la Zü-
rich, între o repre-
zentativă germană și
← alta elvețiană

Iată primul vas port-
avioane american,
care a fost scufundat
de aviația japoneză
în apele Pacificului,
încă din ziua întâia
a ostilităților

→ Soldații germani priv-
vind Marea Neagră
din portul Ialta, după
ce au străbătut in-
treaga Crimee. Se
știe că în această
regiune clima se men-
ține destul de dulce
chiar în mijlocul ier-
nii — Ialta fiind,
dealtfel, reședința de
altă-dată a Țarilor,
pe timp de iarnă

→ Dintr-o revistă spa-
niolă reproducem
această fotografie, în
care-l vedem pe d.
Kurusu (cu bastonul
în mână) trimisul spe-
cial al Japoniei, la
sosirea sa în portul
New-York

Thailanda este condusă de un Consiliu de regență. În fruntea acestui consiliu se află Mareșalul Luang Bipul Songgram, omul cel mai respectat al Siamului, care asumă și funcțiunea de generalisim al armatei și pe care îl vedem, în această fotografie, alături, de soția sa

Portul Sevastopol, importanta bază navală sovietică din Crimeea fotografiat dintr'un avion german în timpul unui bombardament

din TOATA LUMEA

Echipamentul soldatului german este tot așa de pus la punct pentru iarna din Rusia, cași pentru oricare altă climă de pe glob

Vânători de munte austrieci luptând pe pozițiile înalte din jurul Leningradului

Ce anunță astrele pentru 1942

VIAȚA și strălucirea astrelor se află în legătură strânsă cu viața omului pe pământ. Ele determină viitorul și acțiunile omenești. De sigur că voința poate să lupte împotriva acestui determinism.

Astrologia ne permite să cunoaștem influența astrelor și să ridicăm vălul care acoperă viitorul necunoscut. Oamenii de voință vor putea lupta împotriva destinului manifestat prin influența astrelor dar aceasta cu prețul jertfelor și al unei teribile încordări a rezistenței lor intelectuale și morale. În rândurile ce urmează vom arăta care sunt posibilitățile noastre de a acționa spre cel mai mare folos al nostru.

În acest haos reușesc să citească astrologii oroscopul fiecărui an, în legătură cu influențele lui asupra pământului și oamenilor

SĂ NE SUPRAVEGHEM NERVII

Din punct de vedere psihologic, anul 1941 a fost caracterizat printr-o nervozitate exagerată care a atins echilibrul moral al indivizilor: comportare impulsivă, caracter febril și iritabil, depresii. Starea fizică a fost și ea atinsă de unde s'a produs dezechilibrul circulației arteriale, afecțiuni ale mucoaselor și ale gâtului.

În anul 1942 nervozitatea va fi nota dominantă, în schimb însă activitatea sanguină va fi mai regulată. În perioada cuprinsă între 10 Mai și 25 Mai se va produce o înmulțire a bolilor de gât iar în luna Iunie se va înregistra o tendință de inflamare a aparatului respirator.

Vor mai fi și alte amenințări mai serioase: posibilități de intoxicare, deranjarea funcțiilor de asimilare ale organismului, turburări cutanate care se vor produce în perioada cuprinsă între August și Decembrie.

Un fenomen al cerului pe care nu mai astrologii îl pot descifra și în care aceștia văd semnele viitorului

Copiii născuți în perioada dintre August și Decembrie vor fi amenințați de pleurezii. Se va impune supravegherea circulației lor sanguine. Atenție la frig și la urmările complicațiilor ce se pot ivi din răceala picioarelor! Sensibilitatea se va afirma mai

Tinerii îndrăgostiți nu trebuie să șovăiască de a se însura în perioada cea mai favorabilă a anului cuprinsă între lunile Iulie și August. Astrele vor proteja pe aceia care-și vor întemeia căminul în această perioadă a anului. Proportia nașterilor va crește, însă o mare parte din copiii ce se vor naște vor avea stomacul neregulat și tendința de a răci din cauza unei circulații sanguine defectuoase. Deci atenție la starea sanitară a noilor-născuți!

Un observator astronomic modern din care se poate observa întreaga evoluție a astrelor

spontană și mai sinceră. Se va înregistra un mare număr de căsătorii care va depăși cu mult pe acelea contractate în cursul ultimilor trei ani.

RITMUL AFACERILOR

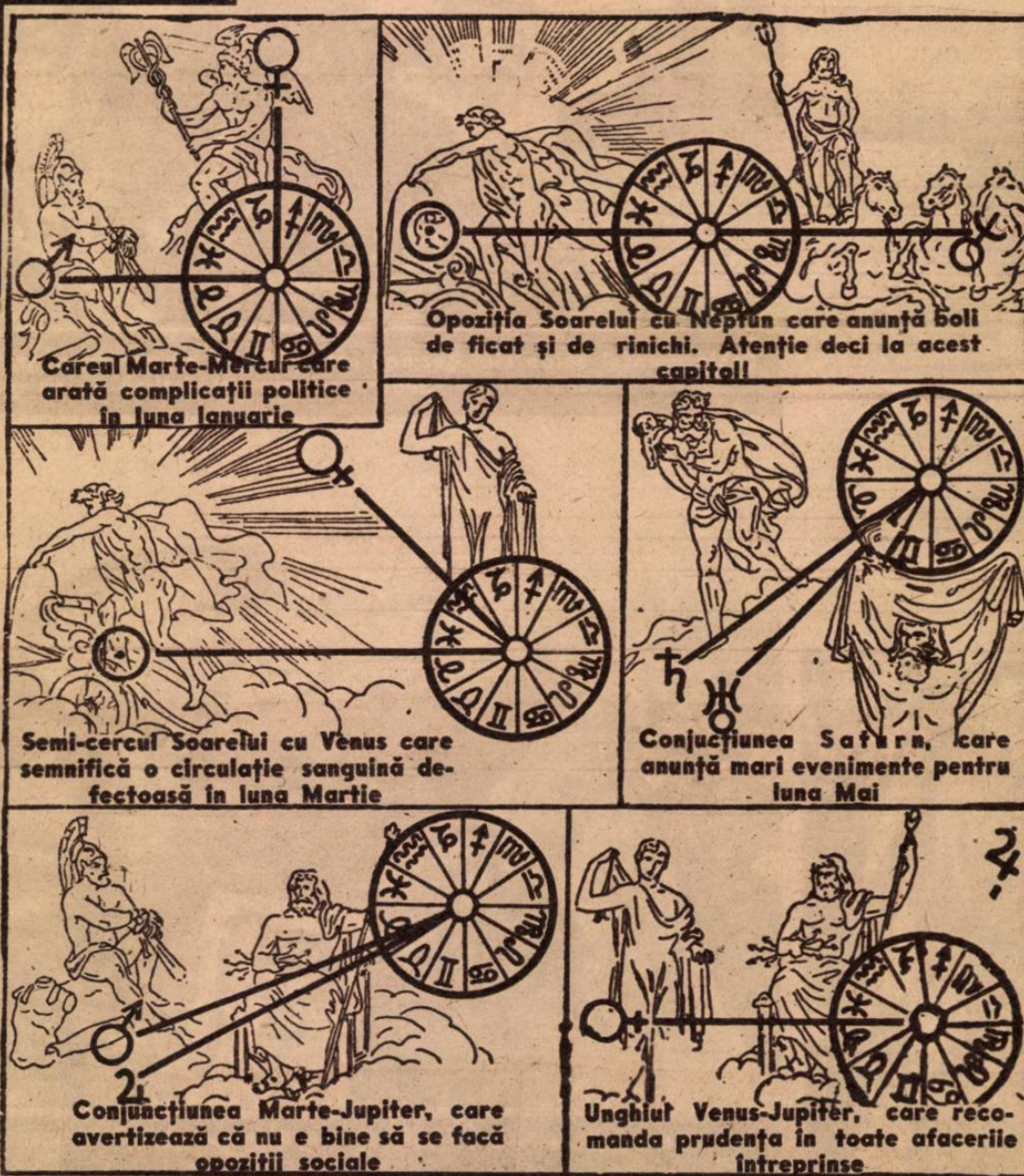
Eforturile oamenilor de afaceri vor fi generale și mai eficiente. Tot ceea ce privește produsele solului și creșterea animalelor va căpăta o importanță primordială. Cercetătorii și inventatorii vor fi uimiți de rezultatele la care vor ajunge. Descoperirile cele mai interesante se vor produce însă în domeniul științei pure și nu în acela al științelor aplicate.

Activitatea oamenilor amenință de a fi mai mult impulsivă decât rațională, căci preocuparea tuturor se va îndrepta spre rezultate neglijând detaliul organizării eforturilor. Anul 1942 nu va fi anul echilibrului comercial precum nici acela al echilibrului moral: el va fi marcat de speculațiuni precipitate în vederea realizării unui câștig cât mai rapid.

Să ne ferim deci de grabă dar să evităm de a lua drept prudență ceea ce nu este decât șovăială. Cei născuți în lunile Mai și Iunie au cele mai mari șanse de a reuși în cursul acestor două luni.

Tema oroscopului anului 1942 conține date primejdioase, amenințătoare pentru unii, ceea ce obligă la cea mai mare prudență. Aceste date sunt cuprinse între lunile Mai și Iunie și Septembrie și Decembrie. Deviza anului nou va fi aceea conținută în versurile lui Virgiliu: „Norocul va surâde celor îndrăzneți” cu condiția ca îndrăzneala să nu fie impulsivitate și ca efortul să însoțească cugetarea.

În timp ce anul 1941 a fost un an greu de lipsuri și de dezorganizare anul cel nou va fi un an de abundență și organizare. În anul 1943 va triumfa bună-starea generală iar optimismul împreună cu bucuria vieții vor fi în inimile tuturor.

In planul din fund, lângă fereastră, se află Mrs Berry cu băiatul ei. Războiul a surprins-o lucrând la o agenție de publicitate din Germania

Aceste femei au supravegheat un transport de copii spre Australia. In timp ce revenea spre patrie, vasul a fost interceptat de germani și femeile au devenit prizoniere

Mrs. Makowska, cântăreața poloneză, care a devenit englezoaică prin căsătorie

Aceste două prizoniere poartă și acum uniforma engleză căci au fost prinse în Franța, unde funcționau ca auxiliare pe lângă corpul expediționar britanic

de altă parte să primească diferite colete și în special lână de tricotat pentru a-și petrece timpul lucrând.

Regimul din mănăstire nu este aspru. Internatele se trezesc la ora 6 dimineața și iau micul dejun la orele 6 și jumătate. Călugărițele prepară mesele prizonierelor și sunt ajutate în

Prizonierile Engleze în Germania

S E știe că de la începutul acestui războiu milioane de ofițeri, de subofițeri și de soldați sunt prizonieri în diferite țări care au luat parte la conflict. Războiul acesta va trece în istorie ca unic în felul lui. Imense mase omenești au participat la ostilități și a fost firesc ca un număr uriaș de prizonieri să împărtășească în câmpiile de concentrare, viața aspră a celor scoși din luptă.

În diferite țări beligerante, există și prizonieri civili, funcționari surprinși de evenimente sau de înaintarea vertiginoasă a trupelor germane pe diferite fronturi. Prizonierii civili și militari așteaptă cu nerăbdare sfârșitul acestui război pentru a se putea reîntoarce în patrie. Printre prizonierii civili internați în Ger-

mania sunt și câteva sute de femei engleze surprinse de ostilități în cel de al treilea Reich unde ocupau diferite funcțiuni, sau unde se aflau în călătorie.

Unul din câmpurile de concentrare unde se află internate femei de origine engleză este acela din Liebenau din apropierea lacului Constanța.

La Liebenau, într-o veche mănăstire, trăesc 326 de englezoaice care sunt considerate prizoniere civile.

Fiecare din aceste femei își are istoria ei și împrejurările în care au fost declarate prizoniere conțin mai mult sau mai puțin patetism.

Englezoaicele dela Liebenau sunt încredințate îngrijirii călugărițelor și ocupă, în grupuri de 4-6 persoane, camere, care sunt supuse controlului directoarelor de etaj recrutate dintre persoanele mai vârstnice.

Aceste monitoare sunt numite de colegele lor mai tinere „floor captains”. Femeile internate primesc suma de 10 mărci pe lună ca bani de buzunar. Ele au dreptul de

diferitele lor munci de acestea.

Direcția mănăstirii este răspunzătoare de ordinea care domnește printre femeile internate. Mănăstirea posedă, spre fericirea prizonierelor, un mare domeniu agricol, cece ușurează în mare măsură aprovizionarea captivelor și a călugărițelor. În limita timpului liber, captivile au voie să facă câte-o plimbare zilnică și au căpătat chiar permisiunea ca odată pe săptămână să se poată duce la Ravensburg pentru a se coafa.

Ele dispun de suficient timp pentru a împlini diferite munci de folos personal și dacă au pofta de a se pune în suljba bunului mers al colectivității pot să muncească sau să ajute pe călugărițe în munca lor. Firește că timpul trecut greu cu toate facilitățile pe care autoritățile germane înțeleghătoare le-au făcut femeii captive. Dar plictiseala a fost învinsă.

Printre prizoniere se află o dansatoare cunoscută, Miss Pile, care a devenit cunoscută în Germania și în alte țări europene datorită turneelor făcute. O anumită Mrs. Thompson, artistă, s'a asociat dansatoarei și împreună au organizat cu concursul colegei lor spectacole de teatru și de dans. O cântăreață poloneză, care a devenit englezoaică prin căsătorie, pe nume Mrs. Makowska contribuie și ea la distracția colegelor. După cum vedem viața celor 326 de englezoaice captive nu este deloc aspră.

Vedetele lagărului: în dreapta Mrs Thompson artistă pe care războiul a surprins-o la Innsbruck. În mijloc Mrs. Pile, dansatoare cunoscută.

Hansi Knotek, care ar vrea să aibă numai parteneri ca Johannes Heesters, cu care o vedem în această fotografie

rândul ei, Mady Rahl — un regisor care să mă înțeleagă și să-mi dea posibilitatea de a face o creație așa cum simt eu c'aș fi în stare să fac. Și mai îmi doresc să pot face un turneu de reprezentații pentru soldații noștri

de pe front. Aș fi fericită să pot contribui măcar cu atât la buna dispoziție a celor ce luptă pentru patrie și pentru binele Europei.

— Eu — spune Inge Drexel, proaspăta vedetă a filmului „Orașul de aur” — ce pot să-mi doresc, pentru anul ce vine, decât să-mi aducă definitivă consacrare a carierei cinematografice, pe care o iubesc atât. Alt ceva, poate că la anul viitor să-mi mai doresc...

Drăgălașa Hansi Knotek răspunde:

— Îmi doresc, pentru viitoarele mele filme, parteneri cu cari să mă înțeleg așa cum m'am înțeles cu Johannes Heesters în ultima mea producție „Wenn Frauen schweigen”. Pentru mine Johannes Heesters este tipul partenerului ideal...

Însfășișit, Lizzi Waldmüller, îndrăgita interpretă a comediei „Frau Luna”, declară:

— Îmi doresc sănătate și succes în primul rând. În al doilea rând îmi doresc un scenariu de comedie cu care să bat recordul veseliei. Însfășișit, în al treilea rând, îmi doresc... un motan persan, dar care să nu-mi vină din Persia ocupată, că mă tem să nu-mi distrugă totul din casă, cum am văzut la bolșevici.

Lizzi Waldmüller, care-și dorește un motan persan, dar nu... bolșevizat

Gisela Uhlen, care-și dorește un rol care să-i repete succesul din ultimul ei film intitulat „Schicksale”

Inge Drexel, care ar vrea ca noul an să-i aducă deplină consacrare

Ce-și
dorește
de
pentru

ANUL NOU

pag. 12

CORRESPONDENTUL nostru din Berlin, ne trimite această scurtă anchetă de actualitate, făcută printre actrițele de cinema, cu întrebarea „Ce vă doriți de Anul Nou?”.

— De Anul Nou — spune Gisela

Uhlen, — îmi doresc... un nou rol, care să-mi aducă aceleași elogii și același mare succes, cași acela pe care l-am interpretat în ultimul meu film, „Schicksale”.

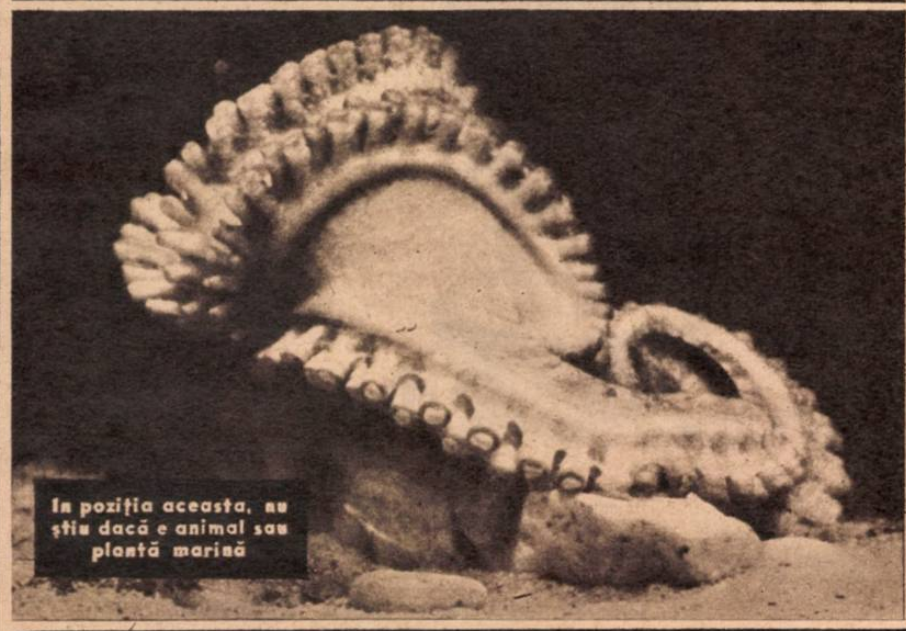
— Îmi doresc — mărturisește, la

Mady Rahl, care-și dorește un regisor înțelegător și un turneu pe front

FOTO: UFA ȘI TOBIS

După o stare de somnolență de 2-3 zile, Sepia începe să-și miște tentaculele

În poziția aceasta, nu știa dacă e animal sau plantă marină

conține dinți puternici și ascuțiți care pot străpunge și crustele anumitor animale marine.

Brațele sepiei sunt lungi, mobile, lipsite de oase dar totuși extrem de rezistente. Nici langustele mari de mare nu reușesc să taie cu foarfecele lor aceste brațe nemiloase.

Contracțiunea puternică a mușchilor ai gurei produce un vid de apă astfel că sepia se poate fixa cu tenacitate de o stâncă sau de fundul mării. Unul din mijloacele de apărare ale sepiei este de a produce prin diferite contracțiuni musculare o mare presiune a apei care o izolează de eventualul inamic.

Este mai ușor pentru animalul care atacă o sepia să-i smulgă sau să-i rupă unul din tentacule decât să o desprindă din locul unde s'a fixat.

Sepia se servește în timpul mersului de tentaculele ei, dar când vrea să se deplaseze cu mai multă viteză, întrebunțează următorul pro-

cedeu: își umple o parte din corp cu apă pentru a exercita apoi o puternică presiune cu ajutorul mușchilor. Printr'o pâlnie, apa este eliminată cu putere și isbiturile produse proiectează animalul înainte sau în direcția în care vrea să se îndrepte.

Sepia are opt tentacule pe care nu le disprețuește nici rechinul. Peștii marini chiar cei înzestrați cu dinți ascuțiți, formează împreună cu homarii melcii și scoicile marine hrana obișnuită a sepiei. Puține aquarii se pot lăuda cu prezența unei sepie în colecția de animale marine. Aceasta se datorește faptului că sepia trăiește la mari adâncimi, de unde nu poate fi ușor desprinsă din locul unde și-a fixat sediul. Ilustrațiile noastre prezintă diverse momente din viața unei sepie prizonieră într'un squariu. Fotografii și-a pierdut mai multe pentru a putea surprinde în cele din urmă instantaneele care reprezintă roadele osteneții și abilității sale.

Tentaculele ei se fixează așa de puternic, că nimeni nu o poate deslipi din locul ei

Inactivitatea SEPIEI

NU este ușor lucru pentru observatorul atent al faunei marine să întâlnească o sepia în timpul plimbării, Sepia face impresia că este imobilă.

În general, această vietate marină poate să stea zile de-arândul nemișcată, ascunsă în colțul ei și numai tentaculele pot să facă dovada că trăiește. Marele tub respirator, așezat sub capul minuscul, se deschide și se închide cu o cadență regulată.

Sepia este tot atât de nemișcată ca și plantele de apă, în mijlocul cărora trăiește. Numai marele ochiu pe care-l îndreaptă cu o lucire stranie și stupidă în toate direcțiile, desvâluie privitorul existența unei vietăți.

După etape de completă imobilitate sepia își face micile plimbări care se produc după ce se saturează de mâncare și de somn. După ce se hrănește bine sepia cade într'un somn profund care poate să dureze câteva zile. La trezirea din această somnolență prelungită ea începe să se miște. Datorită felului ei de viață, foarte puțini cercetători și naturaliști se pot lăuda că au văzut o sepia mergând.

Printre vietățile care se disting prin inactivitatea lor, sepia trebuie să ocupe un loc de frunte. S'ar putea deci face comparația între oamenii lenesi și aceste vietăți marine complet inative.

Se știe că sepia este un animal destul de primejdios. Glanda salivară a acestui animal marin conține toxine puternice care pot fi fatale celui care o atacă.

Tentaculele puternice îi servesc să strângă și să asfixieze victima în timp ce gura a cărei activitate este acoperită de un fel de mantie,

Sepia are un singur ochiu, cu care-și pânzește prada

Pregătindu-se de luptă, sepia acumulează apă, pe care o proiectează apoi cu o forță extra ordinară spre inamic

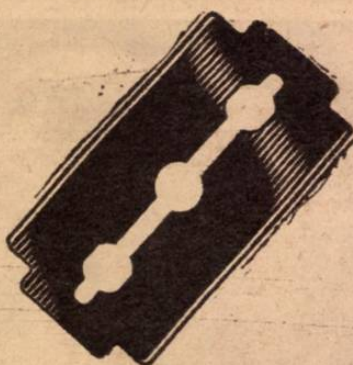
Tot prin eliminarea apei, sepia se deplasează cu o viteză nădătoare

Cine vrea să aibe mușchii zdraveni, îi poate întări dându-le mai mult calciu.

Din albumul Uzinelor Tropon Köln-Mülheim

Lama albastră Gillette

este lama de ras care satisface până și preten-
țiile cele mai dificile. Gillette lama care a apărut
cea dintâi în comerț, n'a putut fi egalată în
calitate nici până în prezent. Oțelul cel mai bun
și ascuțișul său fin transformă bărbieritul într'o
adevărată plăcere. Lama albastră Gillette este
accesibilă oricui, fiindcă grație superiorității și
durabilității sale, ea își merită pe deplin prețul.

Modelarea siluetei

cu
tabletele
de slăbire

Kissingen

...mijloc ideal de slăbire: nevătămător sănătății.
Preparat din sarea naturală a băilor Kissingen.

IN CUTII ORIGINALE AMBALATE IN CELOFAN

BOXBERGER KISSINGEN

NOU

CEA MAI UTILA REVISTA
PENTU COPII ȘI TINERET

ZIARUL COPILOR

PUBLICA SĂPTĂMÂNAL NU-
VELE, SCHIȚE DISTRACTIVE,
FABULE, HUMOR, PAGINA JO-
CURILOR, PRECUM ȘI NUME-
ROASE ILUSTRĂȚIUNI IN
CULORI, CE IMBOGĂTESC
PAGINILE ACESTEI NEIN-
TRECUTE PUBLICAȚIUNII.

16 PAGINI. LEI 10.

SINGURA REVISTA SAPTA-
MÂNALA DE SPECIALITATE

CINEMA

Vă prezintă noul format
mărit și o tehnică grafică
ce rivalizează cu marile
publicații străine.
Revista „Cinema” descrie și
comentează ultimele știri din
studiouri și apreciază ex-
celent valoarea filmelor

16 PAGINI, în format
mărit. LEI 15.

*Dacă
sunteți
curioși*

Un record original a bătut acest croitor, care a reușit să bage pe urechile unui ac normal nu mai puțin de 73 fire de ață

Stânga: Un fermier american care crește un pui de găină într'o sticlă. Oare, în America nu există o Societate pentru protecția animalelor?

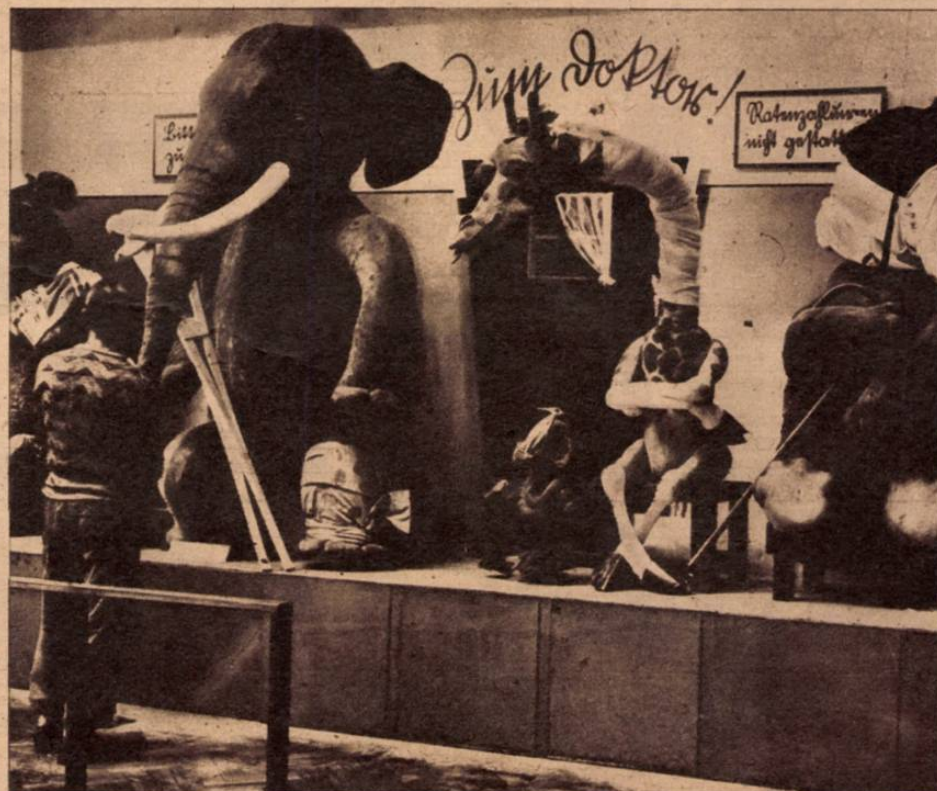
Doi ruși tatăl și fiul care au văzut multe lucruri schimbându-se în țara lor și care au apucat și eliberat de sub bolșevici — stăpânirea bolșevică fiind încercarea cea mai grea, după părerea lor. Tatăl are 103 ani, iar fiul 70

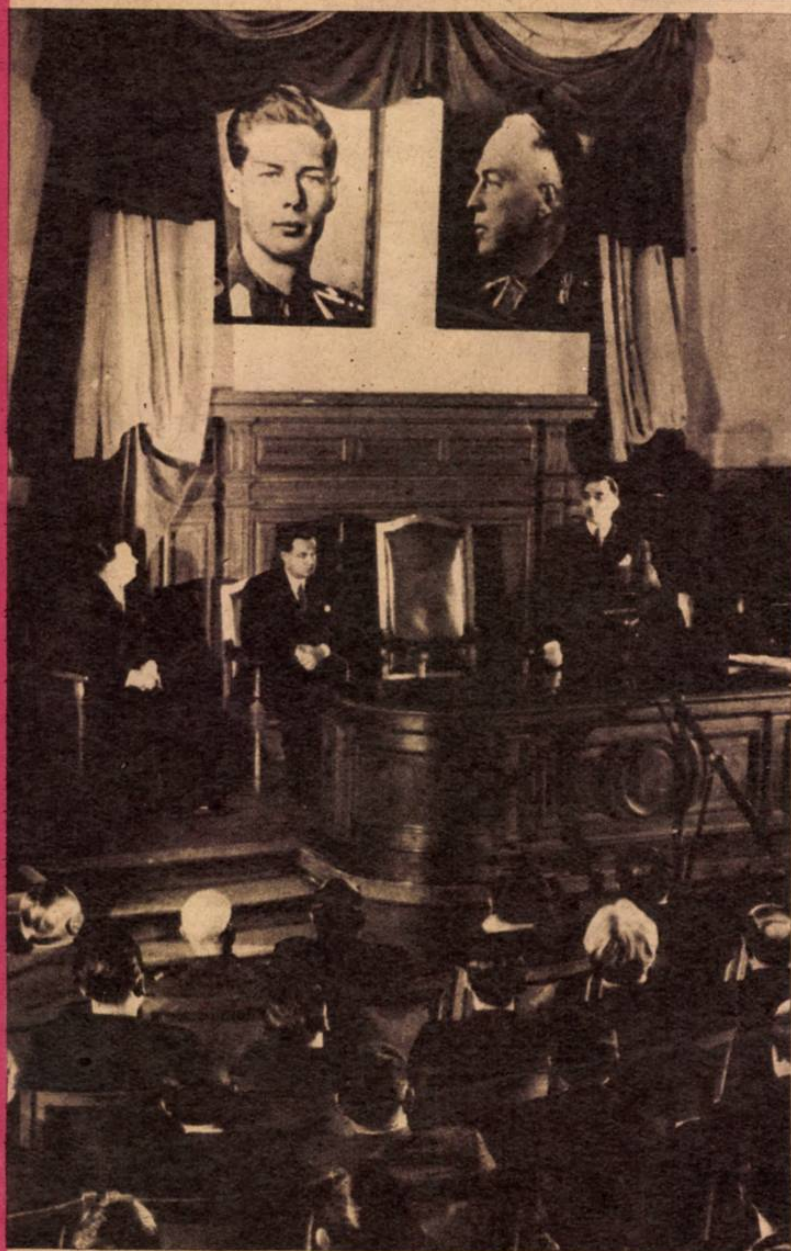
Stânga: Iată un tată care n'a avut parte decât de gemeni. Este Mexicanul Harry Fifield, a cărui soție a dat naștere la cinci perechi de gemeni. Toți trăiesc afară de unul din ultima pereche, care a fost născut... în tren

Stânga (jos): Californianul Hugo Benioff a construit o vioră din aluminiu, fără cutie, ale cărei sunete sunt cu totul neobișnuite

Jos: În Germania se păstrează obiceiul tradițional ca, de Sărbătorile Crăciunului, să se înscenaze pentru copii, piese vesele de teatru, cu animale caricaturizate

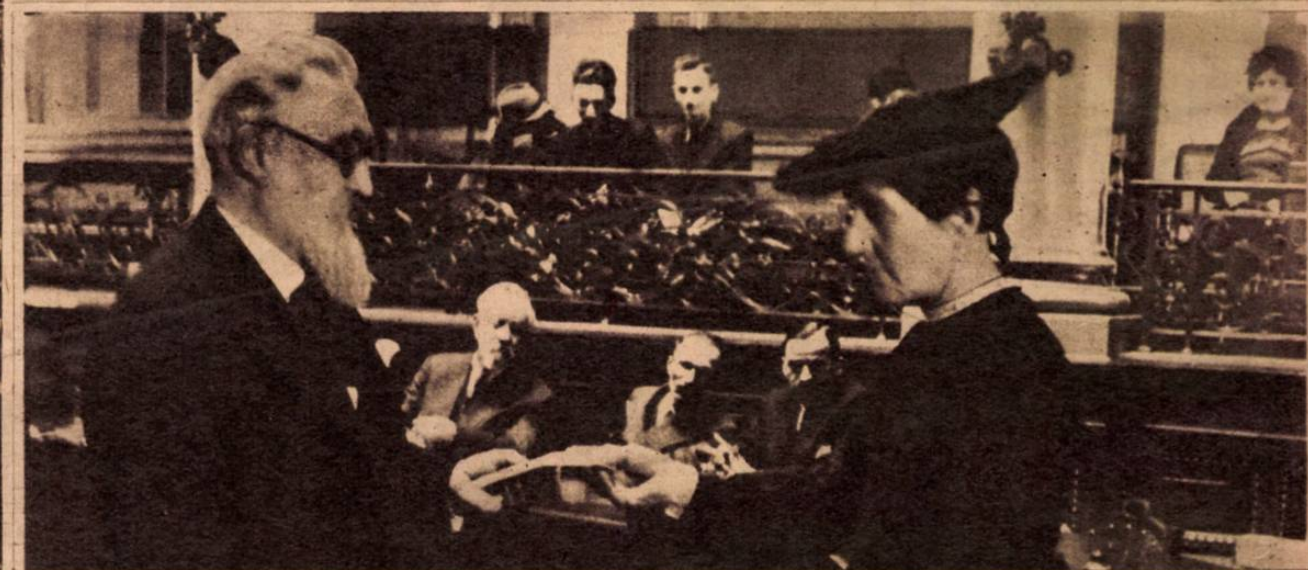
ACTUALITĂȚI DIN CAPITALĂ

D. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, expunând, la Fundațiile Regale, principiile organizării Corpului Gazetăresc

D-na Maria Mareșal Antonescu vorbind cu prilejul inaugurării căminului „Asistența Universitară” din strada Matei Voevod

D. prof. Simionescu, președintele Academiei Române, înmânând Premiul „Mavroyeni” d-nei Gallia Tudor

Ostașul nostru, în permisie de sărbători, ia parte la bucuriile pomului de Crăciun

Profesorul italian d. Tagliavini ținându-și conferința la Facultatea de Litere

Masa oferită zilnic de Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale la cantina școlară Nr. 14 Giulești

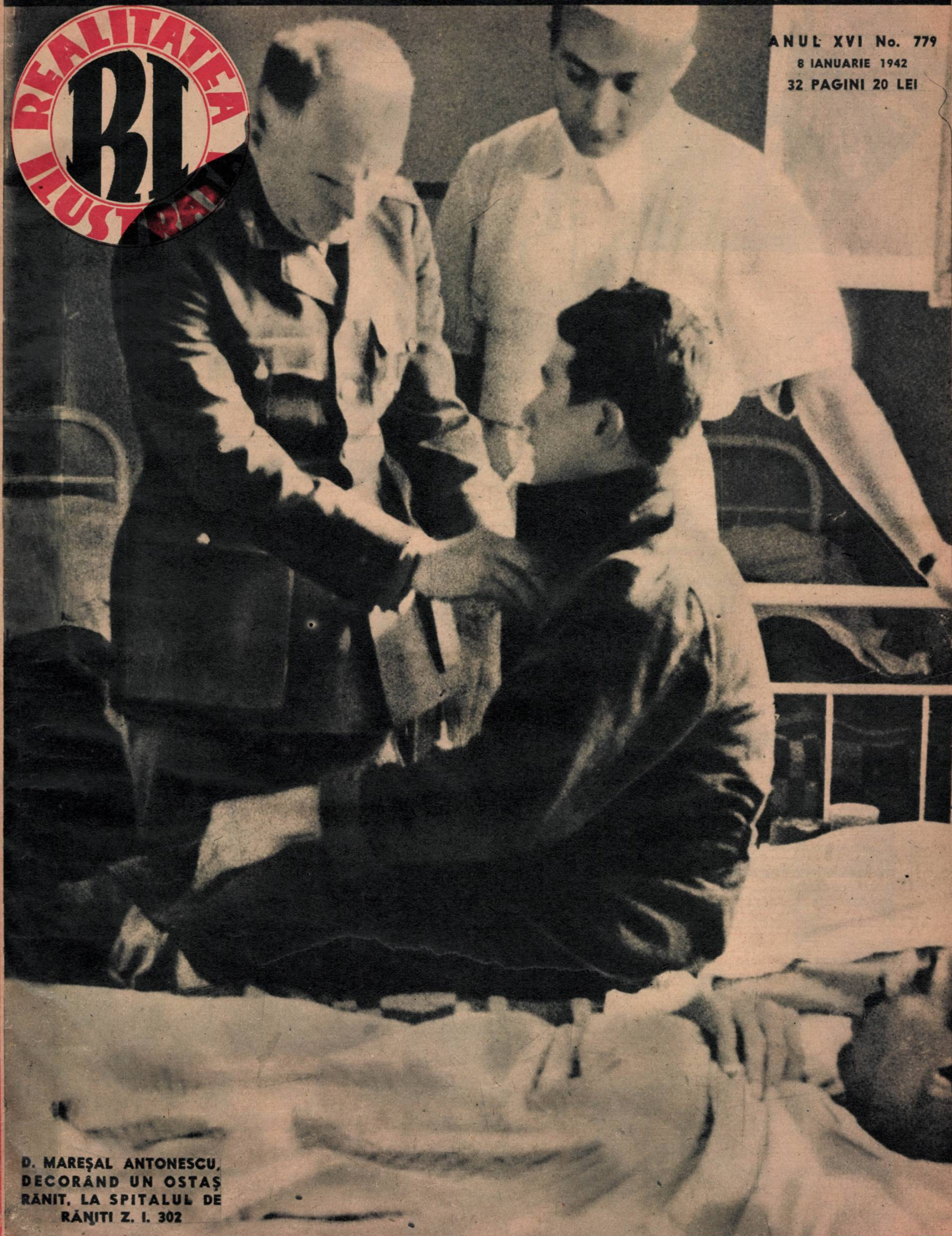
DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XVI No. 779

8 IANUARIE 1942

32 PAGINI 20 LEI

D. MAREȘAL ANTONESCU,
DECORÂND UN OSTAȘ
RANIT, LA SPITALUL DE
RĂNIȚI Z. I. 302

Dacă sunteți curioși

Nu credem să existe mulți pianști pe lume care să emite exemplul acestui austriac, pe care-l vedem cântând, într-un simplu costum de baie, la minus 15 grade temperatură — figură pe care o face în fiecare zi.

Cel mai bătrân jucător de ping-pong este ac st bunie respectabil din Brazilia, care continuă să practice sportul lui favorit. Și acum, la vârsta de 85 ani, jucând cu strănepoții lui.

La Stockholm există un bar la care oamenii, în loc să ceară de băut, cer... cărți de citit. Costu acestei distracții este foarte modest — mai ales dacă cititorul e abonat.

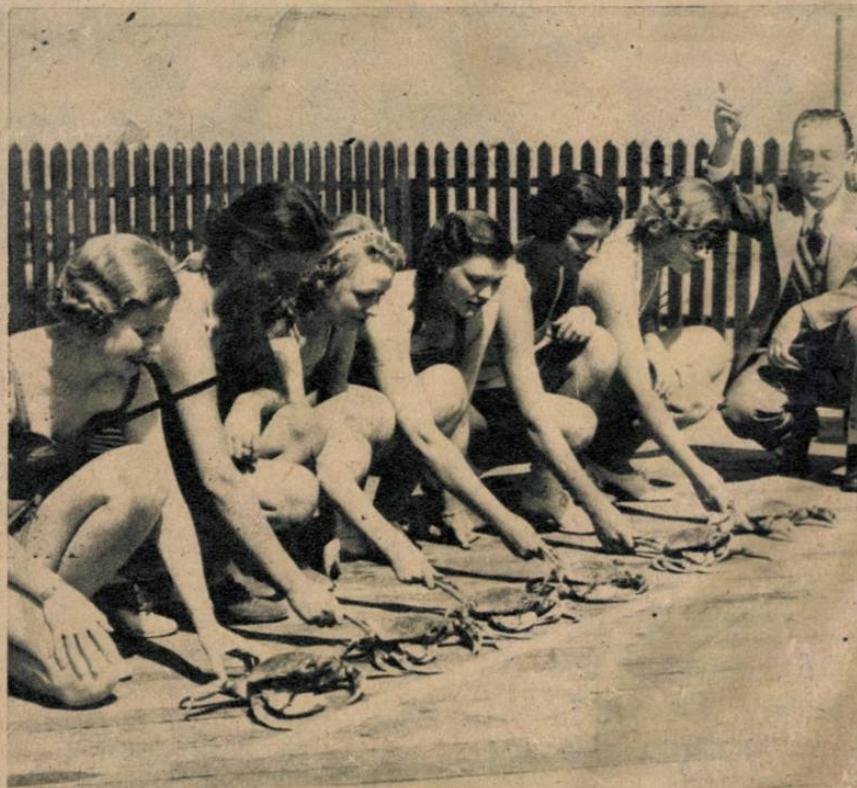

Există în Austria un orășel anume Völs, în care fumatul este cu desăvârșire interzis, chiar pe străzi.

Vreți ca zăpada sau ploaia, să nu vă deranjeze tenul și fardul? Adoptați măști protectoare de celofan cum fac aceste două elvețiene din Montreux.

Așa se distrau americanele, pe plajile californiene, înainte de izbucnirea războiului din Pacific: organizând „curse” de crabii cu pariuri fabuloase.

CĂRȚI pentru SOLDAȚI

ÎN cel de al treilea Reich preocupările culturale ale statului au trecut de mult din planul proiectelor în acela al realităților și realizărilor.

Cultura poporului și educația tineretului este o grijă statornică a oficialității care a creat organizația „Kraft durch Freude” „Putere prin bucurie” a cărei misiune este de a da muncitorilor de toate categoriile alimentul cultural cuvenit.

Bucuria din care orice muncitor își extrage puterea și rezistența este de mai multe feluri. Ea se prezintă sub aspectul excursiilor făcute în regiunile pitorești ale Germaniei sau chiar în străinătate, sub acela al spectacolelor de teatru sau de cinema, a concertelor de muzică populară sau cultă, sau al orelor petrecute în biblioteci special amenajate pentru uzul muncitorilor.

Pentru distracția muncitorului german statul a pus la dispoziția organizației „Kraft durch Freude” cele mai elegante mijloace de comunicație, iar pe de altă parte numeroase palate ale sporturilor și săli de spectacole au fost afectate spectacolelor sportive sau artistice destinate păturei muncitorești.

S'a terminat cu perioada de obscurantism în care a trăit muncitorimea. În Europa viitoare se va ridica o nouă clasă muncitorească puternică și plină de vitalitate înzestrată cu toate drepturile de a beneficia de valorile sacre ale culturii și civilizației umane.

Muncitorul nu mai e ținut în bezna ignoranței. El devine conștient de valoarea lui în organismul statal și are drepturi ce corespund datoriei sale de element constructiv.

Unul dintre cei mai mari muncitori ai epocii penibile pe care o străbatem este incontestabil soldatul german, omul care clădește cu forța sa de sacrificiu și cu perseverența sa, arhitectura ma-

BIBLIOTECILE AMBULANTE CARE CUTREERĂ FRONTURILE

Sus: O librărie specială cu cărți pentru soldați a fost instalată la Paris în rue Cambon.

Stânga: În orele libere, soldații vin să-și caute lectura în bibliotecă ce le-a fost pusă la dispoziție.

Soldatul constituie o mare preocupare a guvernului.

Sufletul și trupul trebuiesc îngrijite. De starea sanitară a trupelor se interesează medicii, de starea culturală și sufletească a lor se interesează în deaproape organizația „Kraft durch Freude”.

Una din marile bucurii ale omului civilizat este lectura cărților bune. Un mare scriitor a vorbit cândva despre acest viciu nevinovat care este lectura și prin care curiozitatea și dorința noastră de cunoaștere se concretizează.

(Continuare în pag. 14-a).

O bibliotecă ambulantă afectată soldaților vizitează unul din punctele frontului.

Stânga: Așa arată o bibliotecă ambulantă și în ea soldații găsesc toate cărțile a căror lectură i-ar interesa.

Faimoasa plajă „Long Beach” din California, pe atât de animată altădată, pe atât de pustie astăzi.

O vedere aeriană a orașului Los Angeles de care aparține Hollywood-ul

Activitatea studiourilor californiene este aproape complet stopată. Velele s'au refugiat spre centrul continentului american.

asupra poporului cu scopul de a-l determina să ia atitudine, alături de conducători, față de „dușmanii” Marelui Britannie. O propagandă care înfățișa bombardarea Londrei ca o viziune de Apocalips, în care clădirile erau aruncate cu sutele în aer și în care oamenii nu scăpau decât dacă reușeau să se bage în fundul pământului.

Or, când oamenii cărora li s'au arătat asemenea grozăvii, s'au găsit pe neașteptate în situația de a ști că și deasupra lor zboară astfel de aparate, a fost firesc să intre în panică.

Cu atât mai mult cu cât acești oameni sunt americani, adică aceia cari — nu mai de mult decât acum doi ani — au intrat în panică, la simpla emisiune radiofonică a unei piese fantastice, în care era vorba de invazia imaginată a unor ființe planetare de pământ.

NOPTILE din cetatea filmului erau feerice altădată. Străzile erau luminate „a giorno” tot timpul nopții și sute de reflectoare uriașe brăzdau cerul, anunțându-te, dela mare distanță, că te îndrepti spre cetatea cinematografului.

Nici reflectoare, nici lămpi și nici acele uriașe reclame din neon nu se mai văd acum la Hollywood.

Activitatea însăși a studiourilor este aproape complet stopată, dela începutul războiului cu japonezii. În urma panicii care a cuprins coasta

Blurul de închirieri, în formă de Sfinx, din Hollywood, pe care nimeni nu-l mai vizitează astăzi.

Panică LA HOLLYWOOD

Californiei, atunci când s'a anunțat zborul unor avioane necunoscute pe deasupra ei, marile „star”-uri s'au refugiat cu mașinile lor luxoase spre coasta opusă a continentului, renunțând și la „carieră” și la angajamentele lor fabuloase.

Descriind acest exod al populației, speakerul postului de radio Tokio, arată că situația e aceeași pe toată coasta Californiei. Plăjile californiene, care altădată, în epoca aceasta, erau adevărate furnicare de lume, sunt acum pustii. În orașe viața încetează odată cu umbrele nopții; localurile închide de vreme, iar sălile de spectacol sunt goale.

Orașul filmului și al electricității e cufundat în întuneric și hibernează în pofida celor 8 mii de kilometri cari-l despart de Japonia și a celor 35 grade de căldură în care respiră.

Ca să ne explicăm această stare de spirit a americanilor, trebuie să ținem seama nu numai de completa nepregătire a lor pentru asemenea eventualități, ci, — mai ales — de propaganda pe care forurile oficiale au permis-o, pe calea cinematografului și a presei

Vedetele din Hollywood și-au părăsit strandurile și locurile lor somptuoase și s'au retras spre centru.

IMENSELE stepe rusești s'au acoperit la venirea iernei cu mantia albă a troanelor de zăpadă. Soldații germani care au înaintat prin ofensive fulgerătoare în inima împărăției bolșevice, nu se tem însă de frig și de zăpadă.

În loc să se infiolesc în hainele groase cu care fiecare dintre ei este echipat, ei preferă să se acomodeze prin exerciții fizice și prin antrenament la condițiile speciale ale cliimei rusești.

Este o greșală pe care o face majoritatea oamenilor și care constă în a izola trupul prin îmbrăcăminte specială de temperatură de afară. Rezultatul obținut prin acest procedeu este tocmai debilitarea trupului.

Marii exploratori care au cercetat ținuturile înghețate ale Nordului ale Sudului, au ajuns la concluzia că mijlocul cel mai bun pentru a înfrunta frigul este de a nu-i da importanță.

Unii sunt în tranșee de zăpadă, iar alții — cei din dreapta — pornesc asupra lor asaltul de cucerire...

Doi dintre ei sunt însărcinați exclusiv cu procurarea bulgărilor de zăpadă. Aceștia sunt — cum s'ar spune — fabricanții de muniții... Ei suportă totuși „bombardamentul” ca și ceilalți dar fără să poată riposta

CÂND SOLDAȚII SE JOACĂ „DE-A LUPTA”

Lupta continuă până ce „adversarii” sunt scoși din tranșeele lor

„Droicii soldați germani își întrebuințează timpul liber în jocuri copilărești care însă au un substrat mai serios decât pare la prima vedere. Ei se joacă în zăpadă și

deprinde cu frigul și cu toate celelalte atribute ale iernei.

Pe frontul de Răsărit, cea mai mare plăcere a soldaților care se află pe poziție, este de a organiza bătălii cu „grenade” de zăpadă. Jocul este și instructiv și folositor. Instructiv, căci soldații fac teme de lupte interesante constând din atacarea și cucerirea unei poziții și folositor întrucât deprinde oamenii cu frigul.

În ilustrațiile noastre, puteți vedea cum personalul a două unități antiaeriene execută o temă de luptă în zăpadă. Unii au rămas în tranșee pentru a apăra poziția lor, iar ceilalți trebuie să cucerească această poziție.

Atacatorii sunt primiți cu ghiulele și grenade de zăpadă dar în elanul lor ei continuă să înainteze spre ipoteticul inamic.

Când cele două grupuri s'au întâlnit, începe lupta corp la corp care se va termina cu victoria sau cu înfrângerea agresorilor. Înfrângerea este echivalentă cu rostogolirea în zăpadă și cu mușterea elanului printr-o violență fictivă cu zăpadă pe față.

Incurajând aceste jocuri, ofițerii germani mențin combativitatea exemplară a celor mai buni soldați din lume.

Această fază se numește „luptă corp la corp”, din care va învinge acela care-i va freca fața celui alt cu zăpadă

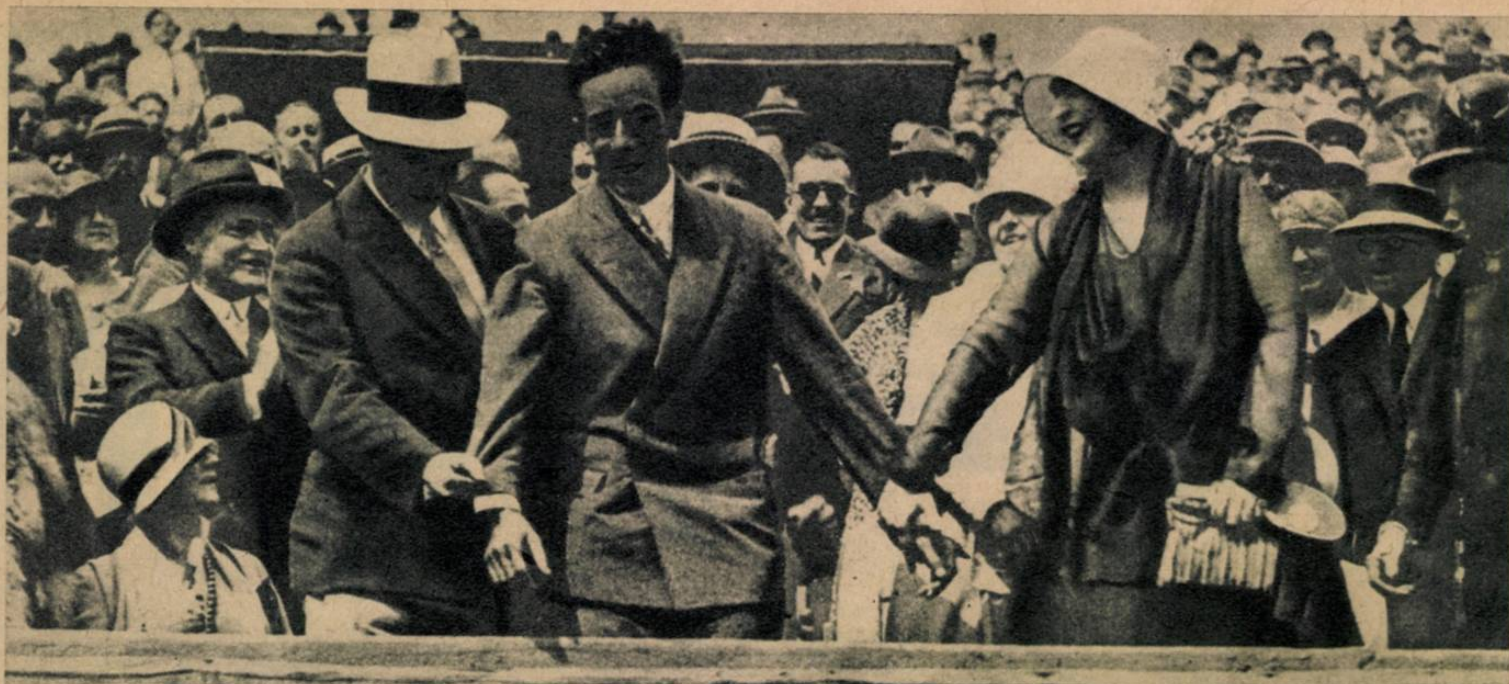
Iată unul care trebuie să se dea bătut, deoarece zăpada de pe față îi trădează învingerea

Organismul omenesc are nevoie de alternanțele de frig și de cald, căci în regiunile cu climă egală, la tropice sau la ecuator, oamenii trăesc într-o stare de continuă toropeală.

Frigul atacă pe acei care se feresc de el. Singurul mijloc pentru a îmblânzi acest element este mișcarea, efortul fizic, exercițiul și antrenamentul.

Soldații germani știu acest lucru. De altfel mare parte din ei provin din regiunile muntoase ale Reichului, unde frigul și zăpada persistă o mare parte a anului. Munteanul și sportivul, știu că frigul poate fi anulat prin menținerea temperaturii potrivite a corpului cu ajutorul mișcării.

Întoarcerea lui Alain Gerbault din călătoria pe care a făcut-o în insulele Hawai.

În dimineața zilei de 12 Mai 1923, un mic vas cu pânze părăsea portul Cannes. Nimeni nu era pe chei, în afară de un prieten care se legase prin jurământ să păstreze taina asupra proiectelor omului ce se afla singur pe bordul micului vas.

Cine era solitarul care îndrăsnea să sfideze valurile Oceanului Atlantic cu vasul lui de 10 tone? Numele lui a devenit celebru căci după 42 de zile dela plecare, Alain Gerbault a ajuns teafăr la New-York.

În mijlocul unui trib polinezian, studiind obiceiurile și dialectele indigenilor.

Sus: în costum de hawaian

Bombe în PARADIS

Fostul campion de tenis și strălucitul navigator străbătuse distanța de 6000 de kilometri, pe bordul vasului cu pânze „Fire-Crest”, lung de numai zece metri.

În timpul traversării Oceanului, Gerbault a căzut pradă unei furtuni furioase. Îndrăznețul navigator s'a închis în unica cabină de pe vas unde a stat liniștit până când furtuna s'a potolit.

Odată cu revenirea vremii frumoase navigatorul și-a reluat hărțile și compasul și a dus la bun sfârșit cea mai extraordinară dintre faptele marinărești din istoria contemporană.

După o trecere de câțiva ani dela înfăptuirea acestei traversări extraordinare, Alain Gerbault a fost cuprins din nou de nostalgia largului.

De astă-dată, el a conceput planul măreț de a face ocolul lumii cu același vas cu pânze. După o călătorie de aproape un an Gerbault a

Alain Gerbault, navigatorul curajos, care a adus europenilor imagini atât de fermecătoare din arhipelagul Hawai.

Vasul minuscul cu care Alain Gerbault a străbătut întregul ocean Pacific, fotografiat în apele Hawaiului.

debarcat în insula Hawai care face parte din grupul insulelor cu același nume!

Cucerit de farmecul arhipelagului polinezian și de frumusețea deosebită a insulelor Hawai, navigatorul a rămas acolo câțiva ani, învățând dialectele populației indigene și împărțind existența fără griji a băștinașilor.

Hawai-iul, această insulă a vieții libere, a fost cântată de poeți care au avut norocul de a o cunoaște.

Populația indigenă este înzestrată cu un farmec fizic deosebit iar priveliștile care le oferă natura sunt pline de vrajă.

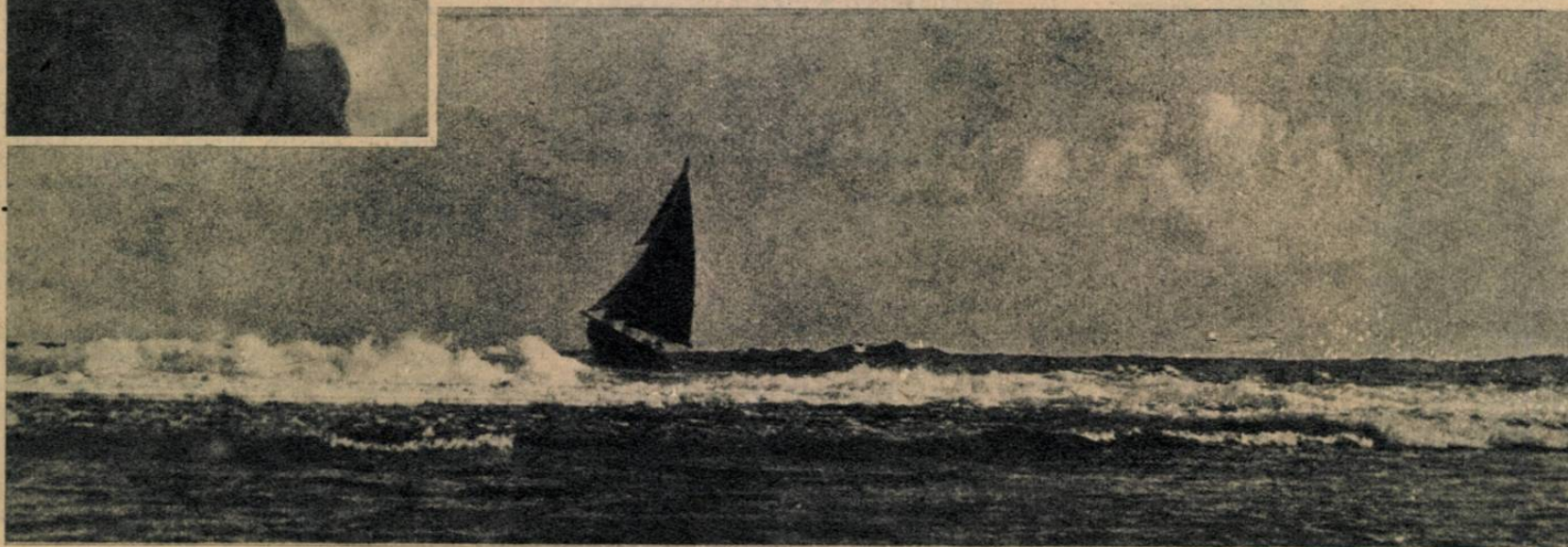
Se cunosc împrejurările în care insulele Hawai, care aveau regimul lor autonom, fiind guvernate de regi, au fost cucerite de americani.

Pentru a-și apăra interesele din Pacific și pentru a asigura căile de navigație maritimă spre China, americanii au pus ochii pe aceste insule minunate, pe care în decursul ultimilor ani le-au transformat în baze aero-navale de prim ordin.

În vederea unui eventual războiu, cu forța în continuă creștere a imperiului japonez, insulele Hawai constituiau un punct strategic de o deosebită importanță ofensivă-defensivă.

Dela izbucnirea ostilităților din Pacific, frumoasele insule Hawai cu capitala lor Honolulu (despre care călătorii spun că este un

(Cont. în pag. 14)

Singapore

CHEIA STRATEGICĂ A PACIFICULUI OCCIDENTAL

Pe de altă parte, japonezii știu că punctul vulnerabil al apărării Singaporei este limba de pământ pe care britanicii o stăpânesc în peninsula Malacca.

Într-adevăr, pentru a apăra această fortificație de prim ordin, Anglia a pus stăpânire pe partea de sud a peninsulei Malacca, constituind în această zonă două posesiuni: Federația statelor Malaeze (Federated Malay States) din care fac parte Johore, Kedah, Kelantan, Perlis și Trengganu și Stabilimentele Strâmtorilor (Straits Settlements) din care fac parte Singapore, Labuan, Penang, Wellesley, Dindings, Koeling și Christmas.

Statele Malaeze și Stabilimentele Strâmtorilor au o suprafață de 132.000 de km. p. și o populație de 3 milioane de locuitori.

Prin dezvoltarea bazei sale aero-navale și prin poziția sa geografică, Singapore comandă strâmtorile Malacca și Singapore și asigură Mării Britanii dominația mărilor din vecinătate precum și controlul căilor maritime spre China, India, Australia, Indiile Olandeze, Filipine.

Siguranța acestei insule fortificate este amenințată numai din spre uscat adică spre Malaezia. În baza acordurilor cu Thailanda și Indochina Franceză, cât și prin debărcări strategice, Japonia a putut să-și transporte trupele sale din China meridională în Malaezia Britanică, unde în momentul de față au loc lupte violente, al căror țel este anularea valorii strategice deosebite a Singaporei.

Cum a ajuns Marea Britanie să descopere această cheie fermecată a strategiei din Pacific?

nent întreg, Australia, și apărarea celui mai bogat arhipelag al lumii, Indiile Olandeze sau insulă.

Pe vremea când Raffles se străduia pentru realizarea ideii sale, oamenii politici englezi nu concepeau decât importanța comercială a Singaporei.

Lordul Jellicoe, a fost acela care a înțeles pentru prima oară importanța strategică deosebită a acestei poziții insulare. Credite imense au fost votate de Parlamentul Britanic pentru întărirea acestei baze aero-navale, care trebuia să-și vadăască importanța și valoarea într-un viitor conflict în Pacific.

În urma lucrărilor de fortificare și de amenajare, Singapore a fost înzestrat cu cele mai mari docuri plutitoare din lume, cu armamentul de artilerie cel mai perfecționat și cu vaste aerodromuri.

Milioane de lire sterline au fost transformate în beton și în blindaje de oțel. Portul a fost amenajat în vederea adăpostirii unei mari flote de război.

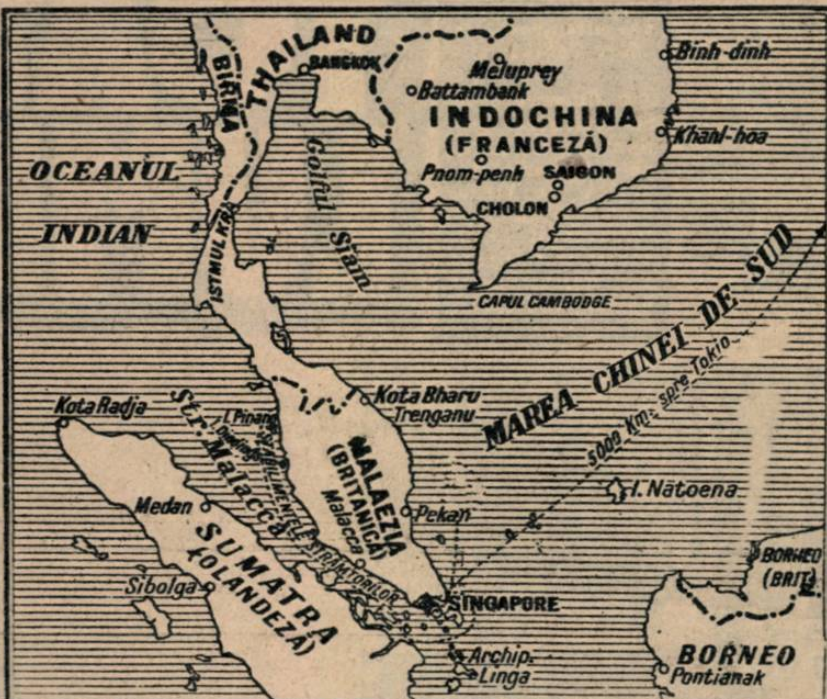
Armele și metodele de luptă ale războiului modern au dovedit însă că nici o fortificație nu poate fi invulnerabilă, și cazul Singaporei poate fi cu atât mai aprig pus în discuție cu cât cei cari îl atacă sunt... „oamenii-torpilă“.

Sentinelă japoneză, alături de drapelul nipon proaspăt înfipt în peninsula Malacca

POLITICA Mării Britanii s'a îndreptat de veacuri spre asigurarea celor mai favorabile poziții pentru apărarea vastelor ei teritorii coloniale. Una din aceste poziții pe care Marea Britanie a amenajat-o în vederea apărării intereselor ei din Pacific, este insula Singapore despre care s'a vorbit foarte mult în ultimele comunicate ale ostilităților din Pacific.

Atacul japonez în Malaezia britanică, are drept scop ocuparea Singaporei care este cea mai importantă poziție defensivă a întregului sistem strategic pe care Marea Britanie îl deține în Pacificul occidental.

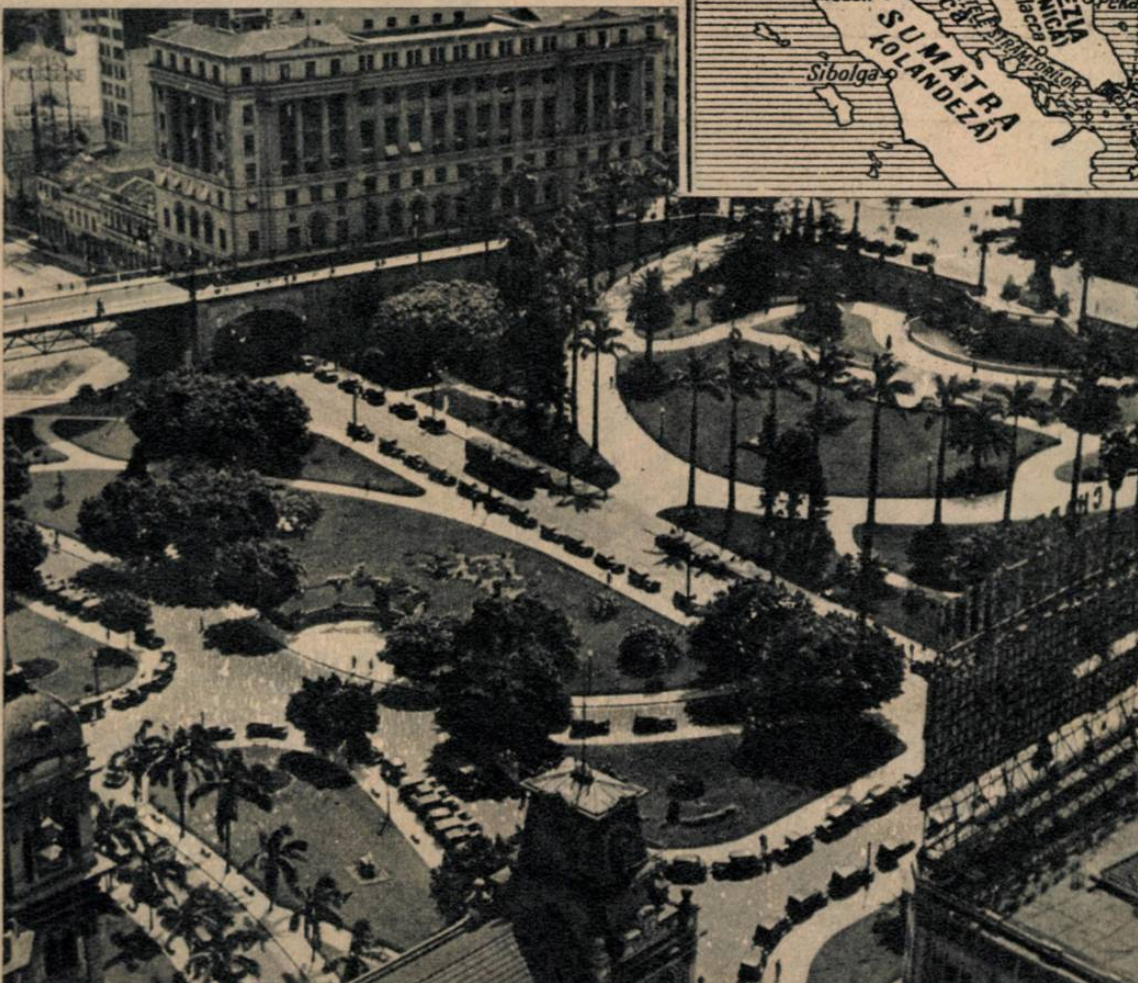
Englezii nu s'au mulțumit să facă din Singapore o bază navală de prim ordin, ci au înzestrat această fortificație cu un aerodrom imens căutând în același timp să asigure acest bastion și împotriva unor atacuri venite de pe uscat adică dela Nord.

Singapore cu regiunile învecinate. În dreapta, insula Borneo, iar la stânga, Sumatra olandeză.

Cel care a descoperit importanța Singaporei a fost Raffles. Numele lui este aproape ignorat și totuși acest om a avut valoarea unui Lawrence. Raffles a trebuit să lupte cu întreaga Anglie oficială până când a reușit să lămurească tuturor importanța covârșitoare a Singaporei. După o luptă foarte grea, pe care a dus-o cu rigiditatea oamenilor politici englezi, acest Raffles și-a atins țelul: să asigure Mării Britanii punctul de trecere între Oceanul Indian și Marea Chinei realizând, în același timp, protecția unui conti-

Piața principală din Singapore cu marele hotel „Raffles“ Dreapta: cultivator de cocotieri din Malacca, urcându-se să culeagă fructele.

O scenă sesizantă din războiul de-
sertului: momentul când trupele ita-
liene de prima linie pornesc la asalt
asupra unei întărituri inamice

Japonezii dispun de armele cele mai
antiaerian de mare calibru, mănuit
artilieriști niponi

Jos: Papa Pius al XII-lea la inaugu-
rala Inaltei Școli de Științe

În orașele din Ucraina, cu tot timpul
nefavorabil, lucrările de refacere
a cablurilor și a instalațiilor dis-
truse de bolșevici, continuă sub a-
tenta supraveghere a specialiștilor
germani

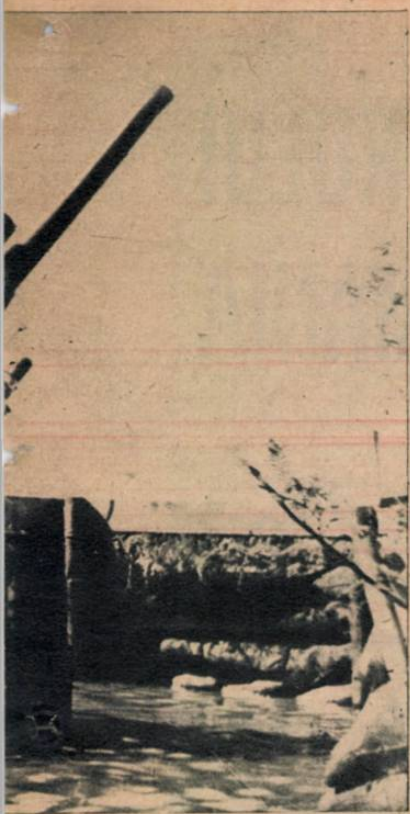

Stânga: Crucieto-
rul britanic „Du-
nedin”, din clasa
„Dragon”, de 4850
tone, care a fost
scufundat, în pri-
mele zile ale încercă-
rilor de ofensivă
engleză din Mar-
marica, împreună
cu alte vase, în
fața Tobrukului

Jos: Comemorarea
marelui geniu mu-
zical Mozart la ca-
pela Domnului Sf.
Ștefan din Viena.
Fuehrerul a fost
reprezentat la a-
ceastă solemnitate
de Reichsleiterul
Baldur von Schi-
rach

din
**TOATA
LUMEA**

erfecionate. Iată un tun
rapiditate uimitoare de

area anului academic al
Vaticanului

Un document fotografic
de importanță istorică:
întâlnirea Mareșalului
Petain cu Mareșalul Gō-
ring, în localitatea St.
Florentin-Vergigny

Dreapta: Corpul medi-
cal german felicită pe
marele chirurg Dr. Bier,
cu prilejul împlinirii a
80 de ani. La stânga, pe
scaun: Dr. Conti, con-
ducătorul operelor sa-
nitare din Germania

Un vas de transport so-
vietic din golful finic,
prins în vizorul avio-
nului german, care l-a
și incendiat

„Legiunea Valoma” — compusă din noi voluntari spanioli — îndreptându-se
spre frontul răsăritean

Așa arată locuințele
unei colonii de muncitori
străini din Germania

VIATA MUNCITORULUI STRĂIN IN GERMANIA

S'A spus de multe ori și cu drept cuvânt că războaiele nu sunt câștigate numai pe câmpurile de luptă ci și în uzine și în fabrici.

Frontul muncii este tot atât de important ca și frontul real unde se dau lupte decisive. În epoca modernă armata muncii este formată din milioane de oameni care sunt tot atâtea milioane de izvoare de energie și realizări concrete.

Războiul dă naștere unui număr considerabil de probleme. Ostilitățile pe care Germania le duce cu succes, a necesitat deplasarea unui mare număr de muncitori germani din interiorul țării spre vastele întinderi ale frontului, unde se ivise problema arzătoare a reconstrucției căilor de comunicație și a uzinelor, distruse de armatele inamice în timpul retragerii lor.

Pentru reconstrucția șoselelor, și pentru repararea imensului număr de vehicule întrebuințat pe cel mai mare front din istorie a fost nevoie de numeroși muncitori specialiști.

Bineînțeles că acești muncitori au activat cu folos pe front, căci sute de kilometri de cale ferată au fost reconstruite și adaptate la ecartamentul trenurilor germane.

Din cauza nevoei de muncitori, pe front s'a creat o criză a mâinei de lucru care activează în fabrici și în uzine.

Germania celui de al treilea Reich și-a dovedit în ultimii ani capacitatea extraordinară de a soluționa toate problemele în legătură cu organizarea frontului muncii.

Nimeni n'a putut crede că numai după șase ani dela venirea la putere a partidului național-socialist, Germania lipsită de materii prime și de mijloace de viață, va putea concentra cele mai mari armate, care luptând cu cel mai bun material de luptă a învins pe toate câmpurile de luptă unde și-a întâlnit adversarii.

Este firesc ca și chestiunea lipsei de muncitori pe frontul intern să-și fi găsit o soluție fericită.

Pentru a compensa utilizarea unui mare număr de muncitori pe frontul de Răsărit, conducătorii Reichului au apelat la colaborarea muncitorilor proveniți din țările cu care Germania întreține legături amicale.

Interesant, este faptul că numeroși muncitori aparținând țărilor învinse de Germania activează în momentul actual pe frontul muncii germane care

man, activează un număr de 1.700.000 de muncitori străini aparținând țărilor amice sau care au fost inamice Germaniei. Muncitorii aceștia sunt organizați pe grupuri naționale și au un regim care le convine de minune.

Ei primesc aceeași salarizare ca și muncitorul german și au aceleași drepturi ca și aceștia, beneficiind în egală măsură de urmările politicii sociale pe care guvernul german o face în favoarea muncitorimei.

Pe întinderea Germaniei s'au creat așa numite colonii de muncitori, care sunt de fapt locuințe colective clădite în locuri pitorești, înconjurate de parcuri naturale sau de grădini.

Viața fiecărei colonii este independentă, căci muncitorii au drepturi autonome în privința organizării traiului în comun, cu condiția de a nu dăuna disciplinei, care este legea de fier a Germaniei.

Fiecare muncitor este utilizat conform cu pregătirea lui profesională, cu educația specială pe care o are, cu capacitatea și afinitățile sale.

De aceea putem vedea muncitori aparținând unui număr de 12 popoare europene, care lucrează în domeniul muncii agricole sau în acela al marelui și miciei industriei. În timp ce femeile sunt utilizate în industria alimentară sau în fabricile de mecanică fină, bărbații muncesc în industria grea de război. În afară de muncitorii spanioli care au angajamente fixe pentru doi ani, ceilalți muncitori vin pentru o perioadă de timp mai scurtă, urmând să fie schimbați de alt lot de muncitori ce-și așteaptă rândul. Firmele și instituțiile unde activează acești muncitori își iau obligația de a organiza condițiile lor de trai. După orele de muncă, muncitorii se bucură de o libertate deplină pe care fiecare și-o întrebuințează conform gusturilor și preferințelor sale. Astfel, în timp ce francezii joacă partide de cărți și povestesc anecdote, italienii fac muzică iar danezii joacă foot-ball, indiferent de condiții atmosferice. De două ori, pe lună, organizația „Kraft durch Freude” trimite câte un film și odată pe lună o trupă de teatru dă un spectacol pentru muncitori. De asemenea funcționează la dispoziția mun-

Reprezentatii speciale
de teatru și music-hall
pentru muncitorii străini

Danezii și norvegienii
se ocupă, în timpul
liber, cu creșterea por-
cilor

O frizerie pusă la dis-
poziția unei colonii de
muncitori străini

În orele libere muncitorii
francezi se întrețin amical
cu cei spanioli

este și frontul european. Astfel numeroși francezi, belgieni, olandezi, sârbi, muncesc cot la cot cu muncitori proveniți din țările Axei, ca Italia, România, Slovacia și Ungaria.

În ultimul timp un număr de 35.000 muncitori specialiști spanioli, și-au făcut apariția în uzinele de armament și de prelucrare a metalelor.

Până în clipa de față, pe întinderea marelui Reich ger-

Foot-ball-ul este unul din
sporturile preferate ale a-
cestor muncitori

citorilor în mod permanent, o bibliotecă prevăzută cu cele mai bune opere ale literaturii europene și mondiale. Există colonii de muncitori care au ajuns la o mare înflorire, în privința aspectului exterior și interior și mai ales în privința organizării alimentare. Astfel danezii cresc porci pe care îi alimentează cu resturile ce cad dela masa zilnică.

În coloniile de muncitori din Germania, se creiază de pe acum spiritul de colaborare europeană, care va duce la instaurarea unei noi ordini în această parte greu încercată, a lumii.

Studenta-taxatoare de tramvai constituie desigur și un element de admirație pentru pasageri.

Grupul taxatoarelor pozând cu lămpile de petrol ce li se dau pentru cazul când s'ar întrerupe curentul electric.

Întors acasă, într-o scurtă permisie, ostașul își găsește la gâșă în uniformă de taxatoare și asta îl amuză...

N cel de al treilea Reich toate energiile sunt puse în slujba intereselor obștești. Tineretul de toate vârstele activează intens în câmpul muncii și acest aport de energie mărește capacitatea de producție și potențialitatea de muncă a tuturor instituțiilor care funcționează spre folosul colectivității.

Vacanțele școlare sunt folosite

Un sandwich și o cafea caldă, la capul liniei...

Cea mai grea operație: facerea socotelilor...

Misiunea studentelor IN TIMP DE Război

de tineretul german dornic să muncească în toate domeniile unde activitatea se desfășoară spre folosul națiunii.

Tineretul feminin este prezent la munca titanică pe care o depune totalitatea poporului, în vederea atingerii țelului comun: victoria.

De sigur că războiul a impus deplasarea unui mare număr de bărbați de pe frontul intern al muncii pe acela al liniei de foc.

Tineretul german și-a asumat sarcina de a umple aceste goluri și trebuie să spunem că el se achită conștiincios de această obligație.

Studentele germane care frecventează cursurile Universității din Berlin, muncesc în timpul vacanțelor școlare ca personal auxiliar pe liniile de tramvai ale metropolei germane.

Munca aceasta de a taxa pasagerii și de a ține bine socotelile imenselor încasări zilnice, nu este atât de ușoară pe cât și-o imaginează, în prima zi de muncă, studenta entuziasmată de a lucra spre folosul concetățenilor ei.

În primul rând, călătoriile prelungite cu tramvaiul, produc o amețelă care este cea dintâi dintre dificultățile ce trebuiesc învinse.

În al doilea rând, cunoașterea stațiilor și taxarea pasagerilor în cele mai bune condițiuni crează o altă dificultate, totuși și aceasta este învinsă.

Cea mai mare dintre greutatea pe care le întâmpină aceste voluntare ale muncii, constă însă în facerea socotelilor.

Aici intervine spiritul colegial care însușește personalul ce deservește Societatea Tramvaielor din Berlin. Bătrânii taxatori, care au la activul lor zeci de mii de kilometri străbătuți în toate sensurile și care și-au petrecut mii de ore în vagoanele cu călători, sunt versați în socoteli. Ei se pun la dispoziția colegilor lor, care în majoritatea cazurilor sunt drăguțe și simpatice și socotelile ies de minune.

Folosirea acestor voluntare ale muncii a adus Societății Tramvaielor din Berlin un spor de venituri. Lucrul este explicabil: oameni care au de făcut curse mici pentru care nu luau în mod obișnuit tramvaiul se urcă în vagon pentru a se bucura de aspectul grațios al tinerelor taxatoare.

Studentele germane nu lucrează numai în vagoane: una din ilustrațiile noastre înfățișează o tânără și drăgălașă studentă care îndeplinește rolul de macagiu.

Firește că tinerele acestea cu posturi fixe, constituie punctul de atracție al pietonilor, care în trecere, nu se pot opri de a nu le admira voia bună și grația cu care mănuesc unelte lor de muncă.

Studentele se pricep nu numai să taxeze pasagerii ci și să schimbe macazul liniilor.

Un pasager care a uitat să-și ceară biletul de corespondență la coborire...

EMOTIA *cea mare*

Punându-li-se, de către un reporter cinematografic, întrebarea „La ce premieră ați fost mai emoționați?” Câteva dintre marile vedete ale studiourilor germane au dat răspunsurile pe care, pentru curiozitatea cititorilor, le reproducem mai jos:

ILSE WERNER

„Am avut două mari emoții în viață: atunci când am debutat în fața obiectivului cinematografic și la prezentarea ultimului meu film „Fata fără nume”. Premiera aceasta m'a emoționat, deoarece mi se spusese de către câțiva colegi

VEDETELE DE CINEMA FAC DESTĂINUIRI

HELLI FINKENZELLER

„Emoția mea cea mare a fost în... „Noaptea nunții”, (Ca cititorii să înțeleagă acest răspuns atât de scurt, trebuie să precizăm că nu e vorba despre ceea ce cu siguranță gândesc ei, ci despre ultimul film al dragălaşei Helli, care este intitulat sugestiv „Noaptea nunții”).

KARL SCHÖNBÖCH

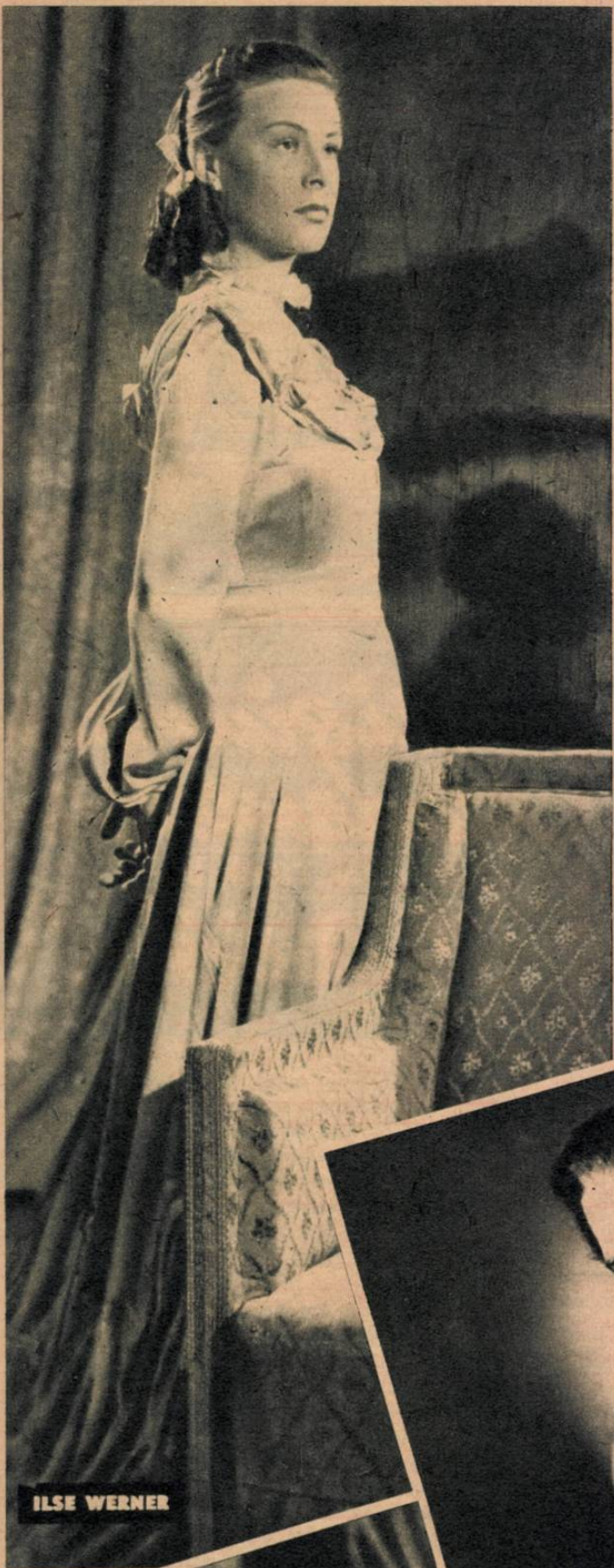
„N'am avut emoții decât la prezentarea filmului „Frau Luna”. Mă temeam că spectatorii nu vor râde atât cât ne propuseserăm noi, — interpreții, scenaristul și regisorul — să provocăm cu această comedie. Într'adevăr spectatorii n'au râs atât, au râs mai mult...”

VICTOR STAAL

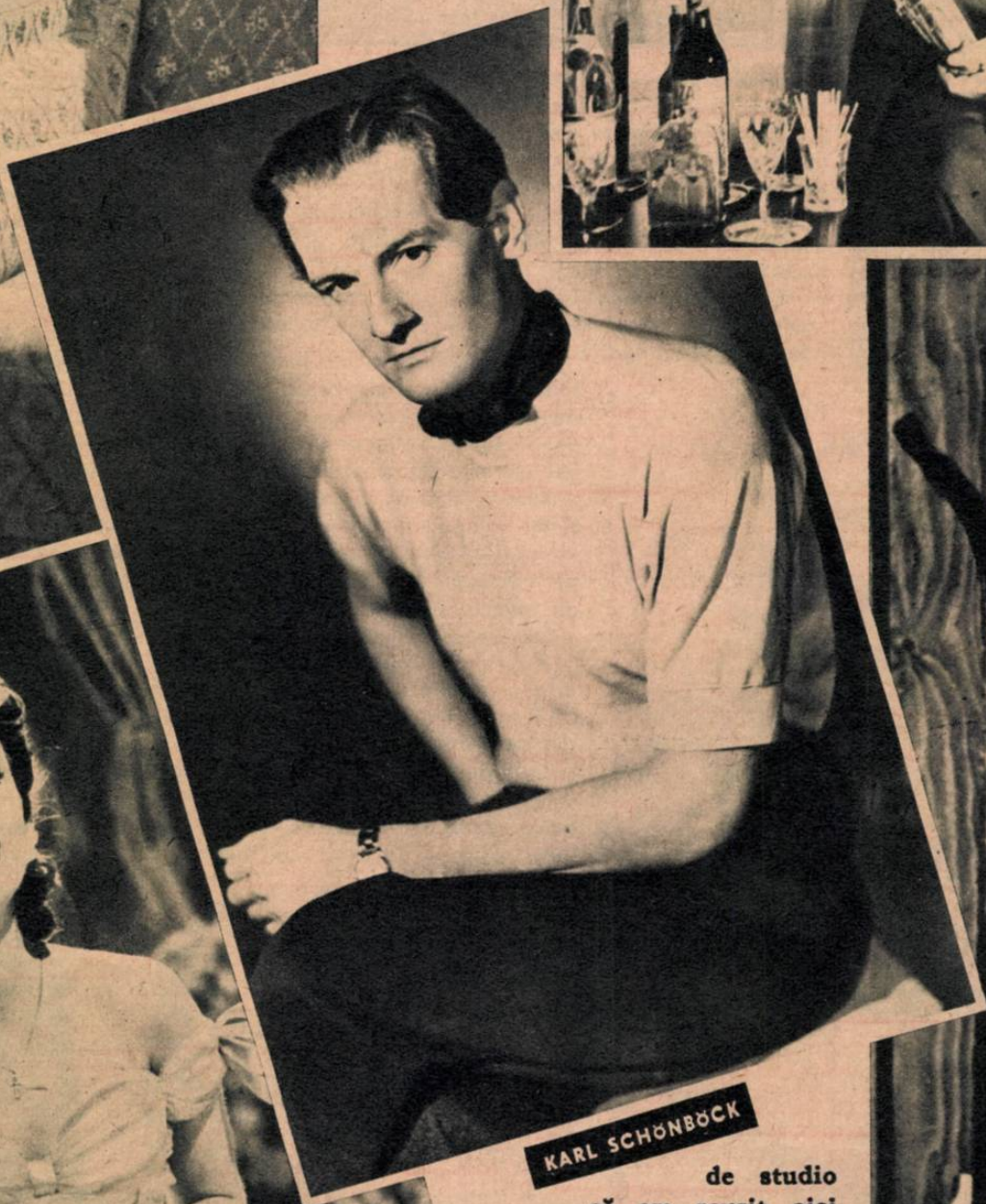
„Am avut emoție revăzând o scenă din filmul meu „Rătăcind spre fericire”, pe care am interpretat-o — și atunci emoționat — alături de marea actriță, Lil Dagover”.

VICTOR STAAL

ILSE WERNER

KARL SCHÖNBÖCK

de studio
că am reușit aici
cea mai mare creație din cariera mea”.

DORA KOMAR

„Am avut cea mai mare emoție la premiera filmului meu intitulat „Totul pentru tine”. Și asta datorită faptului că în acest film cânt câteva dintre ariile mele preferate”.

HELLI FINKENZELLER

DORA KOMAR

In Norvegia până și băieții de curse ai hotelurilor știu să utilizeze sky-urile

La Chamouix sania nu mai e un sport ci un mijloc practic pentru transportul lemnului

SPORTIVI

fără voce!

IN LIPSA MIJLOACELOR
DE TRANSPORT

LIPSA din ce în ce mai accentuată a vehiculelor de transport a creat aspecte puțin obicinuite pe străzile orașelor europene. Am putut vedea astfel, tot felul de vehicule cu tracțiune animală, sau cele mai ingenioase tricicluri apărând pe străzile orașelor, spre uzul cetățenilor. Am văzut cupeuri din secolul trecut, cabriolete de modă veche diligente și biciclete cu ataș, — bineînțeles, nu la noi, unde taxiurile n'au dispărut complet și unde trăsurile cu cai

niuței nu e un lucru prea complicat, ea putând fi făcută fără nici o pregătire, în schimb în domeniul sky-ului și al patinajului, au apărut, deodată o serie de „sportivi fără voce”, care, în urma unui antrenament sumar, se țin admirabil pe picioare. În localitățile muntoase — și sunt multe din acestea în Europa — toate cursele se fac azi cu ajutorul acestor ustensile sportive — rezervate altădată numai amatorilor și sportmanilor autentici. În Elveția, până și coșarii și-au părăsit bicicletele și au abordat sky-urile. Din fotografiile pe care le publicăm în această pagină, puteți vedea cât de răspândite sunt aceste mijloace de vehiculare pe zăpadă.

In Elveția, până și coșarii și-au părăsit bicicletele și colindă orașele pe sky-uri

Acest băiat de măcelărie s'a servit de sânușă lui, ca să-și facă toate cursele de Crăciun. Până la urmă, el afirmă că toți clienții au fost bine și ...rapid verșiți

O lăptăreasă din Tirol care-și duce garnița cu lapte pe sanie

Jos: Factorul din Saint-Moritz și-a părăsit, deasemenea, bicicleta și-și face cursele cu sânușă

erau destul de cunoscute, ci în marile orașe străine, mai puțin privilegiate de soartă din punctul de vedere al combustibilului lichid.

Odată cu venirea iernii, aceleași orașe străine ne oferă un alt aspect al circulației. În special, e vorba de orașele a căror climă menține zăpada pe străzi, făcând imposibilă circulația cu bicicleta sau chiar cu trăsura. În aceste orașe au apărut sânușele, patinele și chiar sky-urile.

Nu e vorba practicarea mai intensă a acestor sporturi de către cei pasionați după ele, ci de utilizarea tălpicelor alunecoase în toate domeniile transporturilor sau a curselor lungi.

Și dacă tragerea și conducerea s

Nu planta de seră, ci un organism sănătos și echilibrat constituie ținta unei alimentații regulate cu vitamine și minerale.

Din mapa uzinelor Tropon Köln-Mülheim

Modelarea
siluetei

cu
tabletele
de slăbire

Kissingen

...mijloc ideal de slăbire: nevătămător sănătății.
Preparat din sarea naturală a băilor Kissingen.

IN CUTII ORIGINALE AMBALATE IN CELOFAN

BOXBERGER KISSINGEN

Stofe fine

STR. CAROL, 16

BOMBE IN PARADIS

(Continuare din pag. 6)

oraș al visului) au căzut în raza de acțiune a flotei și aviației japoneze.

Flota americană de război, care la începutul conflictului staționa în baza din Hawaii, a înregistrat pierderi masive care vor fi greu înlocuite, căci mari vase de linie au fost scufundate de aviația niponă.

În Hawaii, unde se auzeau minunatele cântece ale localnicilor, care se acompaniau cu un instrument specific numit uku-

lele, se aud acum canonadele flotelor de război și zbârnăitul motoarelor de avion.

Farmecul și poezia unui trecut mitic se pierd în fumul gros al marilor explozii, iar peisajul fermecător este străbătut de zborul rapid al ghiulelelor.

CĂRȚI PENTRU SOLDATȚI

(Urmare din pag. 3-a)

Lumea cărților este încântătoare pentru acela care trăiește în realitățile aspre ale frontului și ale luptei.

Dela aceste constatări au pornit conducătorii organizației „Kraft durch Freude” care au amenajat bibliotecile ambulante ce vizitează în mod continuu frontul.

În momentul de față, soldații nu reprezintă numai valoarea strict personală a luptătorilor. Ei sunt părtași la un război ideologic fără pereche în lume și ca atare prin lecturi potrivite, prin cărțile ce li se pun la dispoziție, adevărurile pentru care ei se sacrifică apar mai luminoase și mai evidente.

O întreagă literatură se ocupă de țelurile spre care se îndreaptă Europa cea nouă sub egida celui de al treilea Reich.

Această literatură este pusă la dispoziția soldaților pentru ca astfel potențialitatea lor morală să crească.

Orice război este o încordare morală. Cartea este un minunat tonic pentru clipele de restriște sufletească sau de osteneală.

Acesta este sensul elegantei autobuze amenajate în formă de biblioteci care colindă pozițiile cele mai înaintate unde trupele germane și aliate apără cauza europeană.

În concediile pe care soldații și le petrec în apropierea frontului, sau în orașul natal, ei au la dispoziție bibliotecile organizației „Kraft durch Freude” și marile săli de spectacol unde mintea și sufletul lor se poate întrema după munca grea a frontului.

M. S. Regele Mihai și M. S. Regina Mamă Elena asistând la festivalul tradițional dela Teatrul Național

AȘA A FOST SĂRBĂTORIT CRĂCIUNUL 1941

D-na Mareșal Antonescu și d. profesor Mihai Antonescu, la serbarea pomului de Crăciun care a avut loc la Spitalul 311.

Studentele din Capitală pregătind pachete pentru ostașii de pe front.

Pomul de Crăciun al refugiaților ardeleni. În primul plan, d-nii: prof. Mihai Antonescu, Titus Dragoș, Vaida Voevod și Valer Popp.

Pomul de Crăciun al răniților germani. În asistență: d-ne'e Maria Mareșal Antonescu, Veturia Goga și Von Killinger și d-nul Von Killinger, minist. Germaniei.

M. S. Regele Mihai privind, din balconul palatului Regal parada colindătorilor și răspunzând mulțimii care-L ovaționează

Stânga: Șirul nesfârșit al colindătorilor străbătând dela un cap la altul, calea Victoriei

ACTUALITĂȚI DIN CAPITALĂ

D. Mareșal Antonescu decorând ofițerii și soldații răniți, la spitalul Z. I. 334

D. profesor Mihai Antonescu expunând membrilor baroului de Ilfov proiectul de nouă organizare a profesiei de avocat

D. Lt. Popa, care a străbătut călare, în plină iarnă, distanța București-Craiova, în 48 de ore

D. Mareșal Antonescu asistând la ședința Academiei Române cu prilejul comemorării lui Miron Costin

D. Mareșal Antonescu felicitând pe agricultorii premiați cu prilejul concursului I. C. A. R.

D-na Maria Mareșal Antonescu la inaugurarea Bazarului Soc. Prințipele Mircea

D. Prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de miniștri, expunând în fața membrilor U. G. I. R.-ului proiectul de reorganizare a profesiunilor. Stânga: d. inginer I. Gigurtu

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XVI No. 780

15 IANUARIE 1942

32 PAGINI 20 LEI

M. S. REGELE MIHAI
DECORÂND RĂNIȚII
DIN SPITALUL Z.I. 345

*Dacă
sunteți
curioși*

Fostul ministru al Thailandei la Londra, în așteptarea ocaziei de a pleca spre țară, urmărește pe glob desfășurarea războiului din Extremul Orient

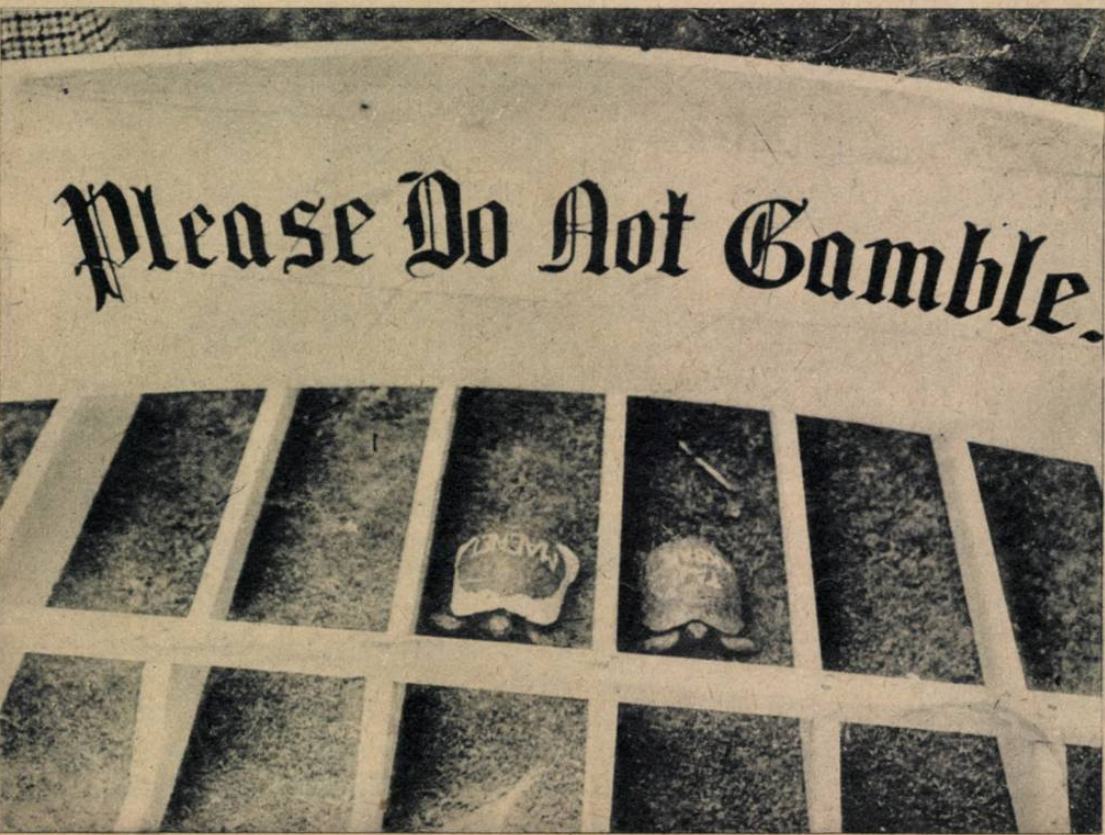
În Bulgaria, femeile fac exerciții de pompieri. Treaba nu este tocmai ușoară, după cum arată această fotografie recent luată la Sofia

Stânga: Priviți-l! A împlinit 110 ani și totuși conduce cu o mână mașina. Este un fermier elvețian, care se vede că a apucat vremuri fără prea multe emoții

Stânga: Un comisioner danez care, de douăzeci de ani, își face cursa pe bicicletă, fără ambele mâini

Jos: „Derby-ul broaștelor festivoase”, așa se numea altădată această distracție a englezilor, care avea loc în zilele de iarnă când nu se puteau organiza curse de cai

In permisie, soldatul ține să-și însoțească mama în oraș ca să simtă și el bucuria cumpărăturilor de Sărbători

(Sus și jos)

Prima plăcere a căminului: o baie caldă și reconfortantă, în casa lui familială

El este un imputernicit al patriei amenințate, un fiu al națiunii atacate și dacă străbate țări străine o face pentru a reveni cât mai repede în căminul lui și în locurile dragi ale copilăriei.

Poșta modernă, această instituție bine-făcătoare întreține vie legătura dintre cel plecat pe front și cei rămași în patrie.

În felul acesta, viața sentimentală a soldatului se poate mișca în mod liber între poliți dragostei materne și ai legăturilor prietenești și amoroase.

Se cunoaște admirabila organizare a armatei germane care permite fiecărui soldat să se bucure de un concediu de cincisprezece zile.

Deși acest timp este scurt, soldatul are posibilitatea de a revedea locurile dragi ale copilăriei și de a relua contactul cu cele trei cercuri ale vieții sale sentimentale.

El părăsește asprile frontului și linia jertfei și a eroismului pentru a redeveni, pentru câteva zile, copil, camarad și logodnic.

Nu poate fi exprimată bucuria pe care o resimte soldatul permisionar care se află pe peronul gării cu foaia de drum și cu dovada libertății sale provizorii.

Prin mintea lui, se lămurește, ca într-o oglindă aburită chipurile dragi ale prietenului, ale mamei și iubitei. Din noia-mul amintirilor prețioase, se desprind câte-odată și chipurile scumpe ale frăților sau copiilor.

Fiecare gară prin care trece trenul cu permisionari, este o etapă în acest drum al revederii și al bucuriei. Nădejdi de pace se aprind în suflet, simțimente puternice capătă relief.

Dar timpul trece și dintr'odată soldatul pătrunde în realitatea pașnică a celor de acasă: brațele duioase ale mamei îl cuprind, prietenul îi soarbe cuvintele și logodnica sau soția înfloresc de o frumusețe nouă care este aceea a dragostei puternice și adevărate. Ilustrațiile noastre sunt de fapt un reportaj fotografic ce înfățișează călătoria sentimentală a unui soldat permisionar german de Sărbători.

Dreapta: La cafenea, prietenii și cunoscuții se strâng cu admirație și curiozitate în jurul lui. A venit cu un prieten bun și nu reușește să rămână cu el, spre a-i povesti mai multe, decât spre ora de închidere

Intoarce-te DE PE FRONT

TREI cercuri de sentimente înconjoară viața sufletească a fiecărui soldat: cercul dragostei materne, prietenia și dragostea propriu zisă. Sufletul soldatului se hrănește cu aceste sentimente. Scrisorile mamei, ale prietenului și ale logodnicei sau soției, acestea sunt bunurile de preț pe care orice soldat le poartă în ranița lui.

Viața ostașului din zilele noastre se deosebește foarte mult de aceea a soldatului de odinoară!

Pe vremuri, patria soldatului era trupa din care făcea parte: oriunde s'ar fi aflat trupa, soldatul se simțea între camarazii lui ca la el acasă.

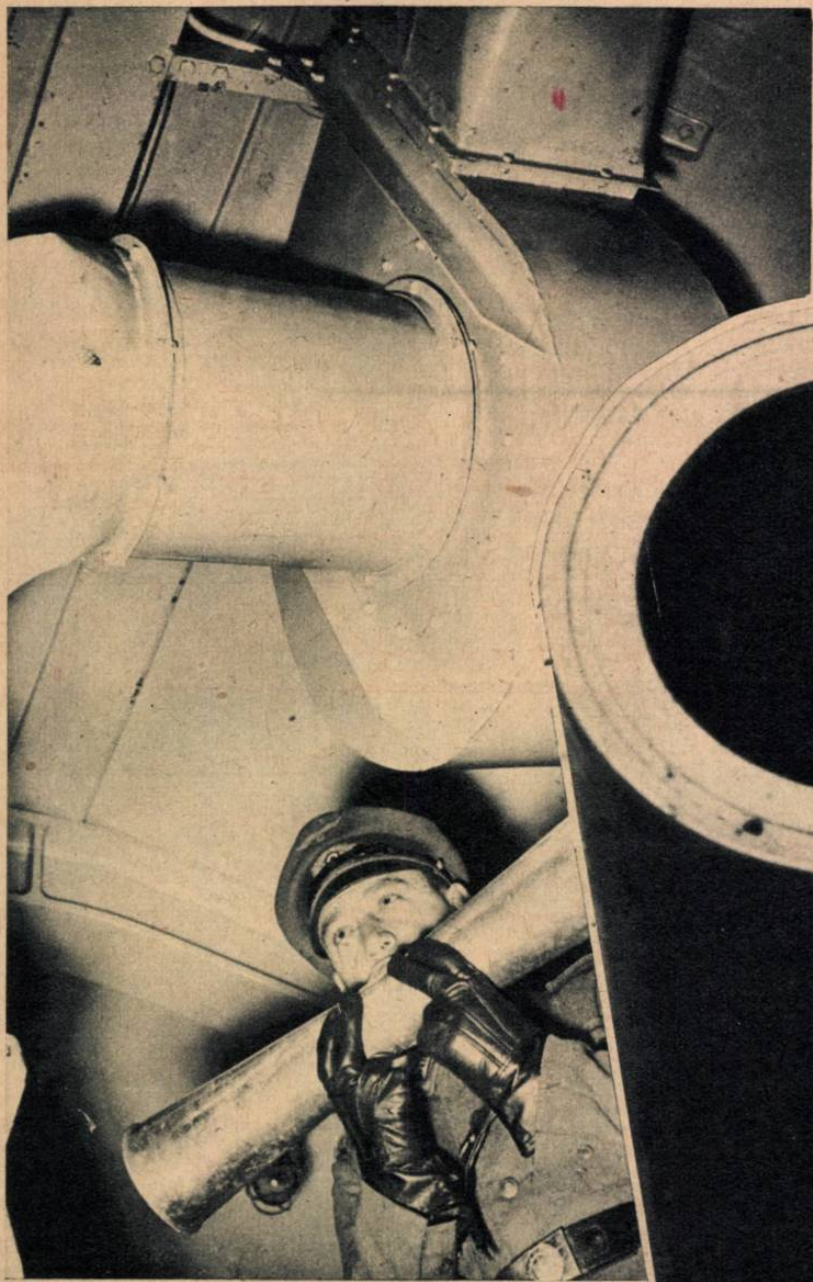
În zilele noastre soldatul poartă în sufletul lui imaginea suavă a patriei pentru care luptă. El nu se mai află în slujba niciunui principe sau tiran.

A sosit! Iată-l îmbrățișându-și mama apoi primul prieten pe care l-a întâlnit și în-sfârșit, logodnica... Are atâtea să le povestească de pe front!...

Anglia sub focul artileriei germane

DE când teatrul de război s'a întins pe întreg globul pământesc, de când zonele de luptă noi atrag interesul complet al opiniei publice, multe părți ale vechilor fronturi aproape că se uită. Recenta încercare de atac a englezilor pe coasta Norvegiei ne-a amintit că și acum, afară de frontul răsăritean, cel din Africa și Extremul Orient, mai stau de veghe soldați ai Axei la Atlantic, la Canalul Mânecii, la Marea Nordului, până la Oceanul înghețat de Nord, și că sboară neconținut avioane în contra insulei britanice... Numai câte un succes extraordinar, o

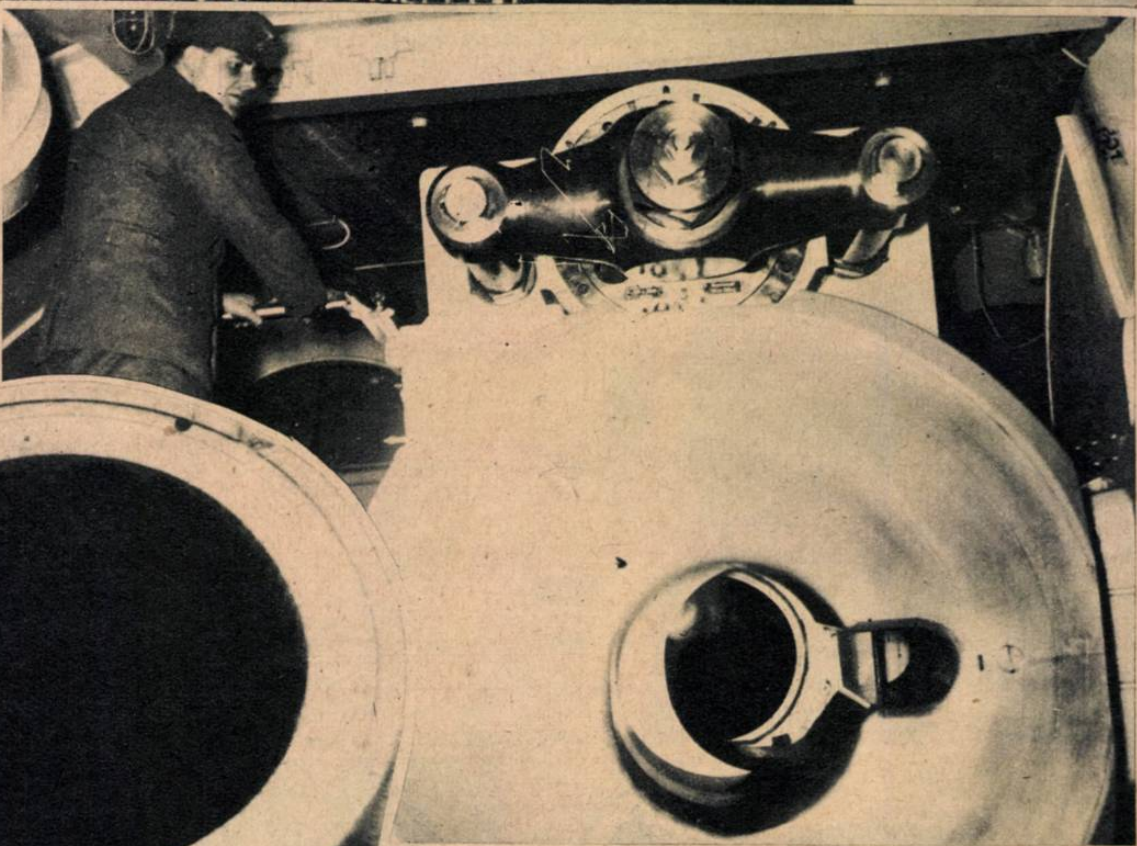

cifra senzațională mai răsbate până la urechea multimei.

Comunicatul care anunța că tunuri uriașe au fost instalate la Canalul Mânecii, și că s'a tras dincolo pe coasta engleză, că s'a reușit să se scufunde vase în trecere, a stârnit senzație. Aceleași tunuri grele germane își îndreaptă continuu țevile împotriva Angliei, gata în orice moment de a arunca încărcătura lor nimicitoare peste canal. Aproape că nici un convoi britanic nu îndrăznește să treacă prin Canalul Mânecii, de teama uriașelor tunuri.

Posturile de măsurare ale bateriilor germane, ascunse prin dunele de nisip ale coastei, așteaptă con-

„Foc!” comandă șeful bateriei, pe care-l vedem în fotografia de mai sus, și obuzul nimicitor, destinat coastei engleze sau unui convoi ce încerca să străbată apele Canalului, pornește din gura uriașă a tunului, care ieșit pentru un moment din amplasamentul ei perfect camuflat (dreapta)

tinuu dușmanul de pe apă sau din aer.

Brațe puternice de ostași sunt necesare pentru servirea acestor arme uriașe, iar bombele, înalte cât un om, sunt transportate pe cale mecanică la vagonetele care le duc la platforma tunului.

„Gata!” strigă artileriștii, băgând bombele și cartușele destinate Angliei în țevile de tun. Tunul este pus în poziție de tragere, și se aude apoi comanda „Foc”. O explozie uriașă, care se aude bine, de dincolo, e semnalul că obuzul gigantic și-a atins ținta... E ușor de închipuit panica ce domnește permanent în rândurile inamicului care nu știe niciodată când și unde se va trezi cu explozia nimicitoare.

Sus: Obuzul uriaș a părăsit feava tunului... Fumul și flăcările învăluiesc totul. Pământul se cutremură

Dedesubt: După salvă, mecanismul tunului gigantic e pus din nou la punct, gata doar de a reîntra în acțiune

Jos: Clipe de repaos în interiorul unei cazemate de artilerie de pe coasta Canalului Mânecii...

Plaje pe ZAPADĂ

Dreapta: Care dintre noi — fără antrenament — putem sta astfel, zece minute, pe zăpadă?

Jos: Asemenea costume de skioare nu prea se văd la noi, dar se văd cu miile în Tirol

REZERVELE vitale ale oamenilor sunt atât de mari, încât războiul, cu toate asprile și sacrificiile pe care le pretinde, nu-i poate împiedeca de a participa la toate bucuriile vieții.

Natura, marea mângâitoare a omului, oferă în toate anotimpurile belșug de satisfacții și de plăceri celui care știe să se bucure de ea.

După zilele grele de muncă în serviciul națiunii, femeile și tinerii își refac forțele în peisajul imaculat al munților.

Pe piscurile veșnic albe ale munților, sportivii de ambele sexe se bucură de puritatea aerului și de razele întăritoare ale soarelui.

S'a observat de multă vreme că în locurile muntoase adăpostite de curenți, în văi și pe platouri protejate de înălțimi, rezistența omului la frig este mai mare. Lipsa curenților și uscăciunea aerului

sunt condițiile ideale pentru refacerea energiilor fizice, cheltuite în eforturile muncii cotidiene.

Aviatorii germani împreună cu echipajele care navighează pe submarine, vin să-și petreacă scurtele lor concedii de odihnă în munți, unde practică sporturile de iarnă și se expun la razele soarelui.

Plaja pe înălțimi este tot atât de eficientă și de întăritoare ca și plaja marină. Razele ultra-violete au o mai mare putere refracție în locurile acoperite de zăpadă decât la nivelul mării.

Osteniți de eforturile prelungite la care-și supun trupul în timpul orelor de zbor sau în decursul perioadelor de croazieră, aviatorii și marinarii simt o adevărată plăcere să evadeze din elementul lor, aerul și marea, în regatul pur al piscurilor.

Tinerile germane care muncesc în birouri și uzine, preferă să-și ia, în timpul iernii, concediul de odihnă la care au dreptul, pentru a se putea bucura de voluptatea sezonului.

După lungile curse de skiuri, după expedițiile alpiniste prin preajma cabanei, acest tineret sănătos, capabil de munca și înzestrat cu toate virtuțile care-l fac pe om apt să guste din toate bucuriile naturale ale vieții, se dedă exercițiilor fizice în zăpadă.

Imbrăcate în costume de plajă, cu picioarele goale, ca pe malul însoțit al mării, tinerile sportive se culcă în zăpadă și fivesse se scoală fără junghuri.

În timp ce noi ne infolăm în haine groase de lână și strănutăm totuși la cea mai mică suflare a crivățului aceste tinere femei se spală cu zăpadă și aleargă goale prin nea, par'că ar fi în elementul lor.

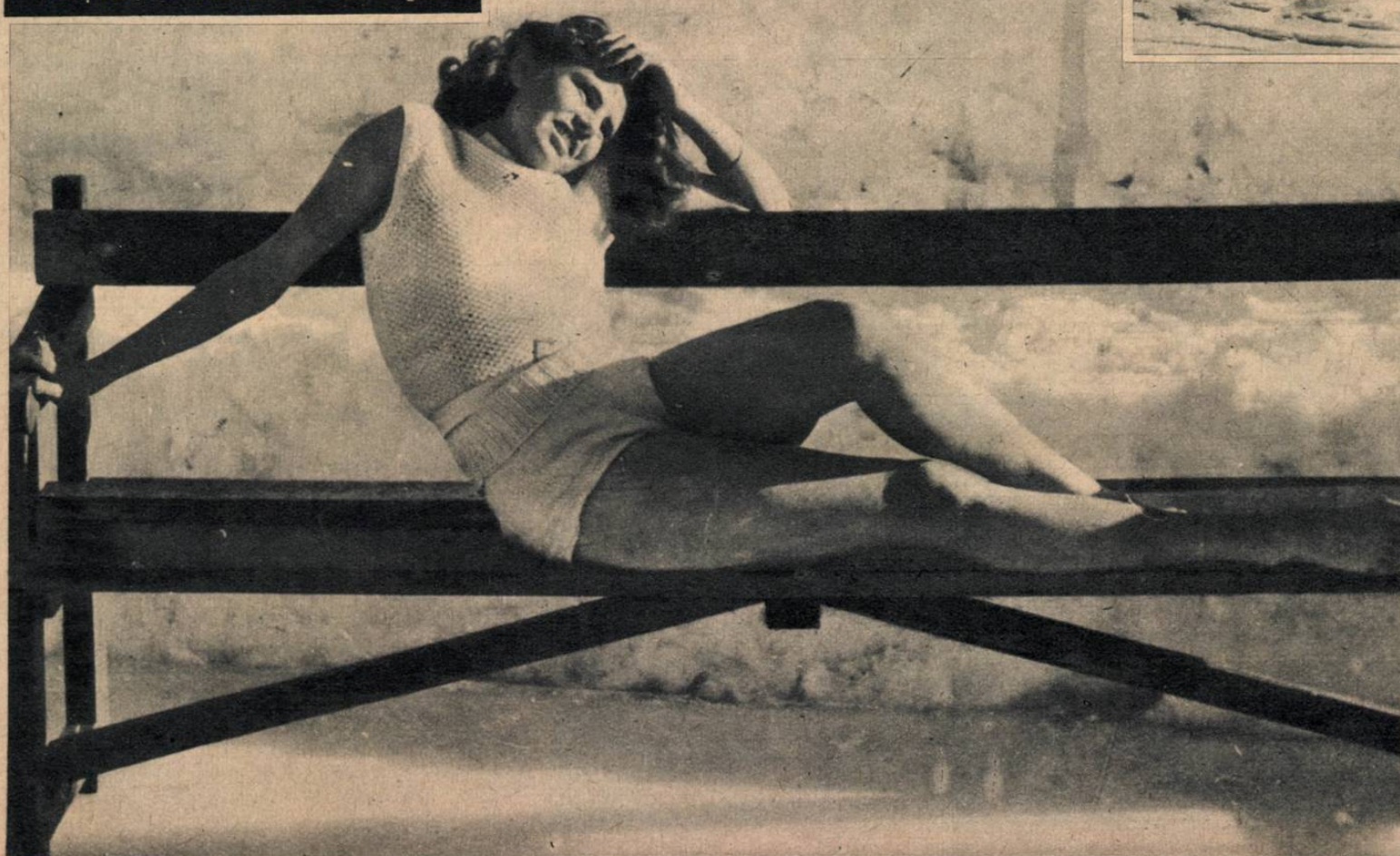
Este o adevărată plăcere să contempli aceste trupuri bine închegate, armonioase, dându-se jocurilor simple și naive ale copilăriei.

Sus: O băutură reconfortantă pentru grup și la urmă o dușcă și pentru câinele lor

Dreapta: Cu vagonul sanie, skiorii sunt urcați până sus, pe creștele munților

Un moment de repaos pe creștele munților, cu skiurile chaiselongue

Căprița și goana cu câinile prin zăpadă, sunt aspecte dragă-lage din viața în aer liber a tinerelor femei germane care întrupează vitejia și sănătatea de fier a legendarelor femei din Nibelungii.

Pentru noi care ne petrecem anotimpul friguros în orașele dela câmpie, împărțindu-ne existența între munca din birou sau din uzină și ceasurile petrecute la gura sobei, plăcerile iernii sunt un domeniu necunoscut.

Plaja pe zăpadă trebuie practică intens pentru a ne da seama de eficacitatea ei. Este suficient să spunem că în sanatoriile cu bolnavi ce suferă de afecțiuni pulmonare, plaja pe zăpadă este folosită și indicată ca un mijloc terapeutic de prim ordin.

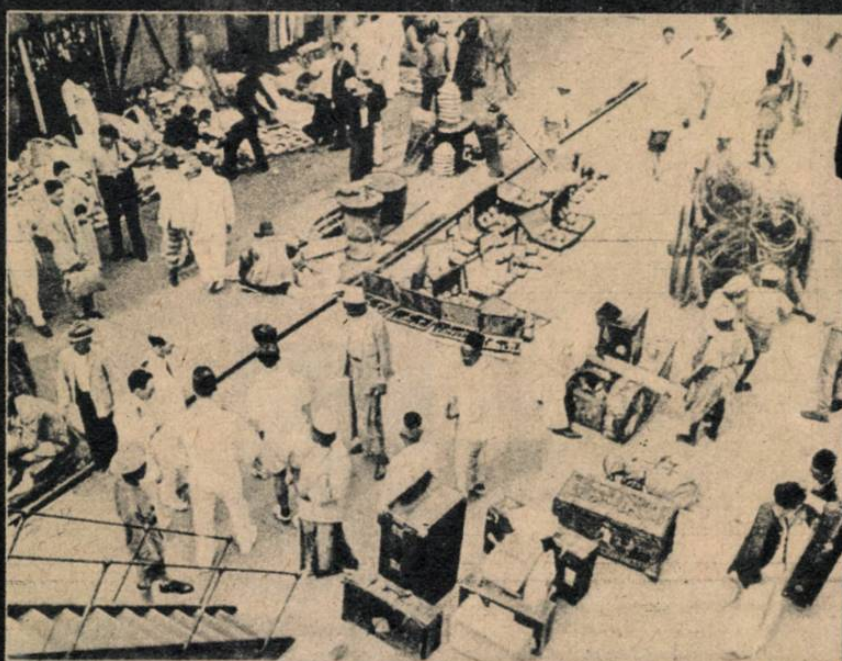
Culoarea de bronz pe care o capătă trupul ars de soarele înălțimilor înzăpezite, este mai închisă și mai plăcută la vedere, decât aceea cu care ne-au deprins amatorii de plajă marină.

Pentru sportivi, venirea iernii (Urmare în pag. 15)

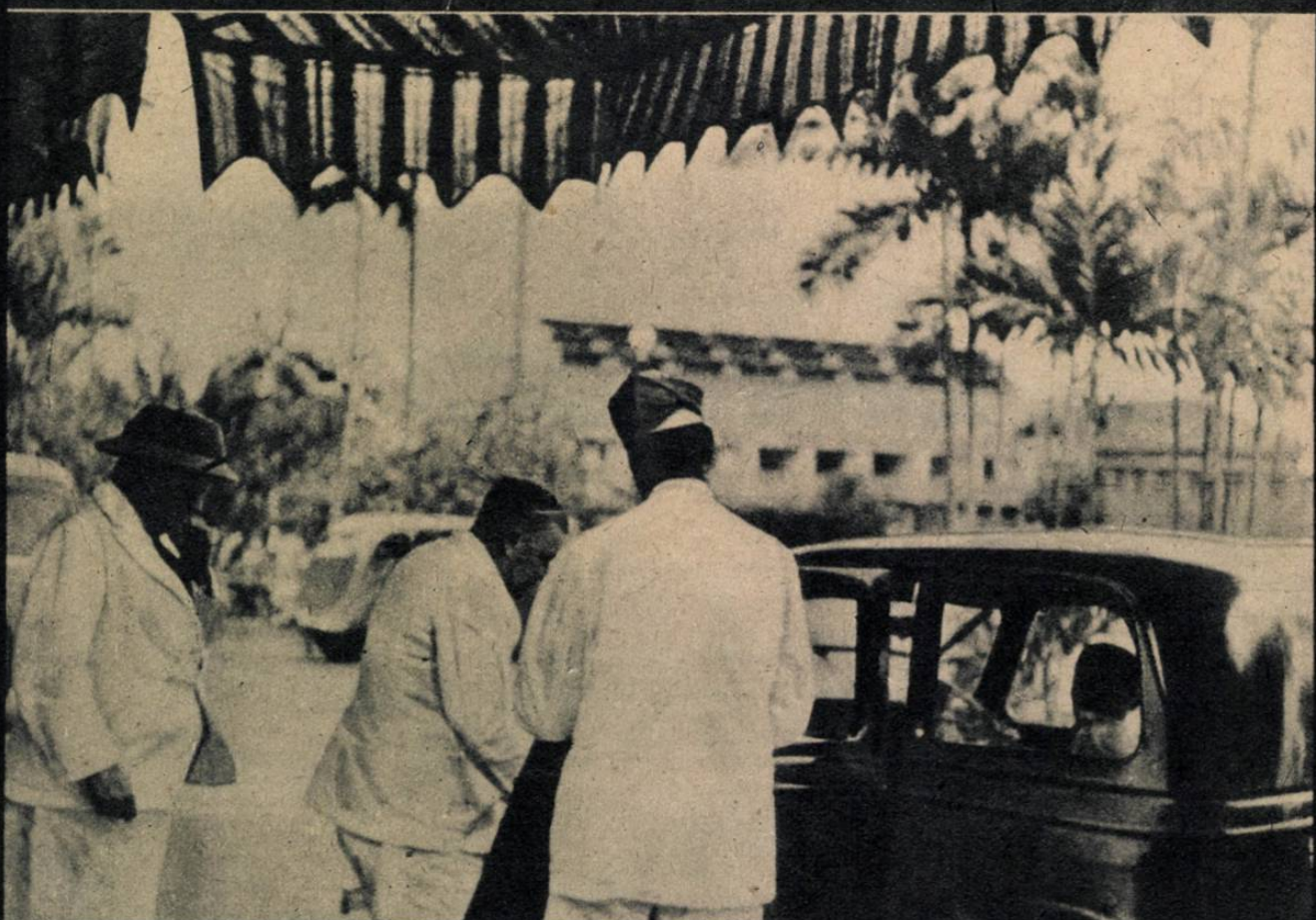
Pentru bronzatul picioarelor se recomandă acest procedeu... Cine are curaj să-l încerce?

O vedere a portului comercial din Singapore, care era atât de animat altădată

Cel mai pitoresc chei de port din lume: Singapore, unde toate rasele pământului se întâlneau, atunci când apele Pacificului erau libere.

Fotografie luată în fața faimosului hotel Raffles din orașul Singapore.

SINGAPORE este poziția chee pe drumul care leagă Anglia de bogatul dominion continental al Australiei. Singapore nu este numai un punct vital pentru imperiul britanic ci este o etapă importantă pe drumul străbătut de flota comercială ce transportă bogățiile dominioanelor extrem-orientale în metropolă. Este interesant de știut că, acolo unde Anglia a avut interese comerciale și economice importante au apărut, ca din pământ, zone fortificate și baraje cu caracter defensiv împotriva unui eventual agresor.

Acest eventual agresor este de astă-dată real sub chipul Japoniei imperiale care a pornit lupta de eliberare a continentului asiatic de sub dominația capitaliștilor anglo-saxoni.

Japonia caută să-și asigure întâietatea forțelor sale militare în ceea ce privește imensul continent al Asiei. Ea a ajuns chiar din primele săptămâni ale ostilităților la rezultate

Priviti acesta este:

impresionante. Pe drumul pe care-l va străbate forța niponă se află trei obstacole, care par să fie de pe acum înlăturate: rezistența continuă a Chinei de sub conducerea lui Chiang-Kai-Cek, Singapore și efortul combinat al forțelor anglo-americane.

În ceea ce privește China trebuie să observăm că deși Japonia se află în plină ofensivă împotriva anglo-americanilor, tinzând la ocuparea unor puncte de mare interes economic și militar, ea nu neglijează războiul din China.

Concomitent cu ofensiva din Malaezia, cu debarcările de trupe din Hong-Kong, Filipine, Sumatra și insulele americane din Pacific, Marele Cartier imperial al forțelor nipone a anunțat o ofensivă de proporții mărețe împotriva armatelor lui Chiang-Kai-Cek.

Ce va fi Singapore în drumul înaintării japoneze?

Este incontestabil, și specialiștii niponi nu subestimează valoarea strategică a Singaporei, că Marea Britanie a cheltuit multe milioane de lire pentru a transforma acest port din Extremul Orient într-un fel de Gibraltar al Pacificului.

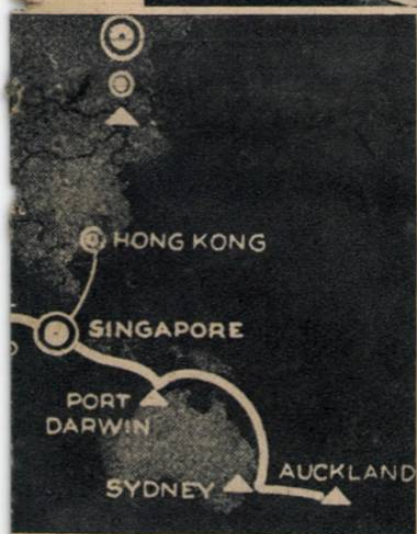
Singapore are cele mai mari docuri plutoare din lume, este înzestrat cu bateriile cele mai moderne și are stocuri impresionante de materii prime.

Fortificarea Singaporei care a durat ani de zile se datorează importanței pe care o are acest punct în ceea ce privește apărarea Australiei, a Indiilor și a Insulei adică a Indiilor Olandeze.

Sus: Lanțul fortificațiilor britanice în legătură cu Singapore.

Dreapta: Palatul administrativ al insulei Singapore.

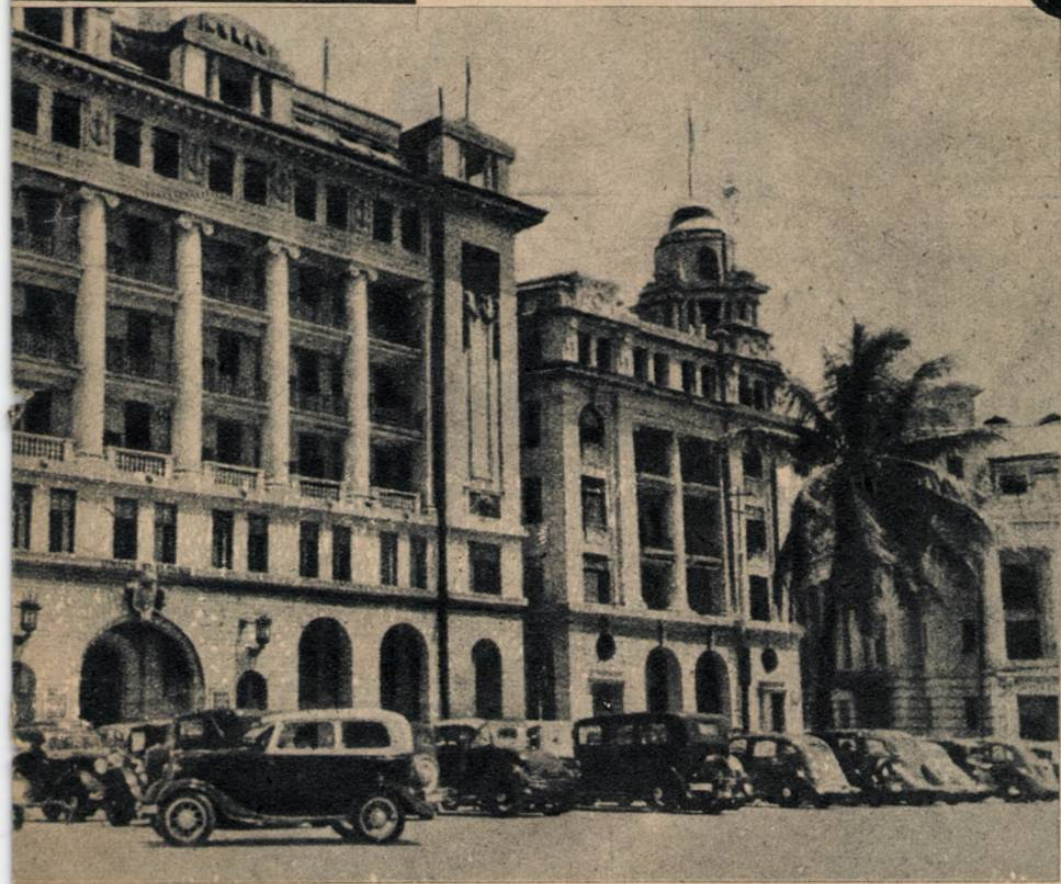
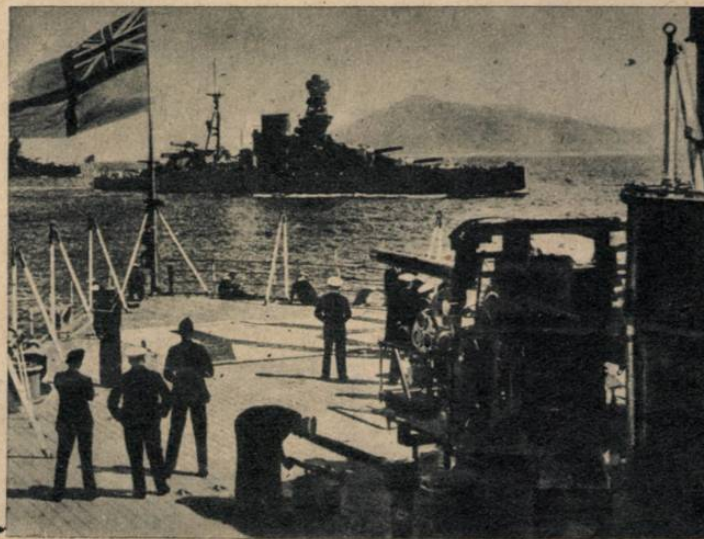

Singapore

1. — Linie de apărare. 2. — Strâmtoare Iohore. — 3. — Al doilea doc din lume pentru vase până la 50.000 tone. 4. — Statul Johore. 5. — Bază navală: una din cele mai puternice din lume. 6. — Bază aeriană. 7. Stația de radio-emisiune a Amiralității. 8. — Rezervoare subterane de carburanți. 9. — Rezervorii de apă, potabilă. 10. — Rezervorii de apă nepotabilă. 11. — Cale ferată malaeză. 12. — Singapore, orașul cu 700.000 de locuitori. 13. — Aerodrom civil. 14. — Plantații de cocotieri. 15. — Baterii de artilerie cu tragere lungă. 16. — Portul Comercial.

Se poate afirma că din clipa în care Japonia a luat în stăpânire insula Hainan, de când și-a asigurat prietenia și alianța militară a Tailandei și de când a debarcat în Sumatra Singapore a încetat de a mai fi inexpugnabil. Zilele apropiate ne vor aduce desigur noutăți senzaționale de pe frontul uriaș al Pacificului, unde cele mai mari flote ale lumii se înfruntă într-o luptă gigantică.

Vase de război engleze la Singapore. →

Portugalia își are fine-rețelul organizat în admirabile formațiuni pre-militare. Vedem, în fotografia — din dreapta, solemnitatea înmânării drapelului acestor organizații, cu prilejul începerii noului an de activitate. — tola mână care a avut loc la Lisabona. →

Iată-le pe cele mai frumoase și mai populare femei ale Japoniei, actrițele de cinematograf, Miko Takamine și Toiko Haneda, strângând pachete destinate soldaților de pe front, cu prilejul sărbătorilor Crăciunului. După cum vedeți, grija pentru oști este pre-tindem acesă. Jos: O slujbă religioasă în Ucraina.

din TOATA LUMEA

Amiralul Koshima, ministrul marinei Japoniei.

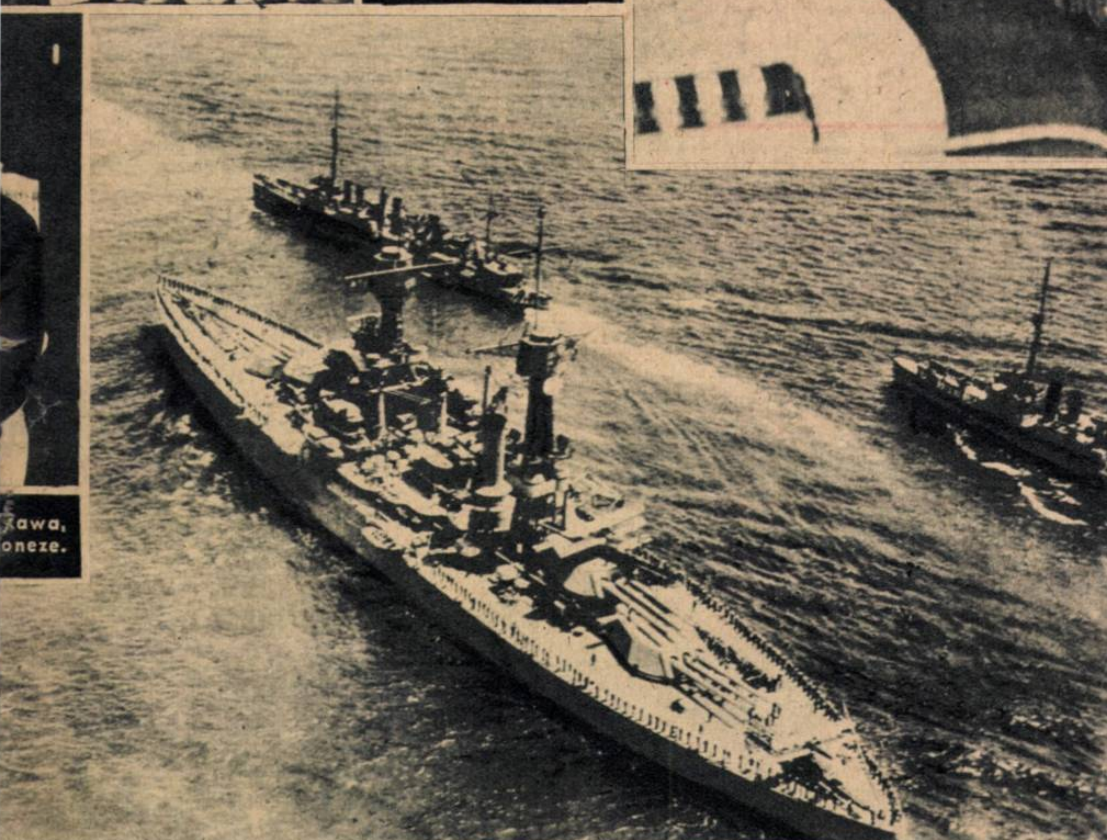
Soldați britanici luați prizonieri, de trupele germano-italiene, în timpul ultimelor lupte din Libia.

Marile Muftii ai arabilor în audiență la Fuhrerul Adolf Hitler, cu prilejul vizitei pe care a făcut-o la Berlin, când a expus doleanțele lumii arabe de sub stăpânirea britanică.

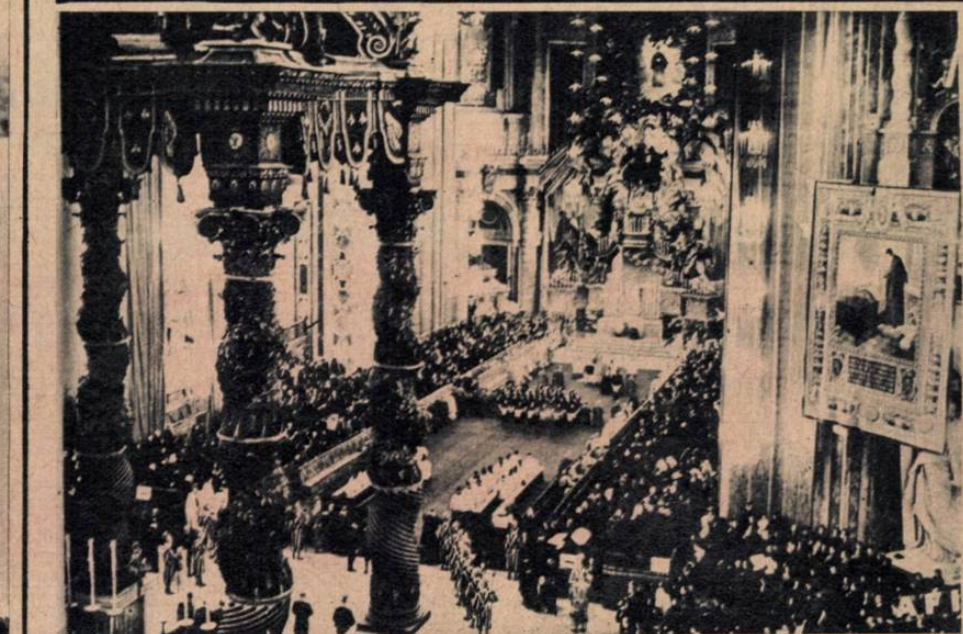
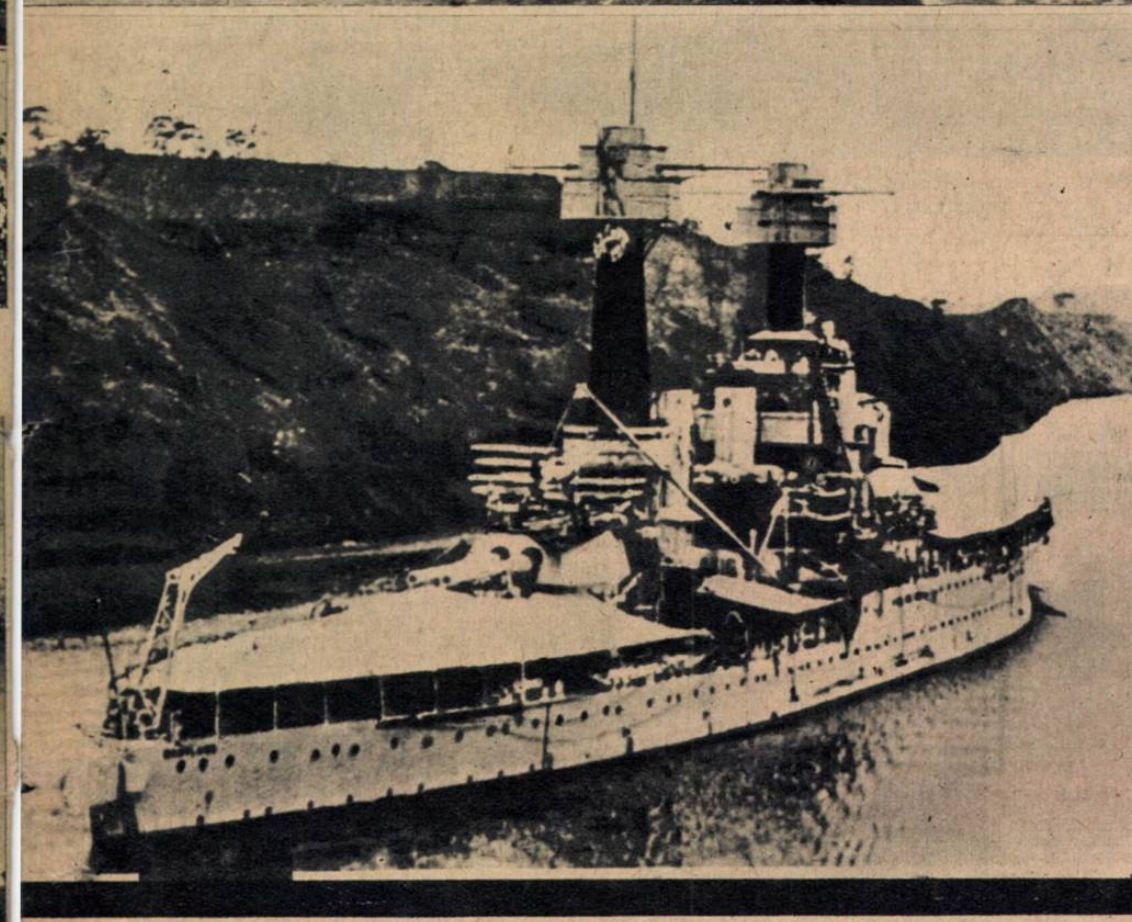
Jos: Vasele americane de linie „Kalifornia” (sus) și „Maryland” (jos), din categoria cărora nu mai puțin de cinci au fost scufundate de japonezi în primele atacuri asupra Pacificului.

O vedere a portului Kaulun, cu o parte din vasele sechestrate de japonezi. Jos: Slujba de Anul Nou la biserica Vaticanului.

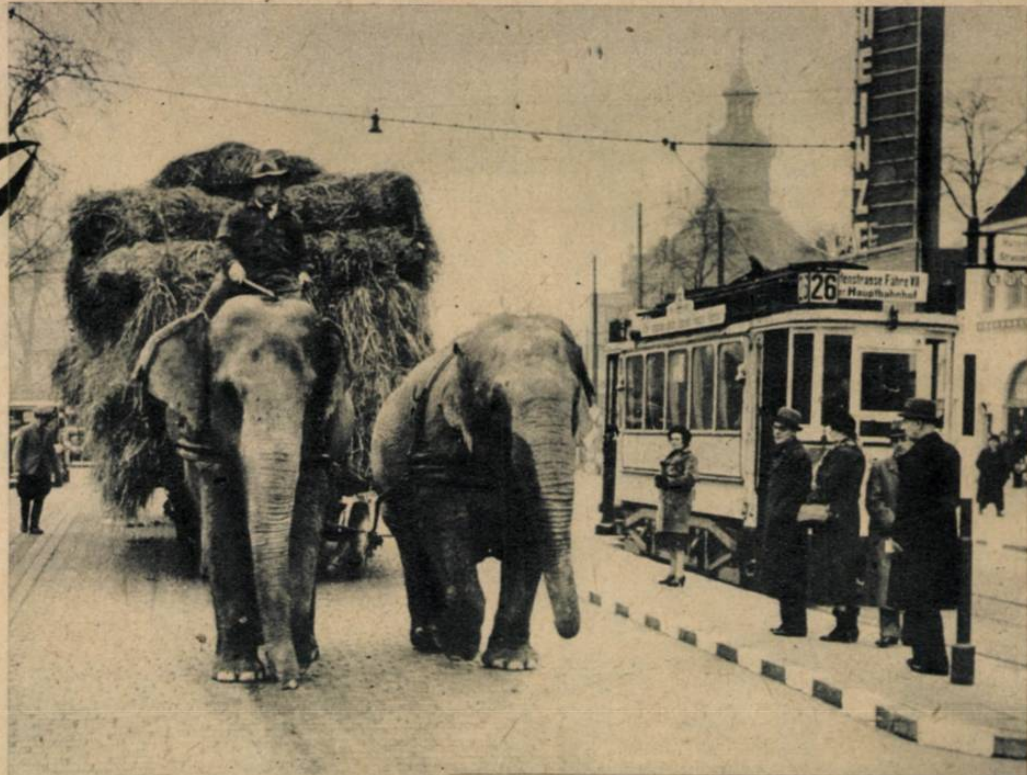

Cu toată clima aspră, soldații germani își continuă exercițiile zilnice pe câmpiile Rusiei. Jos: Reprezentantele organizațiilor feminine italiene mergând să depună o coroană la mormântul Soldatului Necunoscut dela Roma.

Elefantul

MUNCA DE FOLOS OBȘTESC

Locuitorii Hamburgului s'au obicinuit s'o vadă pe Gerida la tot felul de munci, pe străzile orașului

Gerida e prietenă cu îngrijitorii ei, chiar când aceștia o pun să muncească

Ea contribuie cu munca ei până și la curățirea terenurilor ce urmează a fi amenajate.

ORICAT de ciudat pare titlul de mai sus, el corespunde realității. În țara în care nicio energie nu este neglijată, ne referim firește la Germania, animalele care împodobeau cu prezența lor grădinile zoologice sunt folosite atunci când este cazul, la munci de folos colectiv.

Se știe că una din cele mai frumoase grădini zoologice din Europa se află în orașul Hamburg, în minunata regiune înconjurată de un parc natural, numită Stellingen.

Marele explorator și naturalist german Hagenbeck, cunoscut în întreaga lume datorită extraordinarelor lui expediții vânătoarești, în cele mai depărtate puncte ale globului, a depus eforturi considerabile pentru a creea din grădina zoologică dela Stellingen una din cele mai complete și mai frumoase din lume.

Printre pensionarii acestei grădini este și elefantul, sau mai bine zis, „doamna elefantă Gerida”. Până la izbucnirea războiului, Gerida ducea o existență complet lipsită de griji și de eforturi. Pentru bunăstarea și blândețea cu care suporta provocările și jocurile micilor vizitatori, ea se bucura de numeroase cadouri formate în cea mai mare parte din dulciuri.

Războiul, care a insuflat Germaniei un impresionant spirit de jertfă și de economie, a dus la valorificarea tuturor energiilor și astfel Gerida a început să-și câștige în mod onest existența.

Gerida s'a transformat în animal de tracțiune și astfel imensa forță fizică de care dispune și care multă vreme a rămas neutilizată a fost valorificată.

Departe de a fi supărată din această cauză, Gerida este veșnic bine dispusă și muncește cu multă tragere de inimă.

Activitatea ei este într'adevăr impresionantă: Gerida înlocuiește un număr considerabil de cai putere și ține locul unui mare camion. Pe de altă parte ea realizează o mare economie de carburanți.

Meseria de căraș îi convine perfect și dovada o face marele număr de tone de diverse materiale pe care acest blând și simpatic animal le-a transportat dela începutul ostilităților.

Trecătorii și cetățenii marelui port german Hamburg au adesea prilejul să o vadă pe străzile orașului con-

voaiele de căruțe puse în mișcare de gigantica forță a Geridei.

Ingrijitorii animalului sunt și conducătorii lui în această campanie de muncă de folos obștesc.

Gerida a tras plugul atunci când a fost nevoie și a dat o mână de ajutor, mai propriu zis un „picior și o trompă de ajutor”, atunci când s'a pus chestiunea curățirii unui teren cu copaci, în vederea unei construcții de interes militar.

În timp ce la Paris și la Londra grădinile zoologice s'au dezasortat în chip simțitor, din cauza problemei alimentare greu de rezolvat, germanii au știut să tragă foloase de pe urma energiei care zăcea neutilizată în mușchii unor animale de talia Geridei.

Exemplul Geridei care muncește, poate umili anumite poftă și deprinderi de lene ce caracterizează o bună parte dintre contemporanii noștri.

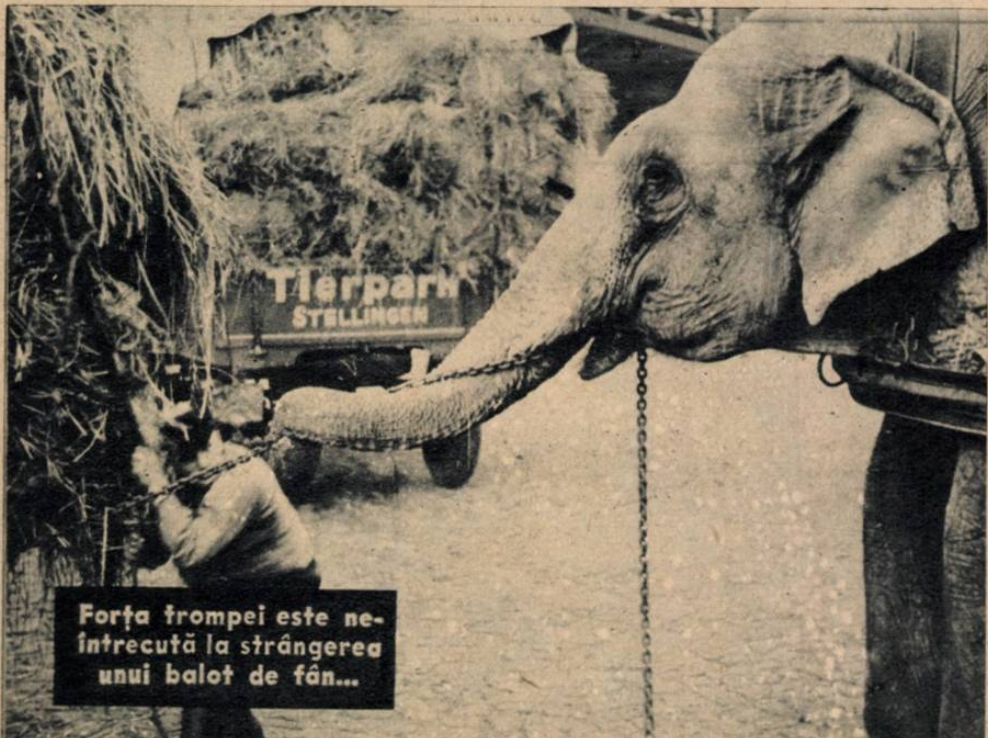
În clipa în care și elefanții muncesc pentru reconstruirea unei lumi mai bune și mai drepte nu este permisă nimănui lenea și nepăsarea.

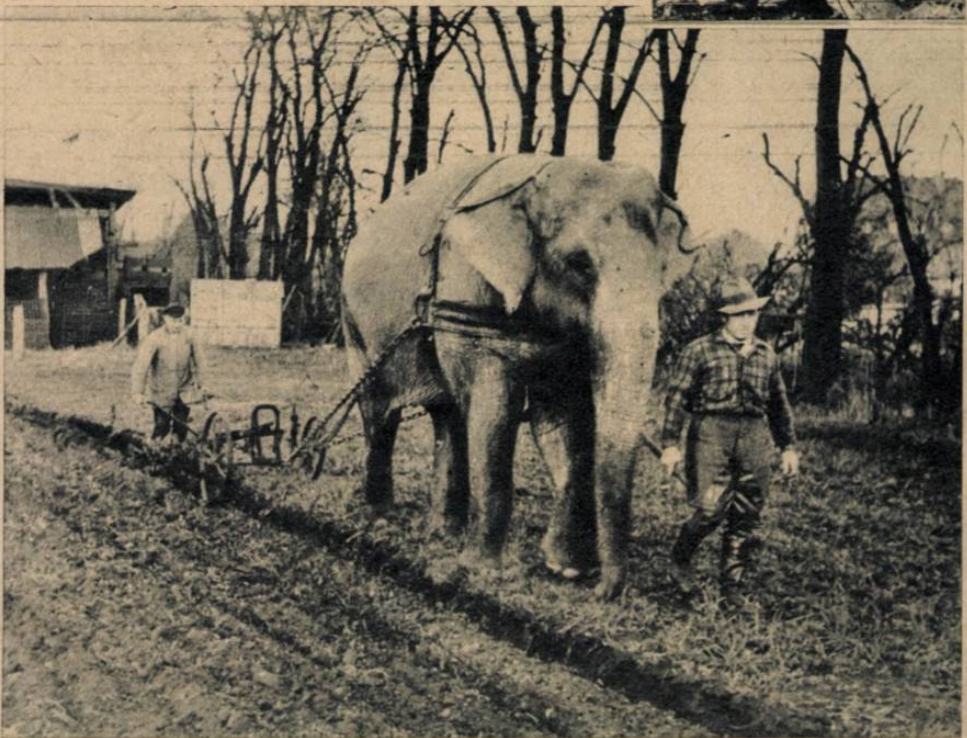
Sus: Grație elefanților, grădina zoologică din Hamburg are hrană din belșug

Dreapta: Gerida își transportă singură plugul la locul de arat

Forța trompei este neîntrecută la strângerea unui balot de fân...

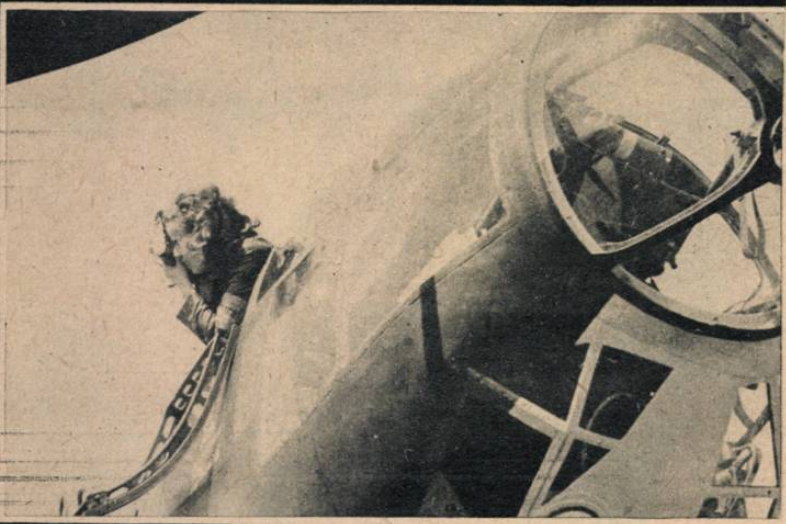

O FEMEIE

reporteră de război

În misiunea ei, d-ra Barbara utilizează orice mijloc de locomotie și nu pierde nici un instantaneu interesant

Iată-o aici, în carlinga unui avion de vânătoare, pasionându-se după o luptă aeriană care se dă în apropiere

Aici, d-ra Barbara se pregătește să înregistreze plecarea unui avion în misiune...

...Ca, nu mult după aceea, să fotografieze întoarcerea aceluiași aparat pe aerodrom

DESVOLTAREA reportajului fotografic în Germania celui de al treilea Reich și folosirea femeilor în toate domeniile de muncă, au dus la descoperiri interesante care în timp de pace n'ar fi putut fi făcute.

Există astăzi în Germania nu numai femei chimiste, care lucrează în marile uzine de armament, doctorițe și sanitare, ci și elemente care lucrează în toate compartimentele de muncă ale industriei grele de armament.

Femeia a fost revelația acestui război! Ea s'a arătat la înălțimea misiunilor ce i s'au încredințat. Trecând cu succes examenele cele mai grele, femeile germane au ajuns la posturi de răspundere având sub controlul și comanda lor bărbați. Femeile inteligente și capabile și cu o solidă pregătire profesională și-au putut astfel valorifica posibilitățile în posturile ce

le-au fost încredințate, în cele mai importante domenii ale muncii.

Nu există profesie intelectuală, nu există ocupație sau domeniu al muncii manuale și fizice în care femeile germane să nu se fi ilustrat.

Fotografiile noastre înfățișează o tânără studentă germană care a avut curajul de a-și asuma greaua misiune de reporter fotograf pe front. Ea a fost detașată pe lângă o escadrilă de avioane de observație și de vânătoare și până în momentul de față superiorii ei nu s'au putut plânge de vreo neglijență în serviciu sau de incapacitate.

Curajoasa reporteră-fotograf se cațără în carlinga avioanelor de vânătoare și are chiar curajul de a fotografia cu jumătate de corp înălțat în afară de carlingă, avioanele inamice.

Domnișoara Barbara L., acesta este numele curajoasei fotografe și-a început cariera ca fotografă într-o uzină de avioane, unde avea misiunea de a fotografia aparatele în momentul decolării și al aterizării.

Aceste fotografii constituiau indicații prețioase pentru specialiști, referitor la calitatea avionului proaspăt ieșit din uzină.

Se știe că misiunea fotografului observator este din cele mai grele și mai prețioase pentru un aviator de meserie. Ea comportă o îndelungată pregătire și mai ales aptitudini înăscute.

Înarmată cu o parașută și cu aparatul fotografic, domnișoara Barbara se avântă în împărăția văzduhului și surprinde momente interesante din sborul escadrilei din care face parte.

După cum ne arată fotografiile noastre, femeia reporter-fotograf nu-și menajează nici eforturile nici toaletele: ea se svârle la pământ, se cațără pe scări de pompieri, se apleacă sub aripele avioanelor cu scopul de a surprinde pulsația mașinei ce se pregătește de decolare.

E cunoscută sub numele de Barbara și e singura femeie căreia i s'a îngăduit să fie reporteră de război

Evorba, firește, de actori și de actrițe, în lumea căroră o revistă vieneză, a ținut să precizeze, care se bucură de cea mai mare popularitate la începutul noului an.

Ancheta s'a orientat după spectacolele de succes ale începutului de an și a stabilit astfel că :

Anul 1942 a adus o popularitate extraordinară lui Josef von Baky, regisorul filmului de mare montare „Annelie”, care ține actualmente afișul celor mai mari cinematografe europene și care e considerat ca o producție de autentică revelație tehnică și artistică ;

Bărbați ȘI FEMEI IN ACTUALITATE

Dreapta: Käte Dykhoff, prima revelație a noului an cinematografic. A fost sacrată vedetă, grație filmului „Illusion”

Kristina Söderbaum, vedetă în plină actualitate, datorită filmului „Friedrich, regele-soldat”

Josef von Baky, regisorul filmului „Annelie”

În plină actualitate l-a pus deasemenea, începutul noului an, pe Hans Albers, grație ultimului său film intitulat „Pionierii” — spectacol într'adevăr de magistrală realizare. Interesant e că Hans Albers se menține pe primul plan al popularității de peste 12 ani, având în fiecare nouă stagiune creații de mare succes ;

Altă vedetă pe care începutul noului an cinematografic o găsește în actualitate este Kristina Söderbaum. Ultima interpretare a acestei actrițe din filmul „Friedrich, regele-soldat”, i-a atras elogiul unanim și neprecupețit al criticilor ;

Însfârșit, o revelație a anului: Käte Dykhoff, care a fost sacrată vedetă în urma creației sale din filmul „Illusion”.

Trebue să menționăm deasemenea revenirea la plină actualitate a marilor actrițe Lil Dagover și Marie Bell, prima grație filmului „Rătăcind spre fericire”, iar cea de a doua datorită admirabilei realizări „Nuca de Cocos”.

Hans Albers, din nou în actualitate, cu filmul „Pionierii”

PLANTE TELEPATICE

SCRIITORUL francez Villiers de l'Isle Adam, care poseda o erudiție universală, pretindea că o cucută din regiunile polare conține în sucurile ei toate tainele vârstelor preistorice. „Este de-ajuns, — afirma scriitorul, — să absorbi o fierură dozată din tulpina acestei plante; pentru a avea viziunea halucinantă a reptilelor uriașe, a animalelor monstruoase pe care paleontologii le reconstituiesc cu greutate”.

Se pare că scriitorul francez afla de existența acestei plante care dă omului viziuni și gânduri fantastice, dela vre'un explorator rus, care cercetase mult timp ținuturile înghețate ale Siberiei. Villiers de l'Isle se trăgea dintr'un neam străvechi de nobili și în această calitate fusese invitat la curțile imperiale din Rusia și din Austria.

Odată cu trecerea anilor, ceea ce unii au considerat drept o imaginație a unui poet vizionar a devenit o realitate, un fapt recunoscut de știință și înregistrat de academii. Doctorul A. Rouhier, care s'a specializat în studiul plantelor ce conțin darul viziunilor și al profețiilor, a descoperit intelectualilor extraordinara putere a cactus-ului mexican, denumit „peyot”.

Astăzi se cunoaște caracterul deosebit al viziunilor pe care le are băutorul unei decoctiuni preparate cu planta „peyot”.

Băutorii de decoctiuni cu „peyot”, păstrează perfectă luciditate a creierului, astfel încât nu poate fi vorba de o beție. De asemeni voința este activă și liberă, creierul funcționând normal.

S'au văzut numeroase persoane care au luat fierături cu „peyot” și care pot susține o conversație obișnuită.

Atât timp cât aceste persoane stau cu ochii deschiși, ele pot percepe aspectele banale ale existenței, dar în clipa când pleoapele se închid, viziuni de o frumusețe incomparabilă încep să defileze prin fața celor care încearcă experiența.

Cum se explică acest fenomen?

Persoanele „peyotizate” suferă o atingere a centrilor optici. Numai în acest fel se pot explica mirajele de o frumusețe deosebită, belșugul de culori și caracterul suav al viziunilor. Aspectele înspăimântătoare sau dureroase lipsesc cu desăvârșire din viziunile unui „peyotizat”.

Animale, flori, fețe omenști surzătoare sau comice, nori și palate minunate se desfășoară în culori paradisiace. „Peyotizatul” are impresia că se află în fața unui minunat caleidoscop, în care arabescurile și figurile geometrice se îmbină cu apariția unor ființe vii. Este o feerie de forme și de culori pure și luminoase cu nepuțință de descris.

Lumea reală apare de o dureroasă urătenie, comparată cu aceste lumi fantastice desvăluite de planta dătoare de gânduri și imagini.

În unele cazuri, la aceste fantasmе oculare se adaugă halucinații ale auzului, muzici și glasuri îndepărtate deosebit de armonioase și de mângâietoare.

De multe ori, noțiunea greutății și a spațiului dispar sau se estompează. Perspective imense și peisagii presărate cu ruini mărețe apar și dispar.

Populația indigenă din Mexic a făcut din această plantă cu virtuți extraordinare, un zeu adorat. În nordul Mexicului, există și astăzi o biserică unde acest cactus este oferit credincioșilor în chip de comunicatură.

Exploratorii Cortez și Hernandez, istoricul Sahagun și preotul Nicolae Leon au vorbit, încă din veacul al 17-lea, despre calitățile extraordinare ale „peyot”-ului. Iată calitățile plantei după mărturia acestor oameni: „Cine bea „peyot” poate descoperi tainele viitorului, poate găsi obiectele pierdute, poate prevedea atacurile vrăjmașilor, poate descoperi pe hoți și obiectele furate”.

„Peyotul” nu este însă singura plantă cu virtuți excepționale. Fauna exotică mai oferă asemenea exemplare de plante extraordinare: astfel este planta ololihuqui care dă celui care o consumă darul vederii la distanță.

Plantele denumite Huanto, Huachuma, liana Ayahuasea, care cresc în Brazilia nordică, au aceleași daruri ca și „peyotul”.

Chimiștii și medicii au fost însă uimiți de proprietățile telepatice ale plantei „yaje”. Indienii pretind că oriunde se află în fața unei probleme greu de deslegat, absorb o decoctiune preparată cu această plantă. Sfatul căutat sau soluția dorită se prezintă sub forma unei apariții fantomatice care le arată prin gesturi ce trebuie făcut.

Ciudat este faptul că indienii bătrâni, care n'au părăsit (Continuare în pag. 15-a).

Tipuri de indieni din Mexic care cunosc plantele telepatice și proprietățile lor.

Peisaj mexican, în care crește miraculoasa plantă numită „peyot”.

Vrăjitor mexican a cărui putere constă în plantele telepatice.

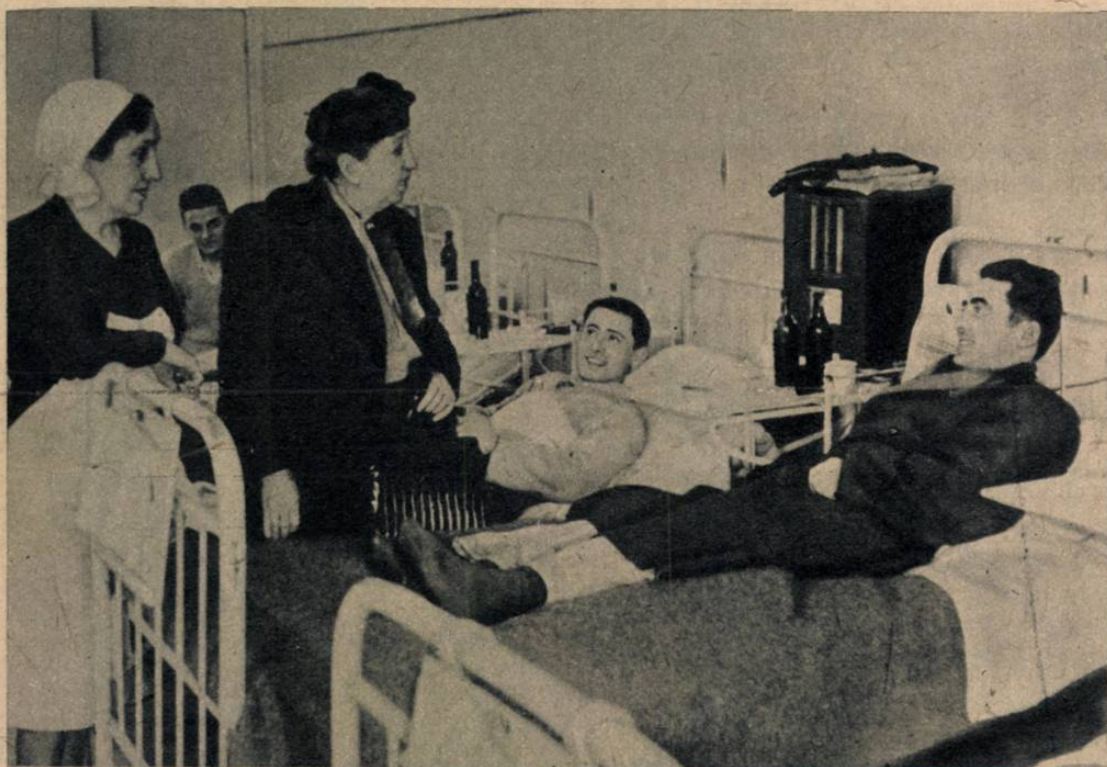

Așa arată plantele telepatice. Sus: o bucată de „yaje”. Dreapta: un „peyot”.

Fuehrerul studiind planurile operațiilor, la Marele Cartier al Frontului de Est.

D-na Angela Niculescu, mama d-nei Maria Mareșal Antonescu, vizitând un spital cu răniți din Capitală.

D. Dr. Băncescu vorbind la consfătuirea meșteșugarilor și micilor industriași, care a avut loc la Camera de muncă.

PLAJĂ PE ZĂPADĂ

Continuare din pag. 5)

este o invitație spre țara de vis a piscurilor.

Adevărații îndrăgostiți ai naturii nu rezistă la această chemare, nici măcar atunci când condițiile de călătorie sunt anormale și când trăesc vremuri de război. Puținele clipe pe care le au libere, ei le consacră naturii.

ROMANELE CAPTIVANTE

Publică în fiecare lună câte un roman istoric, pasional și de aventuri pentru cititorii îndrăgostiți de frumos

PLANTELE TELEPATICE

(Urmare din pag. 13-a).

niciodată pădurile în care trăesc, pot descrie cu uimitoare exactitate aspectele mecanice ale vieții din marile orașe pe care nu le-au văzut nicicând, grație acestei plante.

Darul vederii la distanță este o virtute pe care o posedă planta „yaje”.

Abisinienii au și ei planta divinatorie „Kat” iar australienii planta „Pituri”.

Aceste exemplare curioase ale florei exotice au fost îndelung studiate de savanți și de cercetători, care au confirmat întocmai părerea indigenilor.

NOU

CEA MAI UTILĂ REVISTĂ PENTRU COPIII ȘI TINERET

ZIARUL COPIILOR

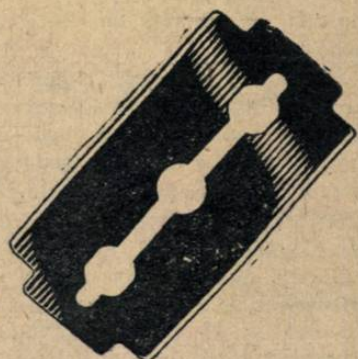
PUBLICA SĂPTĂMÂNAL NUVELE, SCHIȚE DISTRACTIVE, FABULE, HUMOR, PAGINA JOCURILOR, PRECUM ȘI NUMEROASE ILUSTRAȚIUNI ÎN CULORI, CE ÎMBOGĂȚESC PAGINILE ACESTEI NEÎNTRECUTE PUBLICAȚIUNI.

16 PAGINI. LEI 10.

D-ra Irina Răchițeanu, elevă de Conservator a D-nei Filotti, care a fost chemată să facă probe de film la Berlin.

Lama albastră Gillette

este lama de ras care satisface până și pretențiile cele mai dificile. Gillette lama care a apărut cea dintâi în comerț, n'a putut fi egalată în calitate nici până în prezent. Oțelul cel mai bun și ascuțișul său fin transformă bărbieritul într-o adevărată plăcere. Lama albastră Gillette este accesibilă oricui, fiindcă grație superiorității și durabilității sale, ea își merită pe deplin prețul.

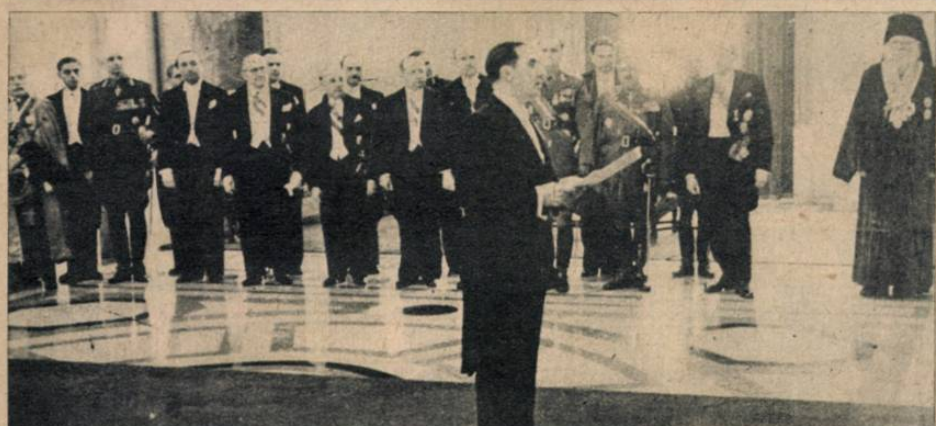
„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I. Com. Revista săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Căc Postal 4083. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 500; 3 luni (13 numere) lei 250. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, SĂRINDAR 5—7—9

SERBAREA ANULUI NOU

M. S. Regele, M. S. Regina Mamă Elena, Mareșalul Antonescu și Membrii Guvernului în timpul slujbei religioase dela Patriarhie

D. Prof. Mihai Antonescu, Vice-președintele Consiliului de Miniștri prezentând M. S. Regelui urările guvernului, cu prilejul Anului Nou

M. S. Regele Mihai răspunzând la urările guvernului

M. S. Regele, M. S. Regina-Mamă Elena și Mareșalul Antonescu felicitându-i personal pe membrii guvernului

Monseniorul Andrea Casullo, prezentând M. S. Regelui urările Corpului Diplomatic

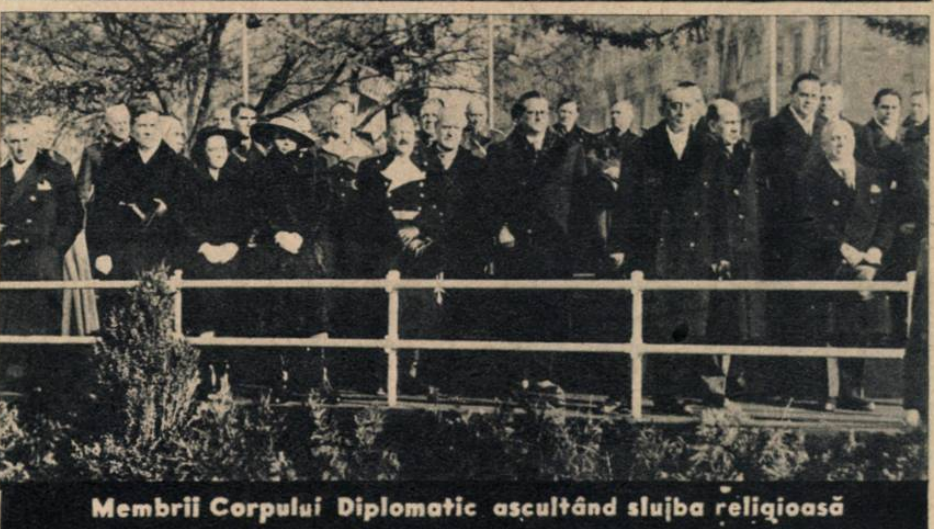
SERBAREA BOBOTEZEI

M. S. Regele și Mareșalul trecând în revistă trupele din garnizoana București

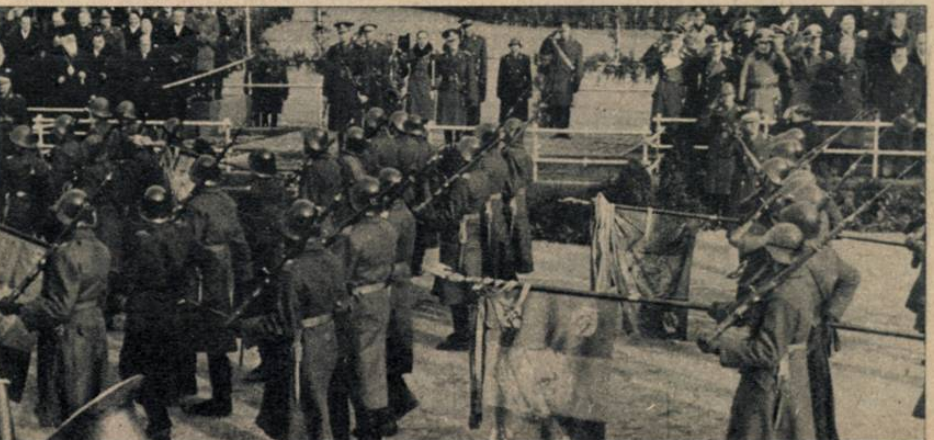
În piața Senatului în timpul slujbei religioase

Membrii Corpului Diplomatic ascultând slujba religioasă

M. S. Regele primind Sf. Cruce dnpă ce-a fost scoasă din apă

Defilarea drapelilor, după terminarea solemnității religioase

ACTUALITAȚI DIN CAPITALĂ

M. S. Regina-Mamă Elena vizitând răniții din spitalul Z. I. 302

M. S. Regele Mihai vorbind ostașilor răniți din spitalul Z. I. 345

HOCKEI PE GHIAȚĂ
INTRE
BUCUREȘTI ȘI IAȘI

Două faze ale partidei de Hockey pe gheață, care s'a disputat pe patinoarul Oteteleșeanu între echipele Juventus H. C. — Iași

DARUL FUEHRERULUI

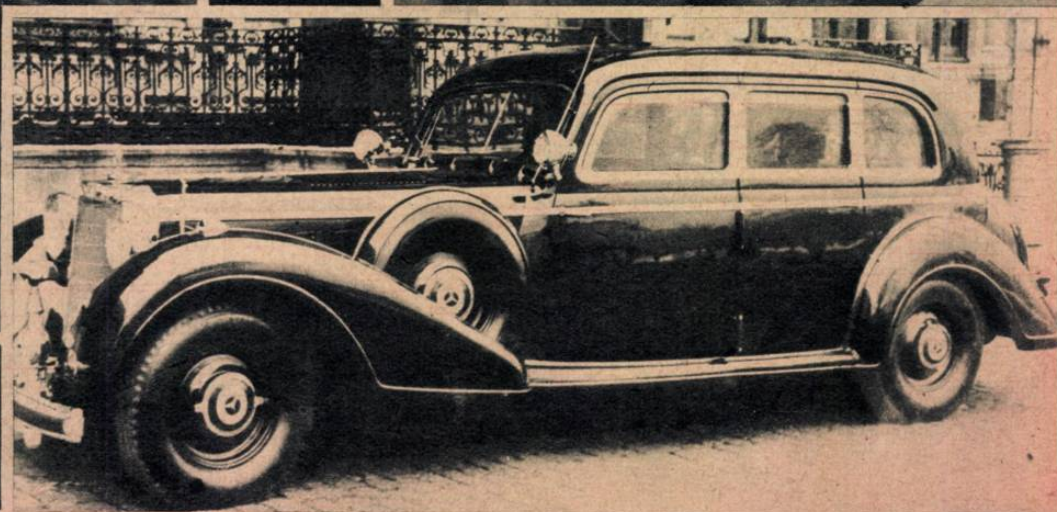

Majorul Enghel, aghiotant și trimis special al d-lui Hitler, sosind la București, pentru a înmâna Mareșalului darul precum și un mesaj din partea Fuehrerului.

Mareșalul ascultând explicațiile asupra construcției automobilului care i-a fost oferit de Fuehrer.

Dreapta: Mașina construită special de uzinele Mercedes Benz pentru Mareșalul Antonescu.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAS PREȚ

ANUL XVI No. 781

22 IANUARIE 1942

32 PAGINI 20 LEI

Foto
Suggenberger

D. MIHAI ANTONESCU
președintele ad-interim
și vice-președintele
Consiliului de Miniștri

*Dacă
sunteți
curioși*

În Brazilia a fost recoltată această ciupercă uriașă, care cântărește 4 kilograme și jumătate și are un diametru de 35 cm.

Doamna pe care o vedeți în stânga a avut răbdarea de a construi acest interior de casă în miniatură, numai din mărgelă, strasuri și evantaie.

Pentru paza culturilor de leguminoase, mexicanii utilizează asemenea păpuși numite, ca și la noi, „sperietoare de ciori”.

Stânga: Pentru cultura ananasului, hawaienii utilizează aceste învelișuri de hârtie menite să păstreze temperatura locului. De notat că ananasul nu dă rod decât după 18 luni dela însămânțare

Stânga (jos): Bătrânul pe care-l vedeți în mijlocul acestei fotografii este un sicilian anume Contadino Danenico de 83 ani, care are numai puțin de... 36 copii (bineînțeles, cu mai multe... mame)

Jos: Un concurs de ras pentru femei, care a avut loc în Mexic și a cărei învingătoare a câștigat titlul de „Miss Brici”.

CEI CARE AU TERMINAT RAZBOIUL

In timp ce pentru soldatul care luptă pe front, războiul este o realitate vie pe care o simte și o trăiește, clipă de clipă, pentru prizonieri el aparține trecutului.

Numai amintirea mai oferă prizonierului imaginea încruntată a marilor mase omenești care se înfruntă pentru idealuri diverse și opuse.

O mare parte din armata roșie a căzut prizonieră în mâinile soldaților aliați, care luptă pe frontul dela Răsărit.

Este interesant de știut ce se întâmplă cu această masă de

timp ce armatele rusești continuă să distrugă din așa numite motive tactice, această masă de prizonier construește și înlătură dărămurile.

Sub egida organizației Todt munca de reconstrucție a satelor și orașelor rusești distruse are toate șansele de succes. Se știe că minunatele șosele și autostrade din Germania, precum și inexpugnabila linie Siegfried sunt opera acestei organizații, al cărei șef inginerul Todt, este un colaborator apropiat al Führerului.

larna și asprimea climei nu au

constituit o piedică serioasă pentru realizarea țelurilor propuse: în primul rând, pentru că organizația Todt nu cunoaște niciun obstacol în drumul propus și în al doilea rând, pentru că materiile prime, în deosebi lemnul, se găsesc din abundență pe întinderea vastei împărății roșii.

Prizonierii ruși se simt fericiți că în locul armelor și granadelor mănuesc unelte muncii și că în loc să distrugă, construiesc.

Munca prizonierilor ruși și aceia a specialiștilor organizației Todt se desfășoară la o distanță mică de linia luptelor. Satele care apar ca din pământ, vor servi trupelor germane drept cantonamente precum și ca adăpost populației care a rămas fără acoperișuri în urma distrugerilor nesocotite ale bolșevicilor.

Sus: Prizonierii ruși adună materiale de construcție pentru a repara distrugerile provocate de ei și de camarazii lor

Unul dintre prizonieri, originar din Urali, se bărbiește cu aparatul său de ras, care este un model al... progresului tehnic realizat de bolșevici

Stânga: Lemnul care este materialul cel mai frecvent întrebuințat la construirea caselor din Rusia se găsește din belșug

milioane de soldați pe care propaganda comunistă i-au fanatizat și i-au trimis să lupte împotriva celor care și-au propus să ducă lumina progresului și a culturii europene în Rusia desmoșteniților și a urgisiților.

Prizonierii ruși nu se simt deloc nefericiți că au fost excluși din pluta zadarnică pe care Stalin o duce împotriva forțelor crescânde ale Europei renăscute. Ei s-au acomodat destul de bine cu noua lor situație și au început să activeze la reconstrucția satelor și orașelor distruse de hoardele roșii în retragere.

Organizația Todt, care a fost însărcinată să conducă aceste vaste lucrări de reconstrucție, utilizează muncitori calificați și necalificați, recrutați din rândurile prizonierilor de război.

Pentru acești oameni, pentru care războiul s'a terminat, o nouă existență a început. În

Un meșteșugar primește explicațiile și indicațiile unui specialist german din organizația Todt

